

Fálun Fofá
法輪佛法

**Esszenciális dolgok további
előrelépésekhez I**

Li Hongzhi

Tartalomjegyzék

1. <i>Lunyu</i>	4
2. Gazdag, ámde erényes	5
3. Átfogó tanítás	6
4. Igaz művelés	7
5. Éleselméjűség	8
6. Felismerés	9
7. Miért nem láthat az ember	10
8. A <i>Fá</i> tanulása	11
9. Hogyan asszisztáljon az ember	12
10. Mennybolt	13
11. A gondolkodásmód szintjei	14
12. Mi az üresség?	15
13. Állhatatosság	16
14. A buddhizmus kifejtései a Buddha-<i>Fá</i> leggyengébb és legkisebb része	17
15. Mi a bölcsesség?	18
16. Ez nem munka, hanem művelés	19
17. Művelés a nyugdíjazás után	20
18. A <i>Fá</i> helyreigazít	21
19. A szent	22
20. Tisztelni a Mestert	23
21. Világos útmutatás	24
22. Kiért művelődni	25
23. A Buddha-<i>Fá</i> fogalmai	26
24. A belső művelése, békés külső	27
25. Ragaszkodásokat továbbra is levetni	28
26. Igazolás	29
27. A művelők mindig részesei a dolgoknak	30
28. Mit jelent az Elnézés (<i>Ren</i>)?	31
29. Mi a <i>mixin</i> (szilárd hit/babona)?	32
30. Betegségkarma	33
31. A művelők tabui	35
32. Tökéletes harmónia	36
33. Semmit sem kihagyni	37
34. Művelés és munka	38
35. Helyreigazítás	39
36. Gyémántkemény	40
37. Semmi fennhéjázó kijelentések	41
38. Felébredni	42
39. A <i>Fá</i> stabilitása	44
40. Művelés és felelősség	45
41. Az írások kézírásos másolataival való eljárásról	46
42. <i>Fá</i>-konferenciák	47
43. Levél a <i>shijiazhuangi Dáfú Fő Asszisztensközpontnak</i>	48
44. A saját természet helyreigazítása	49
45. Rövid magyarázat a „<i>Shanról</i>”	50
46. Kiegészítés „A saját természet helyreigazítása” című cikkhez	51
47. Buddha-természet és démontermészet	52
48. Nagy kinyilatkoztatás	54
49. A művelés nem politika	55
50. Egy felelős személy is művelő	56
51. Mi a művelés?	57
52. A <i>Dáfú</i> örökké tiszta marad, mint egy gyémánt	58
53. Elmélyülő megértés	59

54. Figyelmeztető szavak	60
55. A Dáfát nem szabad ellopni	61
56. Mi a megvilágosodás?	62
57. Az emberiség megújítása	63
58. Elfajulás	64
59. A buddha-természetben semmi sincs kihagyva	65
60. Tisztán és éberén	66
61. Örökre tartások emlékezetben	67
62. Egy kemény ütés	68
63. Még egyszer a megítélés mércéjéről	70
64. Megállapítás	71
65. Egy párbeszéd az Idővel	72
66. A Fá magyarázata	73
67. A hétköznapi emberek szívének a levetése; a tényleges műveléshez való ragaszkodás	74
68. A középút választása	75
69. A Fá helyreigazítja az emberszívet	76
70. Alapelvek olyan tanítványok számára, akik szerzetesek és apácák	77
71. Környezet	78
72. Gyökerestől kitépni	79
73. Kiért létezni	81
74. Felolvadás a Fában	82
75. A Buddha-Fá és a buddhizmus	83
76. A sokéves tanulókhoz Pekingben	85
77. A shandongi Dáfá-assisztensközpontnak	86
78. A Dáfát nem szabad kihasználni	87
79. Állhatatosan és szilárdan	88
80. A démontermészet eltávolítása	89
Szójegyzék	90

Lunyu

A *Dáfá* a Teremtő bölcsessége. Kezdetben Ő választotta ketté az eget és a földet, a világegyetem teremtésének az alapja. Belső tartalma a végtelenül makroszkopikustól a végtelenül mikroszkopikusig terjed, a különböző kozmikus testek szintjein különféleképpen mutatkozik meg. A kozmikus test legmikroszkopikusabb végétől, amíg megjelenik a legmikroszkopikusabb részecske, rétegről rétegre a részecskék megszámlálhatatlanok, a kicsitől a nagyig, addig a felszíni rétegegig, amelyet az emberiség ismer, atomok, molekulák, bolygók, galaxisok és még nagyobbak, különböző méretű részecskék képezik a különböző méretű életeket, és különböző méretű világokat, szerte a kozmikus testek világegyetemeiben. Az életek számára, amelyek a különböző szintek részecsketestein találhatóak, a következő nagyobb szint részecskéi pontosan a saját égboltjukon lévő bolygók, és ez szintről szintre így van. Ez a világegyetem minden egyes szintjén lévő élet számára vég nélküli. A *Dáfá* úgyszintén megteremtette az időt, a teret, a sokféle élettípust és mindent, magában foglal mindent, semmit sem kihagyva. Ez a *Dáfá* *Zhen, Shan, Ren* tulajdonságainak konkrét megnyilvánulása különböző szinteken.

Bármennyire fejlettek is a módszerek, amelyekkel az emberiség felfedezi a világegyetemet és az életet, csak egy szeletét látják az alacsony szintű világegyetem azon dimenziórészletének, amelyikben az emberiség található. A történelem előtti emberiségnél kialakult számos civilizációs periódus során is felfedeztek más bolygókat, de akármilyen magasra és messzire repültek, el sem hagyták azt a dimenziót, ahol az emberiség létezik. Az emberiség sohasem tudja igazán megismerni a világegyetem igazi megjelenését. Ha az emberiség meg akarja ismerni a világegyetemet, az időtér és az emberi test titkait, ez csak akkor lehetséges, ha az igaz *Fában* műveli magát, eléri az igaz megvilágosodást, felemeli életének szintjét. A művelés folyamán az erkölcsi minőség is megemelkedhet. Csak azzal egy időben, amikor meg tudja különböztetni az igazi jószágot a gonoszástól, a jót a rossztól, és túllép az emberiség szintjén, akkor láthatja, akkor léphet kapcsolatba az igazi világegyetemmél és a különböző szintű, különböző dimenziókban lévő életekkel.

Az emberiség felfedezései a technológiai versenyt szolgálják, azzal a kifogással azonban, hogy megváltoztassák az életfeltételeket. A legtöbbeknek az a kiindulási alapjuk, hogy megtagadják az isteneket, elengedik az emberiség erkölcsi önkontrollját. Ezért a régebben kialakult emberi civilizációkat többször megsemmisítették. A felfedezések szintén csak az anyagi világra korlátozódhatnak. Ennek a módszere, hogy amikor egy dolgot már elismertek, csak utána kutatják. Azokkal a jelenségekkel, amelyeket az emberi dimenzióban nem lehet megérinteni, nem lehet látni, de objektíven léteznek, és igazából visszatükröződhetnek az emberiség valódi világában is – beleértve a spiritualitást, a hitet, az isteni szavakat, az isteni csodákat – soha nem mernek érintkezésbe lépni, annak hatására, hogy megtagadják az isteneket.

Ha az emberiség képes az erkölcsre alapozni, az emberi jellem és az emberi nézetek megemelkednek, akkor az emberi társadalom civilizációja fennmaradhat, újból megjelenhetnek isteni csodák is az emberi társadalomban. A múltban, az emberi társadalomban is többször megjelentek félig isteni-félig emberi kultúrák, így az emberiség igazi ismeretei az életről és a világegyetemről magasabbra emelkedtek. Az emberiségnek nagybecsülést és tiszteletet kell mutatnia a *Dáfának* ebben a világban való megmutatkozása iránt, akkor boldogságot vagy dicsőséget hoz az embernek, a népnek vagy az országnak. A *Dáfá* teremtette meg a kozmikus testet, a világegyetemet, az életet, a mindenséget. Az élet, amelyik elfordul tőle, pontosan az az igazán romlott; az ember, aki megfelel neki, pontosan az az igazán jó ember, ezzel egy időben jutalmat, szerencsét, hosszú életet hoz számára; művelőként, aki egybeolvad vele, te pontosan egy megvilágosult vagy – istenség.

Li Hongzhi
2015. május 24.

Gazdag, ámde erényes

Emberek mondták régi korból: „Pénz, egy holmi a külszínen. Mindegyik tud arról, mindegyik arra törekszik.” Az erős, hogy csillapítsa vágyait, a szép ragyogásért és bűbájért, az idős a róla való gondoskodás miatt, a tudó hírnévért és csillogásért, a hivatalnok a kötelessége miatt, és, és, és. Innen a törekvés.

Ezért harcolnak a komiszabbak, az erősebb kockázatokat vállal, a nagyon felindult erőszakos tetteket követ el, irigyek szétrobbannak a dühtől. A népet gazdagítani, az uralkodó útja. Pénzt imádni, aljas tevékenység. Gazdag, ámde erénytelen, árt minden lénynek; gazdag, ámde erényes, mind remélnék. Ennélfogva a gazdag semmiképp, hogy erényt ne támogasson.

Erény, előző életben összegyűjtve. Uralkodók, magas rangú hivatalnokok, gazdagok, magas méltóság viselői – mind erényből keletkeztek. Semmi erény, semmi nyereség; erényt veszíteni, minden szétfolyik és elenyészik. Ennélfogva hatalomra és gazdagságra törekvők – előbb erényt gyűjteni. Szenvedést elviselni, jótetteket gyakorolni – sok erény összegyűjtve. A sorsszerű következményeket fel kell ismerni. Ezt felismerve, a kormányzók és a nép szíve saját magán uralkodik. Gazdag az ég alatt, békével teli.

Li Hongzhi
1995. január 27.

Átfogó tanítás

A *Fá lun Dáfá* tanítása mindenki számára rendelkezik a műveléshez való útmutatással, a vallásos hit számára is. Ez a kozmikus törvényszerűség és az igaz *Fá*, amelyet korábban sohasem mondtak ki. A múltban nem is volt szabad semmit sem megtudni a kozmikus törvényszerűségről (a Buddha-*Fáról*). Ez felülemelkedik az emberi társadalom összes régi és új tudományán és etikus elvein. Amit korábban a vallásokban terjesztettek, és amit emberek észleltek, csak felületes észrevételek és jelenségek voltak. Az átfogó és mélyreható tartalma csak különböző valódi művelési szinteken levő művelőktől hagyja magát megtapasztalni és kifejezésre juttatni. Így tudják csupán a művelők valóban felismerni, mi a *Fá*.

Li Hongzhi
1995. február 06.

Igaz művelés

Tanítványok, ti igaz művelők! Amit én tanítok nektek, az a buddhává és *daó*vá való művelés számára szolgáló *Fá*. De ti nálam panaszkodtok a személyes érdekeitek elvesztéséről a hétköznapi emberek között, ahelyett, hogy azon aggódnátok, hogy még nem tudjátok elengedni a hétköznapi emberek ragaszkodásait. Ez művelés? Hogy el tudjátok-e engedni a hétköznapi emberek ragaszkodásait, az a halál vizsgálja egy valóban rendkívüli lényvé válásotok útján. Minden valódi művelőnek túl kell jutnia ezen a vizsgán, mert ez a határ egy művelő és egy hétköznapi ember között.

Ha ti aggódtok a tekintélyetek, személyes érdekeitek és érzéseitek elvesztése miatt a hétköznapi emberek között, ez tulajdonképpen már azt jelenti, hogy nem tudjátok elengedni egy hétköznapi ember ragaszkodásait. Jegyezzétek meg, hogy a művelés önmagában nem fájdalmas; a döntő pont abban rejlik, hogy nem vagy képes feladni egy hétköznapi ember ragaszkodásait. Csak ha éppen a hírneveteket, az érdekeiteket és az érzéseiteket szándékoztok elengedni, akkor fogjátok fájdalmasnak érezni.

Ti leestetek a szentséges és összehasonlíthatatlanul szép világból, mivel azon a szinten ragaszkodásokat alakítottatok ki. Ehhez képest ti a legpiszkosabb világba estetek be, mégsem akarjátok gyorsan visszaművelni magatokat, és még azokhoz a piszkos dolgokhoz ragaszkodtok, amelyekbe belekapaszkodtok ebben a piszkos világban. Mihelyt csak egy picikét elveszítetek ezekből, már nagyon fáj nektek. Tudjátok ti voltaképpen, hogy Buddha a hétköznapi emberek között koldult, csak hogy megváltson benneteket? És én ma újra megnyitok egy nagy kaput, és azért tanítom a *Dáfát*, hogy megváltsalak benneteket. Ámbár ezáltal számtalan dolgot kellett elszenvednem, sohasem éreztem keserűséget. Mi létezik hát még, amiről nem tudtok lemondani? Magatokkal vihetitek a mennyországba azt, amit nem tudtok elengedni a szívetekben?

Li Hongzhi
1995. május 22.

Éleselméjűség

Néhány tanulóknak elmondtam, hogy a szélsőséges gondolatokat a gondolati karma okozta, most azonban sok tanuló tekinti az összes rossz mindennapi gondolatát gondolati karmának. Ez nem helyes. Mi művelnivalód van hát még, ha már nincsenek rossz gondolataid? Ha már ilyen tiszta vagy, akkor nem vagy már egy buddha? Ez a megértés téves. Csak azok a piszkos gondolatok tartoznak a gondolati karmához, amelyek hevesen bukkannak fel, és a Mestert, a *Dáfát* vagy más embereket szidnak, és nem hagyják magukat eltávolítani vagy elnyomni általad. Mindazonáltal még létezik egy gyenge gondolati karma, ami viszont szintén különbözik a normális gondolatoktól vagy elképzelésektől. Feltétlenül tisztában kell lennetek ezzel.

Li Hongzhi
1995. május 23.

Felismerés

Zavaros embervilág, összekeveredett gyöngyök és halszemek. A tathágata feltűnés nélkül ereszkedik le. A *Fá* terjesztését démoni iskolák zavarják, egészen biztosan. *Daók*, démonok egyidejűleg terjesztik útjaikat ugyanabban a világban. A helyest a helytelentől megkülönböztetni, a felismerési képességen múlik. Hogyan megkülönböztetni? Léteznek nemes emberek. Az előre elrendelt kapcsolatokkal és felismerési képességgel bírók egyik a másik után jutnak az útra, megkapják a *Fát*. Az őszintét és a démonit felismerni, az igaz írást megkapni – test könnyebb, bölcsesség gazdagabb, szív tele. Utazni a *Fá* hajójával, gondtalanul és kényelmesen. Jó! Szorgalmasan és erőteljesen lépni előre a beteljesülés felé.

A világban összevissza tévelygő, a felismeréshez nehezen jutó emberek pénzért élnek, hatalomért halnak, minden apróságon vigadnak vagy bosszankodnak, szenvedve harcolnak egymás ellen, élethossziglan karmát hoznak létre. Ha ilyenek hallják a *Fát*, nevetnek rajta, babonának nevezik azt. Hogy megértsék, hogy higgyék, nehezükre esik. Ilyen hitvány emberek, nehezen válthatók meg. Sok karma, test lepecsételve, bölcsesség lezárva, eredeti természet elveszve.

Li Hongzhi
1995. június 14.

Miért nem láthat az ember

„Látni az hinni. Nem látni az nem hinni”, egy hitvány ember meglátása. Emberek a ködben – sok karmát hoznak létre. Saját természete eltévedve, hogyan látni akkor? Először felismerés, aztán látni. Szívet művelni, karmát eltávolítani, igaz természet előhozva, láthat. A nemes ember számára közömbös, hogy látni vagy nem látni, felismerésen keresztül a beteljesüléshez. A sokak között, némelyek látnak, némelyek nem; szinttől meghatározva, veleszületett alaptól meghatározva. A művelők között, sokan nem látnak, mivel a látásra törekedni – ragaszkodás. Ezért, nem lemondani a törekvésről, nem látni. Legtöbbször karmától gátolva, vagy nem kedvező környezet, vagy művelési módszertől függően. Sok indok, mindenkinek más. Azok, akik így látnak, nem mindig látnak tisztán. Nem látni tisztán, lehetővé teszi a *Daó*hoz való megvilágosodást. Mindent egészen tisztán látni, mintha saját maga a helyszínen lenne, a művelési energia felszabadítva. Tovább művelődni többé nem lehetséges, mivel semmi több sincs felismerni.

Li Hongzhi

1995. június 16.

A *Fá* tanulása

A *Dáfá* tanulásánál az értelmiségieknek egy egészen különleges problémára kell ügyelniük: Ők ugyanazon a módon tanulják a *Dáfát*, ahogyan hétköznapi emberek tanulmányoznak elméleti írásokat; például azzal, hogy releváns idézeteket választanak ki jeles személyiségektől, és összehasonlítják őket a saját viselkedésükkel. Ez gátolja a művelők előrelépését. Némelyek hallották, hogy a *Dáfá* nagyon mélyreható értelmet birtokol, és nagyon magas szintekről való dolgokat tartalmaz, amik különböző szinteken irányíthatják a művelést. Így megpróbálják szóról szóra kikutatni, és végül hát semmit sem fedeztek fel. Az ilyen szokások, amelyeket egy hosszú időközön keresztül sajátítottak el a politikai elméletek tanulmányozása révén, szintén zavaró tényezők a művelésnél, amelyek a *Fá* hibás megértéséhez vezetnek.

A *Fá* tanulásánál nem kellene célzottan kikeresnetek egy részt, hogy megoldjatok egy bizonyos problémát. Valójában, ez szintén a ragaszkodás egy burkolt formája – kivéve olyan problémáknál, amelyeket sürgősen meg kell oldani. Az egyetlen módja a *Dáfá* jó megértésének az, hogy bármiféle szándék nélkül tanuld. Minden alkalommal, miután a *Zhuán Fálunt* végigolvastad, és egy picit tisztábban megértetted, te megemelkedtél. Még ha csak egy pontot is értettél meg az átolvasás után, te valóban megemelkedtél.

Tulajdonképpen te fokozatosan emelkedsz meg a művelés közben, és anélkül hogy tudnád vagy éreznéd. Jegyezzétek meg: Ha semmire sem törekedtek, mindent megkaptok magától!

Li Hongzhi

1995. szeptember 09.

Hogyan asszisztáljon az ember

Az egész országban sok asszisztens létezik, aki nagyon magas felismerésekkel rendelkezik a *Dáfáról*. Ők példamutatóan tudnak viselkedni, és nagyon jól megszervezték a gyakorlócsoporthat. De olyan asszisztensek is léteznek, akik nem csináltak olyan jól, ami mindenekelőtt a munkamódszereikben mutatkozik meg. Például, avégett hogy a tanulók hallgassanak rájuk, és következésképpen könnyebben el lehessen végezni a munkát, némely asszisztensek egy parancsnok módszerével dolgoznak. Ez nem megy. A *Fá* tanulása önkéntes. Ha a tanulók ezt nem akarják, egy problémát sem lehet megoldani; ehelyett konfliktusok keletkezhetnek. Ha nem javítják ki, a konfliktusok ki fognak éleződni, ami komolyan aláássa a *Fá* tanulását.

Még rosszabb, hogy némely asszisztensek gyakran terjesztenek híreszteléseket vagy szenzációkeltést űznek. Egyfelől avégett, hogy a tanulók hallgassanak rájuk, és higgyenek bennük; másfelől azért, hogy a saját tekintélyüket megemeljék. Némelyek azért is gondolnak ki maguknak valamit, hogy felvágjanak. Ez mind nem megy. A mi asszisztenseink önkéntesen és ingyen szolgálnak másokat. Ők nem mesterek, és sohasem kellene ilyen ragaszkodással rendelkezniük.

Hogyan tudjuk mármost jól végezni egy asszisztens munkáját? Először is a tanulók egyikének kell tekintened saját magadat, ahelyett, hogy a többiek fölé helyeznéd magad. Ha létezik olyasmi, amit nem tudsz a munkánál, szerényen meg kellene beszélned a többiekkel. Ha valamit hibásan csináltál, őszintén meg kell mondanod a tanulóknak: „Én is művelő vagyok, mint ti mindannyian. Elkerülhetetlen, hogy a munkánál hibákat csináljak. Ezt itt hibásan csináltam, akkor most csináljuk úgy, ahogyan helyes.” Ha neked megvan az őszinte kívánságod, hogy a többiekkel közösen mindent jól csináljál, megláthatod, milyen eredménye van akkor annak. Senki sem fogja mondani, hogy te semmire sem vagy jó. Ahelyett azt fogják gondolni, hogy te jól tanultad a *Fát*, és hogy nyitott vagy. Valójában a *Dáfá* már ott van, és mindegyik művelő tanulja. A tanulók a *Dáfával* fogják megítélni az asszisztens viselkedését, és világosan felismerni, hogy az jó-e vagy rossz. Mihelyt az a szándékod, hogy felmagasztald saját magadat, a tanulók azt fogják gondolni, hogy a *xinxinged* nincs rendben. Ezért csak akkor tudod jól csinálni a dolgokat, ha szerény vagy. A tekintélyed a *Fá* jó megértésén alapul. Hogyan lehetne egy művelő hibamentes?

Li Hongzhi

1995. szeptember 10.

Mennybolt

A világegyetem olyan mérhetetlen, és az égitestek olyan óriásiak, hogy az emberek nem foghatják fel őket kutatás által.

Az anyagok olyan parányiak, hogy az emberek nem tudják többé felfedezni őket.

Az emberi test olyan titokzatos, hogy az emberek nem kutathatják ki azt felületes felismerések által.

Az élet olyan összetett, hogy az emberiség számára az egy örök rejtély fog maradni.

Li Hongzhi

1995. szeptember 24.

A gondolkodásmód szintjei

Egy gonosz ember az irigység alapján gonosz. Önzésből és dühből panaszkodik az úgynevezett igazságtalanságokra.

Egy jóindulatú ember mindig együttérző. Panasz és gyűlölet nélkül tartja örömnnek a szenvedéseket.

Egy megvilágosult ember ragaszkodástól mentes. Nyugodtan szemléli a világ illúzióktól elvakított embereit.

Li Hongzhi

1995. szeptember 25.

Mi az üresség?

Mi az üresség? A ragaszkodásoktól való mentesség az üresség igazi állapota; de ez nem jelent anyagi ürességet. Ámde a *chan* buddhizmus elérte a Dharmája végét, és semmi tanítanivalója sincs többé. A Dharmának ebben a kaotikus végidejében néhányan, akik tanulmányozzák, még mindig makacsul ragaszkodnak az ürességelméletéhez, és észszerűtlenül és abszurd módon viselkednek, úgy, mintha felfogták volna a filozófiája alapelvét. Bódhidharma, a *chan* buddhizmus alapítója, saját maga utalt arra, hogy a Dharmája csak hat nemzedéken át rendelkezik irányító hatással, és azután semmi továbbadnivaló sincs többé. Miért nem fogják fel ezt? Ha azt mondják, hogy minden üres, *Fá* nélkül, Buddha nélkül, kép nélkül, én nélkül és létezés nélkül, akkor mi Bódhidharma? Ha nem létezik Dharma, akkor mi a *chan* buddhizmus ürességelmélete? Ha nincs Buddha, és nincs kép, kicsoda akkor Sákjamuni? Ha nincs név, nincs kép, nincs én és nincs létezés, és minden üres, minek akkor még enni és inni? Miért viselsz még ruhát? Milyen lenne, ha kinyomnák a szemed? Minek akkor még egy hétköznapi ember érzéseihez és vágyaihoz ragaszkodni? Az üresség, amelyről a Tathágata beszél, tulajdonképpen azt jelenti, hogy többé ne rendelkez a hétköznapi emberek ragaszkodásaival. A semmit sem kihagyni az üresség valódi értelme. Először is a világegyetem az anyag alapján létezik, és anyagból áll, és anyagként marad meg. Hogyan lehetne üres? Egy olyan tanításnak, amelyet nem egy tathágata közvetít, elkerülhetetlen módon nem lesz hosszú fennmaradása, és ki fog halni. Egy arhát tanítása nem Buddha-*Fá*. Ismerjétek fel! Ismerjétek fel!

Li Hongzhi

1995. szeptember 28.

Állhatatosság

Ha a Mester itt van, ti tele vagytok bizalommal. Ha a Mester nincs itt, nincs érdeklődés a művelés iránt. Úgy tűnik, ti a Mesterért vagy szórakozásból művelitek magatokat. Az átlagember nagy gyengesége. Sákjamuni, Jézus, Lao-ce és Konfucius már 2000 évvel ezelőtt elhagyták ezt a világot. A tanítványaiknak még sincs az az érzésük, hogy nem létezne semmi művelnivaló többé, amióta a mester már nincs itt. A művelés a te saját ügyed, senki sem vállalhatja el számodra; a Mester csak a felszínen magyarázza el a *Fát* és az alapelveket. Az a te saját felelősséged, hogy műveld a szívedet, és engedd el a vágyaidat, úgy, hogy a bölcsességed felragyogjon, és eltávolítsd a zavarodottságot. Ha a szórakozásért jöttél, a szíved biztosan nem lesz állhatatos; ha belépsz a világba, biztosan el fogod felejteni a saját természetedet. Állhatatosság nélkül semmit sem fogsz elérni ebben az életben. Ki tudja, mikor fog létezni újra egy sorskapcsolat. Ez nagyon nehéz!

Li Hongzhi

1995. október 06.

A buddhizmus kifejtései a Buddha-*Fá* leggyengébb és legkisebb része

Minden lény! Nektek nem kellene összehasonlítanotok a *Dáfát* – a *Zhen, Shan, Ren* nagy Törvényét – a buddhizmussal. Ezt egyáltalán nem lehet összehasonlítani. Már hozzászoktak ahhoz, hogy a buddhista szútrákat *Fáként* jelöljék meg. Valójában az égitestek olyan mérhetetlenek, hogy meghaladják a buddhák felismeréseit a világegyetemről. A taoista *taiji*-elmélet is csak az alacsony szinteken való tudás a világegyetemről; és a hétköznapi emberek szintjén egyáltalán nem létezik többé esszenciális *Fá*, hanem csak egészen kevés jelenség a világegyetem szélén, amely lehetővé teszi a művelést. A hétköznapi emberek a legalacsonyabb szinten levő emberek; ezért nekik nem engedik meg, hogy felismerjék az igaz Buddha-*Fát*. De az emberek hallották a szenteket azt mondani: „A Buddha imádása megalapozhatja a kapcsolatot a következő életben való műveléshez; ha egy művelő a mantrát mondja, akkor magas intelligenciájú lények védhetik meg; aki betartja a parancsolatokat, megfelelhet egy művelő kritériumainak.” Régi koroktól fogva mindig is léteztek emberek, akik megpróbálták kideríteni, hogy az, amit egy megvilágosult mondott, vajon a Buddha-*Fá*? A Tathágata-Buddha tanítása a buddha-természet megtestesülése; a *Fá* megjelenési formájaként is megjelölik. De ez nem a világegyetem valódi *Fája*, mert korábban nem engedték meg az embereknek, hogy tudomást szerezzenek a Buddha-*Fá* valódi megjelenési formájáról. A Buddha-*Fát* csak az ismerhette fel, aki magas szintet ért el a művelésen keresztül. Ezért az embereknek semmit sem volt szabad tudniuk a valódi művelésről. A történelem folyamán a *Fá* most első alkalommal adta át az embereknek a világegyetem tulajdonságait – a Buddha-*Fát*. Ez azt jelenti, hogy kaptak egy mennybe vezető létrát. Hogyan hasonlíthatod össze tehát a *Dáfát* – a világegyetem nagy Törvényét – azzal, amit korábban tanítottak a buddhizmusban?

Li Hongzhi

1995. október 08.

Mi a bölcsesség?

Az emberek nagyszerűnek tartják a jeles személyiségeket, a tudósokat és minden szakértőt az emberi társadalomban. Tulajdonképpen ők mindannyian nagyon jelentéktelenek, mert ők mind hétköznapi emberek. A tudásuk is csak arra a picikére korlátozódik, amit az emberi társadalom modern tudománya felismert. Ebben a grandiózus világegyetemben – a legmakroszkopikusabbtól a legmikroszkopikusabbig – az emberi társadalom pontosan középen található, a legkülső és legfelszínebb rétegen. Azonkívül az itteni élőlények is csak a legalacsonyabb létformát képezik, úgyhogy a felismeréseik az anyagról és a szellemről nagyon korlátozottak, felszínesek és szánalmasak is. Még ha valaki az egész emberiség összes tudása fölött is rendelkezne, még mindig egy hétköznapi ember lenne.

Li Hongzhi

1995. október 09.

Ez nem munka, hanem művelés

Hogy követni tudjátok-e az asszisztensközpontokkal szemben felállított követelményeimet, az egy nagyon fontos kérdés, mert ez a *Fá* jövőbeli terjesztési formájával függ össze. Hogyhogy nem tudjátok hát feladni a bürokratikus mentalitásotokat, amelyhez már olyan hosszú ideje hozzászoktatok? Nektek nem az emberi társadalom hivatalainak a munkamódszereivel és eljárási módjaival kellene vezetnetek az asszisztensközpontokat, mint iratok szétoztása, a feladatok szigorú végrehajtása vagy akciók az öntudat emelésére. Amit egy *Dáfá*-művelő megemelhet, az csak a *xinxing*je és a művelési szintje. Néha egy gyűlést ráadásul a hétköznapi emberek egy hivatalának a stílusában tartanak meg. Például egy tisztviselő beszédet fog tartani, vagy egy vezető összefoglalót tart. Manapság ráadásul az állam próbálja meg kijavítani a mai korrump szokásokat és bürokratikus munkaeljárásokat a társadalomban. Ámde művelőként már tudod, hogy a Dharma végidejében az emberiség minden aspektusa már nem jó. Akkor miért nem tudod elengedni azokat a munkamódszereket, amelyek a legkevésbé alkalmasak a művelés gyakorlására? Mi sohasem leszünk az emberi társadalom közigazgatási szervezete vagy vállalkozása.

Korábban némely nyugdíjasok, akiknek semmi tennivalójuk sem volt, jónak találták a *Fálun Dáfát*, és felajánlották a segítségüket, hogy kitöltsék az elviselhetetlen ürességet az életükben. Ez természetesen nem megy! A *Fálun Dáfá* nem munka, hanem művelés. Minden munkatársunknak elsősorban magas *xinxing*gel rendelkező valódi művelőnek kell lennie, mert ő példakép a *xinxing* művelésére. Nincs szükségünk olyan vezetőkre, mint amilyenek a hétköznapi emberek között található.

Li Hongzhi

1995. október 12.

Művelés a nyugdíjazás után

Nagy kár, hogy egyes tanulók, akik az előadásaimat látogatták, és jó velük született alappal rendelkeznek, többé nem gyakorolnak, mivel szakmailag nagyon elfoglaltak! Ha ők hétköznapi emberek lennének, úgy hagynám őket, és egy szót sem szólnék többé. De ezek az emberek sokat ígértek. Az emberi erkölcs minden nap gyorsan csúszik lefelé, és a hétköznapi emberek mind az áramlattal sodródnak. Minél messzebb távolodik el az ember a *Daótól*, annál nehezebb visszatérnie a művelésen keresztül. Valójában a művelésnél a saját szív műveléséről van szó. Éppen a bonyolult munkakörnyezet kínál egy jó lehetőséget a *xinxing* megemelésére. Ha nyugdíjba mész, nem a legjobb környezetet veszíted el a művelés számára? Hiszen mit fogsz te művelni nehézségek nélkül? Hogyan emelkedhetsz meg? A saját élettartam korlátozott. Még ha jól is tervezted meg az életedet, tudod te végtére is, hogy lesz-e elegendő idő a művelésre? A művelés nem gyerekjáték; komolyabb, mint bármely dolog a hétköznapi emberek között. Semmi olyasmi, amit magától értetődőnek kellene tekinteni. Ha elszalasztod ezt az esélyt, mikor fogsz újra emberi testet kapni a reinkarnációnál? Csak egy esély létezik. Ha továbbúnnak azok az illúziók, amelyekről nem tudtál lemondani, akkor fogod majd fel, mit veszítettél el.

Li Hongzhi

1995. október 13.

A *Fá* helyreigazít

Emberek erény nélkül, természeti katasztrófák és szerencsétlenség.

Föld erény nélkül, minden hervadt.

Menny *Dao* nélkül, földindulás, égszakadás, mennyboltozat üres.

Fá helyreigazítva, világegyetem helyreigazítva, tele életerővel.

Menny és föld megerősítve, *Fá* örökké.

Li Hongzhi

1995. november 12.

A szent

Mennyei küldetéssel bír az embervilágban és mennyben.

Sok erény, jóságos szív.

Magas eszményt hordoz, apróságokra ügyel.

Sok tudás a *Fáról*, rejtélyeket old meg.

Világ megsegítve, emberek megváltva, művelési energia gazdagabb.

Li Hongzhi

1995. november 17.

Tisztelni a Mestert

Dáfá szélteben elterjedve. Olyanok, akik hallottak róla, kutatnak utána; olyanok, akik megkapják a *Fát*, örülnek. A művelők sokasodnak – megszámlálhatatlanok. Azonban sokan, akik önképzés útján tanulnak, óhajtják a Mestert tisztelni. Aggódnak amiatt, hogy nem kapják meg az igazat, anélkül hogy látták volna a Mestert. Az ok erre, a *Fá* nincs mélyen tanulva. Az én terjesztésem, megváltás mindenki számára. Aki a *Fát* tanulja, az én tanítványom. Nem használjuk a régi hagyományokat és szokásokat. Távol a felszíntől én csak az emberek szívét nézem. Nem igazán művelődni, Mestert tisztelni – minek? Valódi művelők nem ragaszkodnak a törekvéshez; ez magától jön. Minden művelési energia, minden *Fá* a könyvben van. *Dáfát* olvasni, minden magától jön. A tanuló magától változik. Ismételten olvasni, már a *Daóban*; a Mester *fashene* észrevétlenül óv. Szakadatlanul művelődni, egy napon bizonyosan megkapja az igaz buddhaságot.

Li Hongzhi

1995. december 08.

Világos útmutatás

Jelenleg létezik egy feltűnő probléma. Ha némely tanulók fő-összellemei elhagyják a testet, bizonyos szinteken látnak néhány dimenziót, vagy kapcsolatba jutnak vele. Megállapítják, hogy valóban létezik minden, és olyan szépnek találják, hogy nem akarnak többé visszajönni. Ez a hús-vér test halálához vezet, miáltal azokban a térségekben maradnak, és nem tudnak többé visszatérni. Mindazonáltal egyikük sem jutott túl a három világkörön. Ezt a problémát már megemlítettem egyszer. A művelés közben nem szabad egy szinthez sem ragaszkodni. Te csupán akkor érheted el a beteljesülést, ha lezártad az egész művelési folyamatot. Ezért az összellemeteknek feltétlenül vissza kell térnie, teljesen mindegy, milyen szép helyet is látott.

Némelyeknek a tanulóink közül téves meglátásuk van. Azt hiszik, hogy védve lennének, ha a *Fálan Dáfában* művelik magukat, és a hús-vér testük nem halna meg többé. A mi kettős művelési módszerünk által a test és szellem számára egy művelő életét meg lehet hosszabbítani. De némelyek nem művelik magukat szorgalmasan a világi *Fában* való művelésnél, nem haladnak jól, és sokat időznek egy szinten. Nagy fáradtsággal emelkednek fel egy magasabb szintre, aztán viszont ismét ezen a szinten időznek. A művelés egy komoly dolog. Ezért nehéz garantálni, hogy a saját élet nem ér véget az előre meghatározott időben. Ez a probléma nem létezik többé a világon túli *Fában* való művelésnél. De a világi *Fán* belüli helyzet viszonylag bonyolult.

Li Hongzhi

1995. december 21.

Kiért művelődni

Minden alkalommal, amikor a médiát használják arra, hogy kritizálják a *qigongot*, egy része a tanulóknak inogni kezd, és felhagy a gyakorlással. Ugy tűnik, hogy azok, akik a médiát használják fel, bölcsőbbek lennének, mint a Buddha-*Fá*, és mintha némely gyakorlók másokért művelnék magukat. Szintén léteznek némelyek, akik a nyomásra való tekintettel félénkké válnak, és feladják a művelést. Elérhetik az ilyenek az igazi buddhaságot? Egy döntő pillanatban nem fogják elárulni még a buddhákat is? A félelem érzülete nem ragaszkodás? A művelés olyan, mint a nagy hullámok, amelyek elmosás a homokot; ami megmarad, az arany.

Az emberi társadalomban tulajdonképpen mindig is létezik egy alapelv, úgy nevezik „a kölcsönös hatás és ellenhatás¹”. Emiatt, ahol létezik jó, létezik rossz is; ahol létezik őszinte, létezik becstelen is; ahol létezik jószívű, létezik rosszindulatú is; ahol léteznek emberek, léteznek kísértetek is; ahol léteznek buddhák, léteznek démonok is. Az emberi társadalomban ez még erősebben jut kifejezésre. Ahol létezik pozitív, létezik negatív is; ahol léteznek támogatók, léteznek ellenzők is; ahol léteznek hívők, léteznek hitetlenek is; ahol léteznek jó emberek, léteznek rosszak is; ahol léteznek önzetlen emberek, léteznek önzők is; ahol léteznek önfeláldozó emberek, léteznek olyanok is, akik a saját érdekeikért minden elképzelhető eszközt bevetnek, és semmitől sem riadnak vissza. Ez a korábbi alapelv. Ezért, ha egy egyedülálló személy, egy csoport vagy még egy nemzet is valami jót akar elérni, akkor pontosan egy olyan nagy ellenállás fog létezni vele szemben. Ennek megfelelően egy siker után azon a nézetten lesz az ember, hogy keményen meg kellett küzdeni érte, és ezért értékelni kell. Ezen a módon fejlődött az emberiség – a kölcsönös hatás és ellenhatás elve a jövőben meg fog változni.

Másképpen mondva a művelés túlmegy a hétköznapi embereken. Bárki is kritizálja a *qigongot* – az nem egy hétköznapi ember felismerése? Megvan a kompetenciája, hogy elutasítsa a Buddha-*Fát* és a művelést? Valamelyik emberi szervezet felülemelkedhet-e a buddhákon és istenségeken? Rendelkezik egy *qigong*-kritikus azzal a képességgel, hogy buddháknak parancsoljon? Ha azt mondja, hogy a buddhák rosszak lennének, akkor a buddhák rosszak lesznek? Ha azt mondja, hogy nem léteznének buddhák, akkor a buddhák megszűnnek létezni? A Dharma megpróbáltatását a kulturális forradalom közben az égi jelenségek változásai okozták. A buddhák, *daók* és istenségek mindannyian a menny akaratát követik. A Dharma megpróbáltatása nem a buddhák megpróbáltatása volt, hanem az emberek és a vallások megpróbáltatása.

A vallások pusztulása főleg az emberi szív romlottságára vezethető vissza. Azok, akik buddhákat imádnak, nem akarják buddhává művelni magukat; azért akarják Buddha áldását, hogy gazdagok legyenek, balszerencsét távolítsanak el, férfiutódjuk legyen, vagy kellemes életet éljenek. Mindenki nagyon sok karmát halmozott fel az előző életében, hogyan akarhat akkor szabadon és gondtalanul élni? Hogyan lehetne, hogy egy ember ne fizessen a karmájáért, miután rossz tetteket követett el? Mivel az emberi szív romlott, a démonok – egyik a másik után – kijöttek a barlangjaikból, hogy bosszúságot és káoszt hozzanak az embervilágba. A buddhák és az istenségek látták az emberek romlottságát, és így – egyik a másik után – feladták a pozíciójukat és a templomaikat. Azok, akik hírnévért és gazdagságért imádkoztak, rókákat, menyéteket, kígyókat és szellemeket hoztak a templomokba. Nem kellene szétzúzni az ilyen templomokat? Ezek az emberek bűnei. A buddhák nem büntetik meg az embereket, mert mindnyájukat a tudatlanság vezérli, és már saját maguk okoztak károkat maguknak. Ezenkívül nagyon sok karmát halmoztak fel, és hamarosan nagy katasztrófák várnak rájuk. Minek még megbüntetni őket? Valójában az úgy van, hogy egy ember – ha rosszat tett – a jövőben megtorlást fog elszenvedni; de az emberek nem ismerik fel vagy hiszik el, és véletlenül tartják, ha történik valami.

Mindegy, hogy melyik ember vagy társadalmi erő mondja neked, hogy nem kellene művelned magad, már felhagysz a műveléssel. Hát őértük művelted magad? Megadhatják neked az igazi buddhaságot? A felédjük való odafordulásod nem babona? Valójában ez ostobaság. Azonkívül mi nem *qigongot* gyakorlunk, hanem a Buddha-*Fát*! Nem egy vizsga mindegyik nyomás, hogy a Buddha-*Fába* vetett hited valóban állhatatos? Ha nem vagy állhatatos a *Fában*, a további beszéd értelmetlen.

Li Hongzhi

1995. december 21.

---

¹ a kölcsönös hatás és ellenhatás – a német változat szó szerinti fordítása: a kölcsönös támogatás és gátlás

A Buddha-*Fá* fogalmai

Egyes tanulók korábban buddhista laikus testvérek voltak, és a buddhista írások fogalmai nagyon mély benyomásokat hagytak hátra náluk. Amikor észrevették, hogy olyan szavakat használok, amelyek a buddhizmusban is előfordulnak, azt gondolták, hogy a jelentésük ugyanaz lenne, mint a buddhizmusban. De valójában nem egészen azonosak. A kínai buddhizmusban levő egyes fogalmak a kínai szókincshez tartoznak, és nem a buddhizmus szakszavai.

A döntő pont az, hogy ezek a tanulók még mindig nem tudják feladni a buddhizmus dolgait; mert nem ismerik fel, hogy a gondolataikban még mindig a buddhizmus benyomásai befolyásolják őket. Nem rendelkeznek elegendő megértéssel arra, hogy csak egy művelési útra összpontosítsanak. Ez a felszínes hasonlóság, amit érzékelnek, tulajdonképpen nem zavarás? Ha hibásan értelmezed a szavaimat, akkor már nem a buddhizmus művelési útját gyakorlod?

Li Hongzhi

1995. december 21.

A belső művelése, békés külső

Ha az emberek nem fektetnek hangsúlyt az erényre, a világ nagy káoszban és ellenőrzésen kívül lesz. Mindenki ellenséges lesz mindenkivel, és öröm nélkül fog élni. Mivel öröm nélkül élnek, nem fognak félni a haláltól. Lao-ce azt mondta: „Ha az emberek nem félnék a haláltól, hogyan lehet megfélemlíteni őket a halállal?” Ez egy nagy, közvetlen veszély. Egy békés világ az, amit az emberek remélnek. Ha ezen a ponton túlzottan sok törvényt hoznak a stabilitás megőrzése érdekében, annak végül az ellenkező hatása lesz. E probléma megoldásához az erényt kell művelni az egész világon; csak így lehet alapvetően megoldani a problémát. Ha a tisztviselők önzetlenek, az állam nem lesz korrupt. Ha a népesség az önművelésre és az erény ápolására fekteti a hangsúlyt, és mind a tisztviselők, mind a nép önuralmat gyakorol, akkor az egész nemzet stabil lesz, és a nép támogatni fogja. Mivel ezáltal a nemzet szilárd és stabil, természetes módon fogja megfélemlíteni a külföldi ellenségeket, és így béke fog uralkodni az ég alatt. Ez egy szent műve.

Li Hongzhi

1996. január 05.

Ragaszkodásokat továbbra is levetni

Tanítványok! A Mester nagyon aggódik, de ez nem elég. Miért nem tudjátok feladni a hétköznapi emberek ragaszkodásait? Miért haboztok olyan nagyon egy lépést tenni előre? A tanulóink, bezárólag a munkatársainkkal, még a *Dáfá* számára végzett munkájuk során is irigyek egymásra. Lehetsz te buddha ezzel az érülettel? Én egy laza adminisztrációt szeretnék, egyszerűen azért, mert nem tudjátok elengedni az emberi érületeket, és ezért kiegyensúlyozatlannak érzitek magatokat a munkánál. A *Dáfá* az egész világegyetemhez tartozik, és nem valamilyen kis emberhez. Bárki is végzi a munkát, az a *Dáfát* terjeszti. Nem fontos, hogy te csinálod, vagy mások. Magaddal akarod vinni a mennyországba ezt az el nem engedett érületet és ott a buddhákkal küzdeni? Senkinek sem kellene a saját kizárólagos dolgának tekintenie a *Dáfát*. Szabadulj meg attól a gondolattól, hogy igazságtalanul bántak veled! Ha nem tudod túltenni magad valamin, akkor azt nem a ragaszkodásod okozta? Tanulók, ne gondoljátok, hogy ennek semmi köze hozzátok! Remélem, hogy mindenki elgondolkodik saját magán, mert ti mindannyian művelők vagytok, kivéve engem, *Li Hongzhit*. Mindenkinek el kellene gondolkodnia azon, miért terjesztek én egy ilyen nagy *Fát* a végidőben. Ha feltárnám az igazságot, akkor egy démoni *Fát* terjesztenék, mert biztosan léteznének néhányan, akik csak ebből az okból kifolyólag tanulnák. Ez a *Fá* szándékokkal való tanulása lenne. Ami a megmentést illeti – csak annál lehet eltávolítani a ragaszkodásokat, aki őszinteségre törekszik. Ti mindannyian tudjátok, hogy a beteljesülést nem lehet elérni a ragaszkodások levétele nélkül. Miért nem meritek akkor tovább levetni a ragaszkodásokat és még egy lépést tovább menni? Hiszen tulajdonképpen nekem ki nem mondható okaimnak kell lenniük, amiért én a *Dáfát* terjesztem. Ha az igazság napvilágra kerül, akkor túl késő lesz a megbánásra. Én láttam néhányatoknál a ragaszkodásokat, de nem mondhatom el nektek közvetlenül. Ha megtenném, az emlékezetetekben tartanátok a Mester szavait, és életek végéig ragaszkodnátok hozzájuk. Remélem, hogy egyik tanítványom sem megy tönkre. Nagyon nehéz megváltani az embereket, és még nehezebb eljuttatni őket a megvilágosodáshoz. Még fontosabb, hogy mindenki gondosan megvizsgálja magát ebben az értelemben. Ti mindannyian tudjátok, hogy a *Dáfá* jó; miért nem tudjátok akkor elengedni a ragaszkodásaitokat?

Li Hongzhi
1996. január 06.

Igazolás

A Buddha-*Fá* válthat meg embereket, de nem azért jött létre, hogy embereket váltson meg. A Buddha-*Fá* megoldhatja a világegyetem, az élet és a tudomány rejtélyeit. Lehetővé teszi az embereknek, hogy a tudományt újból a helyes útra hozzák, azonban nem azért jött létre, hogy az emberiség tudományát útba igazítsa.

A Buddha-*Fá* a világegyetem tulajdonsága. Ez az a tényező, amely megteremtette az anyag eredetét; vagyis ez az ok a világegyetem keletkezésére.

A jövőben nagyon sok szakértő és tudós fog létezni, akinek a bölcsességét a Buddha-*Fá* szélesíti ki. Ők lesznek az új emberiség úttörői a tudomány minden ágazatában. Ámde a Buddha-*Fá* nem azért adja neked a bölcsességet, hogy úttörő legyél, hanem azért, mert művelő vagy. Ez azt jelenti, te először művelő vagy, és aztán szakértő. Művelőként neked minden kedvező alkalmat ki kellene használnod arra, hogy terjeszd a *Dáfát*, és igazold a *Dáfá* helyességét. Mindegyik művelő felelőségének kellene lennie, hogy bizonyítsa, hogy a *Dáfá* valódi tudomány, és nem prédikáció vagy ideológia. Ezt mindegyik művelőnek a feladatává kellene tennie. A grandiózus Buddha-*Fá* nélkül semmi sem létezne, és ez magába zár mindent a világegyetemben, a legmakroszkopikusabbtól a legmikroszkopikusabbig, és szintúgy az emberi társadalom összes tudását.

Li Hongzhi
1996. január 08.

A művelők mindig részesei a dolgoknak

Egy művelő számára minden csapás, amellyel a hétköznapi emberek között találkozik, egy akadály, amit le kell győzni; és minden dicséret egy vizsga.

Li Hongzhi

1996. január 04.

Mit jelent az Elnézés (*Ren*)?

Az Elnézés a kulcs a *xinxing* emelésére. A dühvel és könnyek között való túrás, miközben úgy érzi, hogy igazságtalanul bánnak vele, egy hétköznapi ember Elnézéséhez tartozik, aki ragaszkodik a kételyeihez. A teljesen düh nélküli túrás, anélkül hogy úgy érezné, hogy igazságtalanul bánnak vele, az egy művelő Elnézése.

Li Hongzhi
1996. január 21.

Mi a *mixin* (szilárd hit/babona)?

Mivel sok ember mindent, amit nem hisz el, *mixin*ként jelöl meg, a modern kínaiak már a két írásjegy pusztá megemlékezésénél is elsápadnak. És a kulturális forradalom alatt erre a két írásjegyre – *mi xin* – a szélsőbaloldaliak valóban ráruháztak egy bizonyos jelentést². Akkoriban ez volt a legerősebb fogalom a népi kultúra szétrombolására és a legrettenetesebb vád is. Így lett a fogalom a legfelelőtlenebb kedvenc kifejezése azoknak az együgyű és makacs embereknek. Ráadásul az önkinevezett és úgynevezett materialisták mindent, ami túlmegy a tudásukon, vagy amit a tudomány még nem ismert el, *mixin*ként jelölnek meg. Ám ha ezen elmélet szerint tanulna dolgokat, akkor az emberiség egy előrelépést sem tehetne többé. A tudomány sem fejlődött volna tovább, mert a tudomány minden új fejlesztése és felfedezése azokhoz a dolgokhoz tartozik, amiket az emberek korábban nem ismertek. Ezek az emberek akkor nem saját maguk gyakorolnak idealizmust? Ha egy ember hisz (*xin*) valamiben, akkor ez önmagában már nem egyfajta szilárd hit (*mi*)? Némelyek a modern tudományban és a modern orvostudományban hisznek; ez a hit nem szintén *mixin*? Az nem szintén *mixin*, ha az emberek a bálványaikat imádják? Valójában a két írásjegy, a *mi* és a *xin* egy nagyon közismert fogalmat alkot. Amint az emberek szilárdan hisznek valamiben – az igazságban is – az *mixin* lesz; tehát nincs becsmérő jelentése. Csak úgy van, hogy némelyek, akik másokat rosszindulatú hátsó gondolatokkal akarnak megtámadni, egy feudalista jelentést aggatnak a fogalomra. Ezáltal egy félrevezető és harcias fogalommá vált, amelyik együgyű embereket heccel fel és bujt fel arra, hogy szajkózzák azt.

Valójában a két írásjegyet – *mi xin* – nem kellene ezen a módon használni, és a ráerőltetett jelentésnek sem kellene léteznie. Amit a két írásjegy – *mi xin* – tartalmaz, az semmi rossz dolog. Ha a katonák nem hinnének szilárdan (*mixin*) a fegyelemben, akkor nem is lennének harcképesek. Ha a tanulók nem hinnének szilárdan az iskolában és a tanárban, nem tudnának ismereteket szerezni. Ha a gyerekek nem hinnének szilárdan a szüleikben, nem hagynák magukat jól nevelni. Ha az emberek nem hinnének szilárdan a hivatásukban, nem tudnák jól elvégezni a munkájukat. Hit nélkül az embereknek nem is lenne erkölcsi mércéjük; elveszítenék a jószívűségüket, és démoni gondolatokkal lennének tele. Akkor az emberiség erkölce gyorsan lesüllyedne. Rosszindulatú gondolatoktól megszállottan mindannyian ellenségekké válnának, és semmitől sem riadnának vissza, hogy kielégítsék saját önző vágyaikat. Azok, akik a *mixin* fogalomnak egy negatív értelmet kölcsönöztek, bár elérték a céljaikat, de – az emberi természetükből kiindulva – nagyon valószínűen tönkretették az emberiséget.

Li Hongzhi

1996. január 22. (átdolgozva 1996. augusztus 29-én)

---

² ráruháztak egy bizonyos jelentést – a német változat szó szerinti fordítása: ráakasztottak egy köpenyt

Betegségkarma

Miért éreznek azok az új tanulók, akik éppen csak elkezdtek a gyakorlást, és azok a sokéves tanulók, akiknek a testét már megtisztították, testi rosszulállatot a művelés során, úgy, mintha súlyos betegek lennének? És miért történik meg ez időről időre újra? A *Fá*-magyarázataimban megmondtam nektek, hogy ez azért történik, hogy eltávolítsa a karmátokat, tehát hogy eltávolítsa az előző életeitekből származó karmát, és javítsa a felismerési képességeket. Azonkívül ezzel megvizsgálják, hogy szilárdan eltökélt vagy-e, hogy kövesd a *Dáfát*. Ez addig ismétlődik, amíg ki nem jutottál a világi *Fából*. Ez most általánosságban van mondva.

Valójában egy ember nem tudja, milyen sok életen ment keresztül, amelyben mindenkor nagyon sok karmát halmozott fel. Ha most egy ember reinkarnálódik a halál után, mikroszkopikus szinten a betegségkarmája egy részét belenyomják a testébe. Amikor reinkarnálódik, az új hús-vér testének nincs betegségkarmája a felszínen – de léteznek kivételek is a túl sok karmával rendelkezők számára. Amit most az előző életből a testbe nyomtak, kifelé tolakodik, és amint eléri a test felszínét, az ember beteg lesz. Mindazonáltal úgy tűnik, hogy a betegséget legtöbbször a világban létező külső tényező váltotta ki. Ezen a módon megfelel a mi fizikai világunk objektív törvényeinek. Ez azt jelenti, hogy összhangban van ennek az embervilágnak az alapelveivel. Ennek alapján a hétköznapi embernek nincs lehetősége megtudni a betegség igazi okát, és elvész a ködben, anélkül hogy felismerné. Amikor beteg, ezért gyógyszereket szed, vagy különböző módszerekkel kezelteti magát, ami végeredményben újra visszanyomja a testbe a betegséget. Ezáltal azt a betegségkarmát, amelyet az előző életében gonosztettek által teremtett, nem egyenlíti ki. Ehelyett ebben az életben megint rosszat tesz, károkat okoz másoknak, következésképpen megint új betegségkarmát halmoz fel, ami új betegségekhez vezet. Ebben az esetben megint gyógyszereket szed, vagy különböző módszerekkel kezelteti magát, úgyhogy a betegséget újra visszanyomják a testbe. Egy műtét csak a felszínes anyagi dimenzióban levő húst távolíthatja el, miközben a másik dimenzióban levő betegségkarmát egyáltalán nem érinti meg – egyszerűen kívül esik a modern orvosi technika hatótávolságán. Ha megint beteg lesz, újra kezelteti magát. Amikor egy személy reinkarnálódik a halál után, minden betegségkarmát, ami összegyűlt, újra a testbe nyomnak. Ez a körforgás így megy tovább életről életre, és az ember nem tudja, hogy mennyi betegségkarma gyűlt össze egy ember testében. Ez az oka annak, amiért azt mondtam, hogy az egész mai emberiség elérte azt a pontot, ahol a karma lehengerli; és a betegségkarma mellett az embernek még más karmája is van. Ezért szenvednek az emberek az életükben nehézségek, szomorúság és konfliktusok között. Ők egyszerűen csak boldogok akarnak lenni, anélkül hogy kiegyenlítőnék a karmájukat; ámde hogyan lehetne az? Manapság az embereknek olyan sok karmájuk van, hogy egészen elmerülnek benne, és mindenkor és minden helyzetben kellemetlen dolgokkal találkoznak. Amint kijutnak az utcai bejárati ajtón, már rossz dolgok várnak rájuk. És a konfliktusokkal szembesülve az emberek ezt nem tudják elviselni, mivel nem tudják, hogy ez a múltban általuk létrehozott karmának a kiegyenlítése. „Ha te rosszul bánysz velem, akkor én még rosszabbul fogok bánni veled.” Még nem egyenlítette ki a régi karmáját, és már megint új karmát hoz létre. Az egész ahhoz vezet, hogy a társadalom erkölcsi értékei napról napra hanyatlanak, és mindnyájan ellenségessé válnak egymással szemben. Sokan nem értik, hogy mi a baj a mai emberekkel és a társadalommal. Ha ez így megy tovább, az emberiség számára az rendkívül veszélyes lesz!

A mellett a karma mellett, amit a Mester távolított el számunkra, művelőként még nekünk saját magunknak is ki kell egyenlítőnünk a karma egy részét. Ezért testileg rosszul fogod érezni magad, úgy, mintha beteg lennél. A művelés arra szolgál, hogy megtisztítson téged az életed eredetétől fogva. Az emberi test hasonlít egy fa évgyűrűihez, miközben mindegyik réteg betegségkarmát tartalmaz. Ezért a testedet a közepétől fogva kell kitisztítani. De ha a karmát egyszerre tolnák ki, azt nem tudnád elviselni, és veszélyeztetné az életedet. Csak egy vagy két darabot lehet egyre újra kitolni, úgy, hogy túl tudd tenni magad rajta, és a karmádat szenvedésen keresztül egyenlítő ki. Mindazonáltal ez még csak az a picike, amit neked saját magadnak kell elviselned, miután magát a karmát eltávolítottam számodra. Ez addig megy így tovább, amíg a művelésed elérte a világi *Fá* legmagasabb formáját, a tisztafehér testet; akkor az összes karmádat kitolták. Mindazonáltal szintén léteznek némelyek, akiknek nagyon kevés betegségkarmájuk van, és más különleges esetek is. A világon túli *Fában* való művelés már a legtisztább arhát-test művelése – egy

olyan testé, amelynek nincs betegségkarmája. Ámde egy olyan embernek, aki még nem érte el a beteljesülést, és a világi *Fá* még magasabb szintjeire műveli magát, továbbra is szenvedései és nehézségei lesznek, hogy megemelje a szintjét. Ennél mindazonáltal csak emberek közötti konfliktusokról, vagy a *xinxing* és a ragaszkodásainak a további elengedése területén levő dolgokról van szó; azonban nem lesz többé testi betegségkarmája.

A betegség karma nem olyasmi, amit tetszőlegesen el szabad távolítani a hétköznapi emberek számára. A hétköznapi emberek számára, akik nem művelik magukat, ez egyáltalán nem lehetséges; ők csak orvosilag kezeltethetik magukat. Tetszés szerint megtenni ezt egy hétköznapi ember számára, az aláásná a menny alapelveit; mert ez azt jelentené, hogy egy személy rossz dolgokat tehet anélkül, hogy ki kellene egyenlítenie a karmát miatta. Az egyáltalán nem megengedett, hogy egy ember ne fizesse vissza a bűneit; a kozmikus alapelvek ezt nem fogják megengedni! A normál *qigong*-kezelésnél is pusztán a testbe szorítják vissza a karmát. Ha egy embernek túl sok karmája van, és továbbra is rosszat tesz, a megsemmisítése előtt áll. A halálnál mind a testét, mind az ősszellemét végérvényesen megsemmisítik, és nem fog létezni többé. Amikor nagy megvilágosultak gyógyítják meg egy ember betegségét, ugyan teljesen el tudják távolítani a betegség karmikus gyökerét, de ezt főképpen azzal a céllal teszik, hogy embereket váltsanak meg.

Li Hongzhi

1996. március 10.

A művelők tabui

Azok, akik ragaszkodnak a hírnevükhöz, démoni utat gyakorolnak. Mihelyt hírnevet szereztek az embervilágban, bizonyára jóindulatú szavakkal rendelkeznek, de démoni szívvel, miáltal félrevezetik az embereket, és aláássák a *Fát*.

Azok, akik ragaszkodnak a pénzhez, gazdagságra törekszenek, és színlelik a művelésüket. Aláássák a tanítást és a *Fát*, és elpazarolják az életük idejét, ahelyett hogy buddhává művelnék magukat.

Azok, akik ragaszkodnak a szexhez, hasonlóak a gonosz emberekhez. Miközben az írásokat szavalják, titkon pillantásokat vetnek. Messze távol vannak a *Daótól*, és démoni, hétköznapi emberek.

Azok, akik ragaszkodnak a családhoz, megterheltek, belegabalyodottak és megkínzottak. A vonzalom szálaitól rángatva és egész életük hosszán át ettől meggyötörten túl késő lesz az életük végén, hogy megbánják.

Li Hongzhi

1996. április 15.

Tökéletes harmónia

I.

A különböző munkaterületeken különböző kérdések adódnak az emberek számára az ölésre vonatkozóan. Az élet egyensúlya különböző módon jelenik meg. Művelőként először is el kellene engedned minden ragaszkodást, és alkalmazkodnod kellene az emberi társadalom formáihoz; mert ez fogja fenntartani a *Fá* megnyilvánulási formáit egy bizonyos szinten. Ha senki sem végezné az emberi tevékenységeket, a *Fá* megszűnne létezni ezen a szinten.

II.

A *Fán* belül az élet egészen természetes módon fog létezni és meghalni. A világegyetem keletkezésén, fennálláson és pusztulásán megy keresztül, és az emberek születésén, öregedésén, betegségein és halálán mennek keresztül. Az élet egyensúlya számára létezik nem természetes élet és halál is. Az elnézéshez lemondás is tartozik, és a teljes lemondás a semmit sem kihagyni magasabb elve.

Li Hongzhi
1996. április 19.

Semmit sem kihagyni

A *Ren* lemondást is tartalmaz. Az a képesség, hogy le tud mondani, a művelés magasabb formája. A *Fának* különböző szintjei vannak. Egy művelő felismerései a *Fáról* az azon a szinten való felismerései, amelyikre művelte magát. A művelők felismerései közötti különbségek azokra a különböző szintekre vezethetők vissza, amelyeken tartózkodnak.

A *Fá* különböző szinteken különböző követelményeket állít fel a művelőkkel szemben. A lemondás abban mutatkozik meg, hogy valaki megválnak a hétköznapi emberek ragaszkodásaitól. Ha egy ember tényleg képes arra, hogy higgadtsággal és nyugodt szívvel mindent feladjon, tulajdonképpen már ezen a szinten van. Mindazonáltal a művelés célja a megemelkedésben rejlik. Ha tehát már le tudsz mondani erről a ragaszkodásról, akkor miért nem mondasz le magáról a ragaszkodástól való félelemről is? A lemondás, anélkül hogy ennél valamit kihagynál, nem a lemondás magasabb formája? De ha egy művelő vagy egy hétköznapi ember – aki még csak arra sem képes, hogy egyáltalán lemondjon – szintén erről az alapelvről beszél, akkor valójában aláássa a *Fát*, midőn kifogást keres azokra a ragaszkodásokra, amelyeket nem tud elengedni.

Li Hongzhi
1996. április 26.

Művelés és munka

A *Fá* *lun Dáfá*-tanítványaink legtöbbször a hétköznapi emberek társadalmában műveli magát, kivéve azokat, akik teljes munkaidőben művelik magukat a templomokban. A *Dáfá* tanulása és gyakorlása keresztül most képesek arra, hogy könnyedén vegyenek hírnevet és gazdagságot. A nem olyan mély *Fá*-megértés alapján azonban adódott egy probléma: Egyes tanítványok feladták a munkájukat a hétköznapi emberek között, vagy elutasították az előléptetést egy vezetői pozícióba. Ez sok szükségtelen zavaráshoz vezetett a munkájukban és az életükben, ami közvetlenül kihat a művelésükre. Némely tisztességes üzletemberek felhagytak az üzletkötéseikkel, mivel úgy gondolták, hogy könnyedén tudják venni a pénzt és gazdagságot, és egyidejűleg az az érzésük volt, hogy az üzletkötések más embereknek károkat okozhatnak, és negatívan befolyásolhatják a saját művelésüket.

Tulajdonképpen a *Dáfá* nagyon mélyreható tartalmat birtokol. A hétköznapi emberek ragaszkodásairól való lemondás nem jelenti egy hétköznapi ember munkájának a feladását. A hírnévről és gazdagságról való lemondás nem jelenti azt, hogy az ember eltávolodik a hétköznapi emberek társadalmától. Én újra és újra mondtam, hogy azoknak, akik a hétköznapi emberek társadalmában művelik magukat, alkalmazkodniuk kell a hétköznapi emberek társadalmának a formáihoz.

Egy másik szemszögből nézve, ha az olyan emberek, mint mi, akik le tudnak mondani a személyes hírnévről és gazdagságról, foglalják el az összes vezetői pozíciót a hétköznapi emberek társadalmában, milyen sok jót hozhatna akkor ez az embereknek? És mit hozhatna az a társadalomnak, ha kapzsi emberekről lenne szó? Hogyan nézne ki a társadalmi légkör, ha az összes üzletember a *Dáfá*-ban művelné magát?

A világegyetem *Dáfája* – a Buddha-*Fá* – a legfelsőtől kezdve a legalsó szintig összefüggő és teljes. Nektek tudnotok kellene, hogy a hétköznapi emberek társadalma is a *Fá* egy szintjét képviseli. Ha mindannyian *Dáfát* tanulnának, és feladnák a munkájukat a társadalomban, akkor a hétköznapi emberek társadalma megszűnne létezni, és ezzel a *Fá*-nak ez a szintje is. A hétköznapi emberek társadalma a legalacsonyabb szinten levő *Fá* megtestesülése, és az élet és az anyag létformája is az ezen a szinten levő Buddha-*Fá* számára.

Li Hongzhi
1996. április 26.

Helyreigazítás

Jelenleg a kutatóintézetből származó szöveget:

„A *Dáfá* intenzív olvasása,
A *xinxing* igaz művelése,
A mozgás kemény gyakorlása,
...” és így tovább

*Fá*ként vagy a szavaimként terjesztik és tanulják. Valójában ezek nem az én szavaim, nincs is mélyebb jelentésük, nem is a *Fá*. Az „intenzív olvasás” jelentése nagyon erősen különbözik az én *Fá*-tanulásra való követelményemtől. Valójában „A *Fá* tanulása” című cikkben, amit 1995. szeptember 9-én írtam, világossá tettem, hogy az „intenzív olvasás” komolyan befolyásolta a *Fá*-tanulást, és a jövőben nekünk ügyelnünk kell ennek a problémának a súlyosságára. Én már beszéltem az Indiában levő buddhizmus eltűnésének az okairól és az abból levont tanulságokról; ha tehát a jövőben nem figyelünk erre, ez már a *Fá* zavarásának a kezdete. Vigyázat: Ha felmerül egy probléma, akkor ne kutassatok a vétkes után, hanem vizsgáljátok felül a saját viselkedéseteket. Az után se kutassatok, aki ezt írta. Vonjátok le a tanulságot ebből, és figyeljetek erre a jövőben.

Li Hongzhi
1996. április 28.

Gyémántkemény

Avégett hogy a *Dáfá* a mind-örökkévalóságig változatlan maradjon, még meg kell oldani egy felmerült problémát. Nevezetesen újra és újra léteznek tanulók, akik az érvényesülési és újítási vágy hatása alatt minden alkalommal olyan dolgokat csinálnak, amelyek zavarják a *Dáfát* – néha nagyon komolyan. Például az utóbbi időben valaki azt állította, hogy egyedül némely tanulóknak tanítottam volna meg a gyakorlatmozdulatok lényegét – valójában a mozdulatokat csak kijavítottam, amikor tanulók kérdeztek azokról. Ez érvényteleníti azokat a gyakorlatmozdulatokat, amiket az utóbbi években különböző területeken oktattam. Ámbár még itt vagyok, és az oktatóvideó még elérhető, ez a személy ráadásul nyilvánosan megváltoztatta a *Dáfá* gyakorlatmozdulatait. Azt mondta a tanulóknak, hogy nem kellene az oktatóvideó szerint gyakorolniuk, hanem őt követniük, és a Mester magasabb szinten levő művelési energiával rendelkezne, különbözne a tanulóitól, és így tovább. Azt is mondta a tanulóknak, hogy először a saját előfeltételeik szerint kellene gyakorolniuk, és aztán később fokozatosan megváltoztatniuk ezt, és így tovább.

Én rögtön az elején teljesen megtanítottam nektek minden gyakorlatot, mert attól tartottam, hogy egyes tanulók önkényesen megváltoztathatnák a gyakorlatokat, és ha egyszer kialakul a mechanizmus, többé nem változtatható meg. Bár úgy tűnik, hogy nem lenne nagy dolog, azonban ez a *Fá* komoly zavarásának a kezdete. Némelyek önálló mozdulatoknak tekintik az átmeneti mozdulatokat, és azt mondják a tanulóknak, hogy szabványosított módon kellene végezniük ezeket. Ez egy újítási vágy, amelyik jelenleg különböző területeken nagyon komoly kihatásokkal jár. Tanítványok! Az oktatófilmem még mindig ott van; miért követitek ezeket az embereket olyan készségesen? A *Dáfá* a világegyetem tiszteletre méltó nagy *Fája*. Ha csak egy picikét megzavarod, a bűn óriási nagy. Művelőként egyenesen kellene művelned magad és az összképre összpontosítanod. Hogyan lehetne, hogy minden ember mozdulatai pontosan egyformák legyenek, bármilyen kis különbségek nélkül? Ne szenteljtek olyan sok figyelmet a banalításoknak. A gyakorlatmozdulatok egy arra való út, hogy elérjétek a beteljesülést, és biztosan fontosak. De ahelyett, hogy zsákutcába juss, többet kellene fáradoznod a *xinxinged* javításán. Valójában a legtöbb zavarás a *Dáfá* számára a gyakorlóktól saját maguktól származik. Külső tényezők csak néhány kevés személyt befolyásolhatnak, azonban nem képesek arra, hogy megváltoztassák a *Fát*. Akár most, akár a jövőben, azok, akik zavarják a *Fánkat*, csak a tanítványaink saját maguk lehetnek. Vigyázzatok! A mi *Fánk* gyémántkemény és megváltoztathatatlan. Mindegy, hogy milyen ürüggyel, milyen okokból kifolyólag vagy milyen körülmények között – a gyakorlatmozdulatainkat, amelyeket önmagunk tökéletesítésére használunk, egy picikét sem szabad megváltoztatni. Máskülönben az a *Fá* zavarásának számít, teljesen mindegy, hogy az indíték jó-e vagy rossz.

Li Hongzhi

1996. május 11

Semmi fennhéjázó kijelentések

Újabban néhány kijelentés tettek. Amikor a gyakorlók terjesztik a *Dáfát*, és ezáltal segítenek néhány sorskapcsolattal rendelkező embernek abban, hogy megkapja a *Fát*, és elkezdje a művelést, némelyek ezek közül a gyakorlók közül azt állítják, hogy ők saját maguk mentettek volna meg embereket. Azt mondják: „Én ma ilyen és ilyen sok embert mentettem meg, és te olyan és olyan sok embert mentettél meg”, és így tovább. Valójában a *Fá* az, amelyik megmenti az embereket, és csak a Mester tehet meg ilyesmit. Ti pusztán sorskapcsolattal rendelkező embereknek segítetek, hogy megkapják a *Fát*. Hogy valóban meg lehet-e menteni őket, még mindig attól függ, hogy elérik-e a beteljesülést művelésen keresztül. Figyeljete: Egy buddha meg fog döbbseni az ilyen merész kijelentésektől – akár szándékosak, akár nem. Ne hozzatok létre akadályokat a művelésetek számára. Ebben a tekintetben a beszédeket is művelnetek kell. Remélem, mindannyian meg tudjátok érteni ezt.

Li Hongzhi
1996. május 21.

Felébredni

Az idő korlátozott a *Dáfá* valódi művelésére. Sok tanuló tudja ezt, nem pazarol időt, szakadatlanul műveli magát, és nagy előrelépéseket tesz. De néhány tanuló nem tudja kihasználni az időt, és jelentéktelen dolgokkal törődik. A *Dáfá* könyvének – a *Zhuán Fálun*nak – a kiadása óta, sokan hasonlították össze a szemináriumaim hangszalagfelvételével, és azt állítják, hogy a kutatóintézet megváltoztatta volna a Mester szavait. Némely mások azt mondják, hogy a könyv ennek vagy annak a segítségével lett volna megírva, és ezen a módon ásták alá a *Dáfát*. Most én nektek mindnyájatoknak megmondom, hogy a *Dáfá* tőlem, *Li Hongzhi*-től van. Azért adom tovább nektek, hogy megváltsalak benneteket, és *Li Hongzhi* szájából származik. A *Fá* elmagyarázása közben nem használtam dokumentumokat vagy bármilyen anyagot, hanem csak egy cédulát, amin az állt, amit a tanulóknak akartam megtanítani minden nap. Csak néhány rövid kérdés volt rajta, amit mások nem érthettek meg. Minden alkalommal, amikor a *Fát* tanítom, egy másik szempontból hozom szóba, és ennél figyelembe veszem a tanulók felfogóképességét. Ezért fogok minden alkalommal, amikor a *Fát* tanítom, egy másik szemszögből beszélni ugyanarról a témáról. Azonkívül ez a *Fá* a világegyetem tulajdonsága és a nagy Buddha-*Fá* igazi megtestesülése. Ez az, amit már eredetileg birtokoltam – az, amire visszaemlékeztem, miután művelésen keresztül elértem a megvilágosodást. Aztán kinyilvánítottam a hétköznapi emberek nyelvével, és megtanítottam nektek és a mennyben levőknek, miközben a *Fá* helyreigazítja a világegyetemet. Azért, hogy könnyebbé tegyem ezt a tanulóknak a művelésnél, megbíztam néhány tanuló, hogy írja le a hangszalagfelvételekről az előadásaim tartalmát, anélkül hogy ennél egy szót is megváltoztatna. Aztán átadták azt nekem javításra. Ők csak az átdolgozásomat írták le még egyszer, vagy nyomtatták ki a számítógéppel, avégett hogy újra átdolgozhassam. Ami a *Zhuán Fálun*t illeti, úgy én azt háromszor dolgoztam át személyesen, mielőtt elkészült, és kiadták.

Senki sem változtatta meg a *Dáfá* tartalmának még csak a legcsekélyebb részét sem; mert ugyan ki is tehetné meg ezt? Három ok létezik a hangszalagfelvételektől való egyes eltérésekre: Először is, több tanfolyam tartalmát foglaltam össze az átdolgozásnál, hogy megkönnyítsem a művelést. Másodszor, én a tanfolyamrésztvevők felfogóképességének és a mindenkori helyzetnek és környezetnek megfelelően tanítottam a *Fát*; ezért az átdolgozásánál meg kellett változtatnom a nyelvi szerkezetet. Harmadszor, a művelők másképp érthetnék meg a mondottat, mint az olvasottat; ezért a szavakat át kell fogalmazni. Ennek ellenére az előadásaim formáját és köznyelvi stílusát megtartottam. A „*Zhuán Fálun* II. kötet” és „*A Fálun Dáfá* jelentéseinek az elmagyarázása” című könyveket is személyesen teljesen átdolgoztam, mielőtt kiadták őket. A *Zhuán Fálun* II. kötet megírásánál különböző szintek gondolkodásmódjait vontam bele; ezért némelyek másnak találják az írástílust, és zavarban vannak. De persze ezek amúgy sem a hétköznapi emberek dolgai! Valójában a *Zhuán Fálun* II. kötet című könyvet a jövődő nemzedékeknek kellene hátrahagyni, avégett hogy megértsék az emberiség mai romlottságának a mértékét; ezáltal egy mélyreható történelmi lecke lesz hátrahagyva a jövőbeli embereknek. A „*Kínai Fálun Gong*” című könyv, bezárólag ennek az átdolgozott változatával, csak a folyamat része volt a *Fá* terjesztésének a kezdeti szakaszában, avégett hogy az emberek megismerhessék a művelést a *qigongon* keresztül.

A zavarásnak sok formája van, amelyek közül a tanítványok saját maguk által okozott akaratlan zavarása a legnehezebben felismerhető. Sákjamuni buddhizmusának a vége így kezdődött, és a tanulás mélyreható.

Minden tanítványnak meg kellene jegyeznie: A *Fálun Dáfá* minden írása az a *Fá*, amit én tanítottam, és személyesen dolgoztam át és állítottam össze. Mostantól fogva senkinek sem szabad többé a *Fá*-előadásaim hangszalagfelvételeiből kivonatokat vennie és írásos anyagot kidolgoznia. Mindegy, milyen ürüggyel rendelkezel erre, ez mind a *Fá* aláásásának számít, bezárólag a beszéd és írott anyag közötti különbségek úgynevezett összehasonlításával, és így tovább.

Az égitestek változása és az emberiség fejlődése nem véletlen. Az emberi társadalom fejlődése egy történelmi elrendezés, és az égi jelenségek működtetik. A jövőben még több ember fogja tanulni a *Dáfát* az egész világon. Ez nem olyan dolog, amit egy hirtelen szeszélyből kifolyólag lehet megtenni. Hogyan lehetne, hogy egy ilyen méretű eseménynél ne létezzenek különböző történelmi elrendezések? Valójában minden, amit csináltam, számtalan évvel ezelőtt el lett rendezve,

az is, hogy ki kapja meg a *Fát* – semmi sem véletlen. De annak a rendje és módja, ahogyan ezek a dolgok megmutatkoznak, megfelel a hétköznapi embereknek. És valójában azok a dolgok, amiket a mestereim ebben az életben adtak át nekem, ugyanazok, amelyeket néhány ével ezelőtt szándékosan rendeztem el, azért hogy megkapják azokat. Amikor aztán az előre elrendelt körülmény megjött, rábírták őket, hogy újra átadják nekem ezeket a dolgokat, avégett hogy az összességében visszaemlékezhessek a *Fámra*. Ezért mondom én nektek, ezt a *Fát* nemcsak a hétköznapi emberek szintjén tanulják, hanem a még magasabb szinteken is. A *Fá* helyre lesz igazítva, mivel a nagy égitestek eltérültek a kozmikus tulajdonságoktól. Ebben az óriási világegyetemben az emberiség nagyon jelentéktelen; a Föld is csak egy porszemcse a világegyetemben. Ha az emberek azt akarják, hogy a magas szintek élőlényei értékeljék őket, akkor művelniük kell magukat, és szintúgy a magas szintek élőlényeivé kell válniuk!

Li Hongzhi
1996. május 27.

A *Fá* stabilitása

Az utóbbi két évben néhány probléma lépett fel a gyakorlók művelésénél. Egész idő alatt én is figyelemmel kísértem, hogyan művelik magukat a tanulók. Avégett hogy a felmerülő problémákat gyorsan ki lehessen javítani, gyakorta írok néhány rövid, célirányos cikket – amit a tanulók *jingwen*ként (gyakran olvasandó írásként) jelölnek meg –, hogy irányítsa a gyakorlókat a művelésnél. A cél abban rejlik, hogy egy stabil, egészséges és helyes utat hagyjunk hátra a *Dáfában* való műveléshez. A jövő nemzedékek számára a mind-örökkévalóságig ez érvényes: Annak, aki el akarja érni a beteljesülést, a szerint az út szerint kell művelnie magát, amelyet én személyesen hagytam hátra.

Mindazonáltal nemrég Hongkongban egy gyakorlócsoporthoz néhány olyan dokumentumot láttam, ami kívülről jött. Ezek között létezett két cikk, amelyet nem akartam nyilvánosságra hozni. Ez egy komoly és szándékos kísérlet volt arra, hogy ártsanak a *Dáfának*! Még a hangszalagfelvételeink leírása is helytelen! A „Felébredni” című cikkben már kifejezetten megmondtam, hogy senkinek sem megengedett, hogy valamilyen ürüggyel írásos jegyzeteket állítson össze a beszédeim hangszalagfelvételeiről. Aki megteszi, az szabotálja a *Dáfát*. Egyidejűleg újra és újra kihangsúlyoztam, hogy nem szabad terjesztenetek a magánjegyzeteiteket, amiket a beszédeimnél készítetek. Hogyhogy ezt teszitek hát akkor? Milyen szív idézett elő hát ilyen írásokat? Mindnyájatoknak megmondom, hogy az általam hivatalosan kiadott könyvek és az általam aláírt és keltezett cikkek kivételével, amelyeket a Kutatóintézet küldött ki, minden, amit engedély nélkül írtak le, aláírta a *Fát*. A művelés a te saját ügyed; te saját magad döntöd el, mire törekszel. Minden hétköznapi embernek egyszerre van démontermészete és buddha-természete. A démontermészet akkor lesz hatásos, amikor az ember gondolkodása nem őszinte. Még egyszer mondom nektek, kívülállók sohasem tudják majd szabotálni a *Fát*. Azok, akik szabotálják a *Fát*, csak a mi tanulóink lehetnek – ezt jegyezzétek meg magatoknak!

Minden lépés, amelyet én, *Li Hongzhi*, teszek, arra szolgál, hogy egy megváltoztathatatlan és elpusztíthatatlan utat teremtsen a *Dáfá* terjesztésére a jövő nemzedékekben. Egy ilyen nagy *Dáfá* nem fog elillanni egy hullám után, és nem szabad létezniük eltéréseknek a mind-örökkévalóságig. A *Dáfá* megóvása a saját viselkedésen keresztül örökre a tanítványok felelősége, mivel a *Dáfá* a világegyetem minden élőlényéhez tartozik, és ez téged is magába zár.

Li Hongzhi
1996. június 11.

Művelés és felelősség

Egy gondos és szilárd művelés célja az, hogy – olyan gyorsan, mint lehetséges – elérjétek a beteljesülést. Egy művelő egyszerűen olyan valaki, aki eltávolítja egy hétköznapi ember ragaszkodásait. Tanítványok, nektek tisztában kell lennetek azzal, hogy mit csináltok!

Hogy felelősek legyenek a *Dáfával* szemben, az asszisztensközpontoknak, a különböző területeken levő általános asszisztensközpontoknak és a kutatótársaságnak jogában áll kicserélni egy fióktelep bármelyik asszisztensét vagy felelősét. Előfordulhat tehát, hogy felelős személyeket cserélnek le a körülmények szerint. Mivel egy felelős elsősorban művelő, aki a művelésért jött ide, és nem azért, hogy átvegye a vezetést, képesnek kellene lennie arra, hogy felfelé és lefelé mozogjon a pozíciójában. Illetékesnek lenni – az a művelést szolgálja; és nem illetékesnek lenni – az is művelés. Ha az a személy, akit lecserélnek, nem jut túl rajta, akkor ez nem a ragaszkodásán múlik? Akkor ez nem jó alkalom arra, hogy megszabaduljon ettől a ragaszkodástól? Ha aztán még mindig nem tudja elengedni ezt a ragaszkodást, ez világos jel arra, hogy helyes őt lecserélni. Egy felelősségteljes pozícióhoz való ragaszkodás már önmagában is tisztátalan indíték a művelésre. Ezért szeretnék minden tanítványt emlékeztetni arra: Anélkül hogy elengednétek ezt a ragaszkodást, nem érhetitek el a beteljesülést.

Li Hongzhi
1996. június 12.

Az írások kézirásos másolataival való eljárásról

Egyre több ember tanulja a *Dáfát*, és a szám hetente megsokszorozódik. Mivel a kiadók nem adtak ki elég könyvet, a kereslet nagyobb a kínálatnál. Emiatt némely területeken vagy vidéken nem kaphatók a könyvek. Egyes tanulók megkérdeztek, mit kellene csinálniuk a *Dáfá* kézzel leírt példányaival. Azt mondom nektek, egyelőre rendben van, ha a *Zhuán Fálun* példányaikat vagy más írásokat, amelyeket a *Fá*-tanulás közben írtatok le, odaadjátok azoknak, akik a vidéki területekre mennek, hogy ott terjesszék a gyakorlatot és a *Fát*. Az, hogy a parasztnak adjátok őket, egyidejűleg csökkentheti ezeknek a gazdasági megterhelését. Mindazonáltal ez azt feltételezi, hogy a tanulók kézzel írott másolatai jól olvashatóak legyenek, avégett hogy a csekély képzettséggel rendelkező parasztnak is megérthessék ezeket. Ezenfelül a kézzel írott másolatok a *Fának* ugyanazzal az erejével rendelkeznek, mint a nyomtatott könyvek.

Li Hongzhi

1996. június 26.

***Fá*-konferenciák**

Nagyon fontos, hogy a tanítványok kicseréljék a benyomásaikat és tapasztalataikat, amelyeket a művelés során szereztek. Ameddig nem szándékosan hengegnek, hanem kölcsönösen segítik egymást, hogy közösen megemelkedjenek, addig egy probléma sem létezik. Hogy elősegítsék a *Dáfá* terjesztését, mindenütt konferenciákat tartottak a művelés során szerzett tapasztalatok kicserélésére. Mindezek a konferenciák kiválóak és hasznosak voltak mind a forma, mind a tartalom szempontjából. Mindazonáltal a tanulók beszédeit meg kell vizsgálniuk az asszisztensközpontoknak, hogy elkerüljenek politikai témákat – amelyeknek semmi közük a művelés-gyakorláshoz – vagy olyan témákat, amelyek helytelen tendenciákat indítanak el a művelés-gyakorlásban és a társadalomban. Egyidejűleg el kellene kerülni a felszínes dicsekvést, amely a hétköznapi emberek elméleti tanulmányaiból származik. Senkinek sem kellene az előljárók számára való jelentések stílusában megfogalmazniuk és előadniuk szövegeket, hogy dicsekedjenek velük.

Olyan nagy, a művelésről szóló tapasztalatcserére szolgáló konferenciákat, amelyeket a tartományi vagy városi szintű Fő Asszisztensközpontok szerveznek, nem kellene egy nemzeti konferencia stílusában megrendezni. Egy nemzeti vagy nemzetközi konferenciát a Fő Egyesületnek kell megszerveznie, és nem kellene túl gyakran megrendezésre kerülnie, inkább csak egyszer évente (kivéve különleges esetekben). Nem is kellene formalitássá vagy versengéssé válniuk, hanem egy ünnepélyes *Fá*-konferenciává, amely valóban előrelépést okozhat a művelésben.

Li Hongzhi
1996. június 26.

Levél a *shijiazhuangi Dáfá* Fő Asszisztensközpontnak

Shijiazhuangi Dáfá Fő Asszisztensközpont,

megtudtam, hogy a tapasztalatcserére szolgáló konferenciákat akadályozták. Erre három ok létezik, amelyből biztosan le fogtok vonni egy tanulságot. Nevezetesen, ez az esemény közvetlenül kihatott a Pekingben és az egész országban végzett *Dáfá*-tevékenységekre, és később egy bizonyos negatív befolyása is lesz a normál *Dáfá*-tevékenységekre. Úgy gondolom, hogy ezt mindenképpen fel fogjátok ismerni, és a jövőben jobban fogjátok csinálni.

Még valami, hadd mondjak még néhány szót azokhoz a szemináriumokhoz, amelyeket tanulók számára rendeztek. Amikor egynéhány kevés esetben művelési képességekkel rendelkező gyakorlók tartanak szemináriumokat, arról van szó, hogy tudományos eszközökkel igazolják a *Dáfát*, avégett hogy a tudományos és technológiai körök és az akadémiai világ megérthesse a *Dáfát*. Nem arra gondolták el, hogy a tanulók között adják elő; mert ennek egyáltalán semmi haszna sincs, és csak ahhoz vezet, hogy az új tanulók vagy a szilárd *Fá*-megértés nélküli tanítványok ragaszkodásokat fejlesztenek ki. Azok a tanítványok, akik jól tanulják a *Fát*, állhatatosan fogják művelni magukat a *Dáfában* anélkül is, hogy meghallgatnák ezeket az előadásokat.

Ami még fontosabb: Én két évig tanítottam a *Fát*, és két év időt adtam a tanítványoknak, hogy valóban műveljék magukat. Ebben a két évben, amikor a tanítványok ténylegesen művelték magukat, én nem engedtem meg, hogy bármilyen tevékenységek, amelyeknek semmi közük a tényleges műveléshez, megzavarják a tanulók rendezett, lépésről lépésre történő emelkedési folyamatát. Gondoljátok csak át, ha az előadásokat nem a tudományos és akadémiai köröknek tartják meg azért, hogy igazolják a *Dáfá* tudományosságát, hanem a magukat művelő tanítványok számára, akik csak korlátozott idővel rendelkeznek a művelésre, létezhetne-e akkor még egy ennél nagyobb zavarás? Hogy ne zavarjam a tanulókat, még azt is elkerülöm, hogy találkozzam velük. Ha a tanulók láttak engem, legkevesebb néhány napig nem tudnak megnyugodni, és ez megzavarja azokat az elrendezéseket, amelyeket a tanulók számára terveztettem el a *fasheneimmel*. Én tájékoztattam a Kutatótársaságot erről a problémáról, de talán nem lett elég világosan elmagyarázva. Most, hogy a dolog elmúlt, senki se akarja közületek kideríteni, hogy ki a felelős ezért. Úgy gondolom, a fő ok abban rejlik, hogy ti nem voltatok tisztában ezzel. De mostantól fogva vigyáznotok kell. Minden, amit ma teszünk, arra szolgál, hogy lefektessünk egy alapot a *Dáfá* terjesztésére, avégett hogy egy teljes, helyes és hibamentes művelés-gyakorlást hagyjunk hátra számtalan éven keresztül. Ma nem azért mutatok rá erre, hogy kritizáljak valakit, hanem azért hogy kijavítsam a művelés-gyakorlást, és hátrahagyjam a jövőendő nemzedékeknek.

Li Hongzhi
1996. június 26.

A saját természet helyreigazítása

Miközben egyre mélyrehatóbban gyakorolja a *Dáfát*, sok tanítvány érte el lassanként a megvilágosodást vagy a fokozatos megvilágosodást. Ők láthatják más dimenziókban az igazi, csodaszép, nagyszerű és pompás jeleneteket. Azok a tanítványok, akik átélik a megvilágosodási folyamatot, annyira elragadtatottak, hogy „második mesterként” nevezik meg a *fashenemet*, vagy egy igazi és független mesternek tartják – ez egy téves megértés. A *fashen* a mindenütt jelenlévő bölcsességem megnyilvánult megjelenítése, de nem független élőlény. Némely más tanítványok a *Fálunt* úgy nevezik: „*Fálun* mester” – ez egy nagy hiba. A *Fálun* egy másik megjelenési formája az én *Fá*-erőm sajátosságának és a *Dáfá* bölcsességének – olyan dolgok, amelyek túl csodálatosak ahhoz, hogy szavakkal leírják őket. A *Fálun* a világegyetemben létező minden anyag *Fá*-természetének a megtestesülése, a makroszkopikustól a mikroszkopikusig; nem független élőlény.

Minden tanítványnak pontosan meg kellene jegyeznie magának: Amikor látjátok, hogy a *fasheneim* és a *Fálun* ezeket a nagy, csodálatos és nagyszerű dolgokat teszik meg számotokra, nektek nem szabad egy hétköznapi ember érzületével szemlélnetek és körbehízelegnetek őket. Egy ilyen érzület egy nagyon rossz felismerési képesség és egy alacsony *xinxing* kombinációjának a kifejezése. Alapjában véve minden megjelenési forma az a konkrét megtestesülés, ahogyan én a *Fá* hatalmas erejével helyreigazítom a *Fát*, és megmentem az embereket.

Li Hongzhi
1996. július 02.

Rövid magyarázat a „Shanról”

A „Shan” (Könyörületesség) mind a világegyetem különböző szinteken és különböző dimenziókban létező természete, mind a nagy megvilágosultak alapvető természete. Emiatt egy művelőnek „Shant” kell művelnie, és a *Zhen, Shan, Ren* kozmikus tulajdonságokhoz hasonulnia. Az óriási nagy égitestet a *Zhen, Shan, Ren* kozmikus tulajdonságok alkották meg. A *Dáfá* terjesztése a nyilvánosság számára újólag megmutatja a világegyetem lényeiének az eredeti természetét. A *Dáfá* tökéletes harmóniában van. Ha most a „*Zhen, Shan, Ren*” három írásjegye szétválasztva jelenik meg, mindegyik még mindig teljesen tartalmazza a *Zhent, Shant, Rent*. Mert az anyag mikroszkopikusan kicsi anyagokból áll, amelyek ugyancsak még mikroszkopikusabb anyagokból állnak – így megy ez egyre tovább az anyag kimerüléséig. Tehát a *Zhen Zhenből, Shanból, Renből, a Shan Zhenből, Shanból, Renből* áll, és a *Ren is Zhenből, Shanból, Renből* áll. A *Zhen* művelése a taoista iskolában nem a *Zhen, Shan, Ren* művelése? A „*Shan*” művelése a buddhista iskolában nem szintén a *Zhen, Shan, Ren* művelése? Valójában csak a felszínes formáikban különböznek.

Amikor a „*Shan*” a hétköznapi emberek társadalmában tükröződik vissza, némelyek, akik a hétköznapi emberek társadalmához ragaszkodnak, a hétköznapi emberek egyik társadalmi kérdését fogják feltenni: „Ha mindenki a *Dáfát* tanulná, és a *Shanra* fektetne hangsúlyt, mit kellene tennünk akkor az invázióknál vagy háborús támadásoknál?” Tulajdonképpen a *Zhuán Fálunban* már elmagyaráztam, hogy az emberi társadalom fejlődését az égi jelenségek fejlődése hajtja. Az emberiség háborúi akkor még véletlenek? Sok karmával rendelkező területek vagy azok ott, ahol az emberek szíve romlott, szükségszerűen nem biztonságosak. Ha egy nép valóban erényes, akkor bizonyosan kevés karmája van. Nála biztosan nem is lesz háború, mert a *Dáfá*-alapelvek nem engedik meg, és a kozmikus tulajdonságok ellenőriznek mindent. Tehát nem szükséges azon aggódni, hogy egy jószívű népet megtámadnak. A *Dáfá* mindenütt jelen van az egész égitestben, és mindenütt jelen van a makroszkopikustól a mikroszkopikusig. A *Dáfát*, amit jelenleg terjeszték, nemcsak a keleten élő embereknek, hanem egyidejűleg a nyugaton élő embereknek is átadják. Az ő jószívű embereiket is meg kell váltani. Minden nép, amelynek be kell lépnie a következő új történelmi korszakba, meg fogja kapni a *Fát*, és közösen fog megemelkedni. Nem csak egy népről van szó. Az emberiség erkölcsi mércéje is vissza fog térni az eredeti emberi természetéhez.

Li Hongzhi
1996. július 20.

Kiegészítés „A saját természet helyreigazítása” című cikkhez

Miután azt mondtam, hogy „a *fashen* és a *Fálun* nem független élőlény”, némely tanulók megkérdezték, hogy ez ellentmondásban áll-e azzal, ami a *Zhuán Fálunban* áll: „... egy *fashen* tudatát és gondolatait a fő test irányítja. Ugyanakkor a *fashen* saját maga megint csak egy teljes, független, valóban egyéni lény...”³. Nézetem szerint ez a *Fá* elégtelen megértésében rejlik. A *fasheneket* nem lehet egy sorba helyezni egy teljesen független élőlény fogalmával, mert a *fashenek* a tiszteletreméltó fő lény *Fá*-erejének és bölcsességének, valamint a gondolatainak a szándékos megnyilvánulásai. Képesek saját erőből mindent elintézni a fő lény akarata szerint. A tanulók csak az utolsó mondatra figyeltek, de az előzőre nem: „... egy *fashen* tudatát és gondolatait a fő test irányítja.” Tehát a *fashenek* nemcsak a fő lény független és teljes alakjával rendelkeznek, hanem a jellemével is, és képesek arra, hogy önállóan intézzenek el mindent, amit a fő lény szeretne. A normál élőlényeket azonban senki sem irányítja. Amikor az emberek a *fashent* látják, egy teljes, független, és igazán egyéni lényt látnak. Világosan kifejezve, a *fasheneim* valójában én saját magam vagyok.

Li Hongzhi

1996. július 21.

---

³ „... egy *fashen* tudatát és gondolatait a fő test irányítja. Ugyanakkor a *fashen* saját maga megint csak egy teljes, független, valóban egyéni lény...” – a német szöveg fordítása.

Zhuán Fálun 2004-es változat: „... a *Fa*-test tudatát és gondolatait a fő test ellenőrzi. A *Fá*-test maga másrészt egy teljes, önálló és ténylegesen létező élőlény...”

Zhuán Fálun 2016-os változat: „... a *Fá*-test tudatát és gondolatait a fő test ellenőrzi. Ugyanakkor a *Fá*-test önmagában is egy teljes, független és ténylegesen egyéni élet.”

Buddha-természet és démontermészet

A világegyetem egy nagyon magas mikroszkopikus szintjén létezik két különböző anyag; ezek a *Zhen*, *Shan*, *Ren* legmagasabb kozmikus tulajdonságok anyagi létének két formáját képviselik, és a világegyetem bizonyos szintjein nyilvánulnak meg. Keresztülhatolnak bizonyos dimenziókon, felülről lefelé, a mikroszkopikustól a makroszkopikusig. A *Fá* különböző szinteken való megjelenési formáinál ez érvényes: Minél alacsonyabb a szint, amelyen a *Fá* megnyilvánul, annál nagyobbak a különbségek e két anyag megnyilvánulási formáiban és változataiban. Ezen a módon jöttek létre a *yin* és *yang* és a *taiji* alapelvei, ahogyan a taoista iskolában nevezik őket. Alacsonyabb szinteken ez a két anyag most egyre ellentétebbé válik, miáltal létrejön a kölcsönös hatás és ellenhatás⁴ alapelve.

A kölcsönös hatásból és ellenhatásból adódik aztán jószívűség és rosszindulat, igazságosság és hamisság, jó és gonosz. Ez maguknál az élőlényeknél is napvilágra kerül, mert ahol léteznek buddhák, léteznek démonok is; ahol léteznek emberek, léteznek kísértetek is. A hétköznapi emberek társadalmában ez még világosabb és bonyolultabb lesz, mert ahol léteznek jó emberek, léteznek rosszak is; ahol léteznek önzetlen emberek, léteznek önzők is; ahol léteznek nyitott gondolkodású emberek, léteznek szűk látókörűek is. És ami a művelést illeti, úgy léteznek emberek, akik hisznek benne, és olyanok, akik nem; emberek, akik fel tudnak ébredni, és olyanok, akik nem tudnak; emberek, akik mellette vannak, és olyanok, akik ellene vannak. Ilyen pontosan az emberi társadalom. Ha minden ember művelni tudná magát, fel tudná ismerni, és tudna hinni, akkor az emberi társadalom egy isteni társadalommá válna. Mindazonáltal az emberi társadalom az emberek társadalma, és nem szűnhet meg létezni; egyre tovább fog fennállni. Ezért normális, hogy léteznek emberek, akik ellene vannak. Ellenkezőleg, az nem lenne normális, ha senki sem lenne ellene. Szellemek nélkül hogyan testesülhetnének meg emberek emberi lényként? A démonok létezése nélkül az ember nem tudná buddhává művelni magát; keserűség nélkül az édesség sem létezne.

Pontosan a kölcsönös hatás és ellenhatás alapelve miatt szembesülnek az emberek nehézségekkel, amikor egy célt szeretnének elérni. Csupán ha kemény fáradozás révén legyőzted a nehézségeket, és ezáltal elérted a célot, akkor tudod, hogy azt nem volt könnyű megkapni. Csupán így tudod majd értékelni az elért dolgot, és fogod boldognak érezni magad. Máskülönben, ha nem létezne a kölcsönös hatás és ellenhatás törvényszerűsége, és erőfeszítés nélkül mindent elérhetnél, akkor unatkoznál, és nem is lenne boldogságérzeted és örömed sem a sikerben.

A világegyetemben minden anyag és minden élet mikroszkopikus részecskékből áll, amelyekből egy nagyobb részecskeréteg képződik, amelyből aztán a felszínen tárgyakat illesztnek össze. Azon a területen, ahol most ez a két anyag létezik, minden anyag és minden élet szintén birtokolja ezek tulajdonságait. Például az acél kemény, de oxidálódik és megrozsdásodik, ha a földbe temetik. A kerámia és a porcelán ellenben nem oxidálódik, ha a földbe temetik, de nagyon törékeny, és könnyen eltörik. Az embereknél is pontosan így van. Az emberek buddha-természettel és egyidejűleg démontermészettel is rendelkeznek. Azok a dolgok, amelyeket az emberek erkölcsi alapelvek és határok nélkül tesznek, a démontermészetre vezethetők vissza. A buddhává való művelés most arra szolgál, hogy eltávolítsa a démontermészetedet, és megerősítse a buddha-természetedet.

Egy ember buddha-természete *Shan*, és az együttérzés, a cselekvés előtti másokra való gondolás formájában, és a szenvedés elviselésének a képességén keresztül nyilvánul meg. Egy ember démontermészete a rosszindulat, és az ölésben, lopásban, rablásban és önzésben, rosszindulatú gondolatokban, viszálykeltésben, nyugtalanság szításában, pletykák terjesztésében, irigységben, aljasságban, haragban, lustaságban, vérfertőzésben és így tovább nyilvánul meg.

Ahogyan a *Zhen*, *Shan*, *Ren* kozmikus tulajdonságok különböző szinteken különbözőképpen nyilvánulnak meg, úgy ez a két anyag is, amelyik a világegyetem bizonyos szintjein belül található, különböző szinteken különböző megjelenési formákkal rendelkezik. Minél alacsonyabb a szint, annál világosabban jelennek meg az ellentétek, és ezzel együtt a jó és a rossz közötti különbség. A jó egyre jobb lesz, miközben a gonosz egyre rosszabb lesz. Ez a két tulajdonság egy és ugyanazon tárgyban

---

⁴ kölcsönös hatás és ellenhatás – a szó szerinti fordítás: kölcsönös támogatás és gátlás

szintén egyre bonyolultabbá és változékonyabbá válik. Pontosan erre utalt Buddha, amikor azt mondta: „Mindennek van buddha-természete.” Alapjában véve mindennek van démontermészete is.

Mindazonáltal a világegyetemet a *Zhen, Shan, Ren* jellemzi, és ez a hétköznapi emberek társadalmára is érvényes. Ez a két anyag, amelyről beszéltem, csak két anyagfajta, amely felülről lefelé, a mikroszkopikustól a makroszkopikusig, egészen az emberi társadalomig létezik, visszatükröződik az élőlényekben és az anyagban, és ott kettős természetet idézhet elő. Az élőlények és az anyag azonban felülről lefelé, a mikroszkopikustól a makroszkopikusig, egészen az emberi társadalomig az anyagok számtalan különböző fajtájából áll.

Ha az emberiség nem tartja magát az erkölcsi mércékhez, a társadalom ellenőrizhetetlen káoszba jut, természeti és ember okozta katasztrófákkal. Ha egy művelő nem távolítja el a démontermészetét művelésen keresztül, a művelési energiája egészen össze lesz zavarva, úgyhogy semmit sem fog elérni, és démoni útra fog térni.

Li Hongzhi

1996. augusztus 26.

Nagy kinyilatkoztatás

Időközben nagyszámú tanuló érte el a beteljesülést, vagy röviddel az előtt áll. Egy ember beteljesülése a művelés által egy egészen különösen komoly dolog. Ezen a világon semmi sem lehetne csodálatosabb, dicsőségesebb vagy nagyszerűbb. Ezért minden művelővel szemben szigorú követelményeket kell felállítani a művelés közben. És egy magasabb szintre való jutáshoz stabilan el kell érni a mindenkori mércét. Nagyjában és egészében véve a tanítványok felnöttek a *Dáfában* való művelésnél létező követelményekhez. De szintén léteznek néhányan, akik különféle ragaszkodásokkal szaladgálnak körbe, és nem engedik el ezeket. Kifelé ugyan ők is azt mondják, hogy a *Dáfá* jó, de valójában nem művelik magukat. Mindenekelőtt akkor áll fenn ez az eset, amikor a társadalmi légkör olyan, hogy mindannyian azt mondják, hogy a *Dáfá* jó volna, mert mindannyian – a felső társadalmi rétegtől az egyszerű emberekig – elismerő hangnemben beszélnek róla. Egyes kormányok is jó dolgokat mondanak a *Dáfáról*, amit a közvélemény felkapott. De ki mondta ezt tiszta szívből? Ki ismétli egyszerűen azt, amit mások mondanak? Ki dicséri kifelé, de valójában aláássza? Hadd változtassuk meg a helyzetet a hétköznapi emberek társadalmában, hogy lássuk, ki mondja akkor még mindig, hogy a *Dáfá* jó, és ki változtatja meg a véleményét. Ezen a módon nem lesz minden nyilvánvaló?

A *Guangming* napilap eset óta máig mindegyik *Dáfá*-tanítvány játszott egy szerepet. Némelyek eltökélten és állhatatosan művelték magukat; mások fenntartás nélkül írtak a hatóságoknak, hogy megvédjék a *Dáfá* hírnevét; és egyesek szót emeltek az igazságtalanság ellen, ami a felelőtlen beszámoló miatt történt meg. De olyanok is léteznek, akik ebben a nehéz helyzetben nem művelték magukat belsőleg, hanem megosztottságot teremtettek, és ezzel bonyolultabbá tették a mostani helyzetet. Némelyek még a művelést is abbahagyták, mert attól tartanak, hogy a hírnevük és az önérdekük károkat szenvedhetne el. Megint mások híreszteléseket terjesztettek, anélkül hogy törődtek volna a *Dáfá* stabilitásával, és ezzel rosszabbá tették azokat a tényezőket, amelyek aláássák a *Fát*. Szintén létezik néhány illetékes különböző helyeken, aki a *Dáfá* helyzetét a társadalmi trendek megfigyelésének a rossz szokásával elemezte; egy olyan szokással, amelyik az éveken át tartó politikai küzdelmekben fejlődött ki. Azáltal, hogy egyedülálló problémákat, amelyek különböző területeken léptek fel, összefüggésbe hoztak egymással, arra a következtetésre jutottak, hogy egyfajta társadalmi irányzat rajzolódna ki, és ezt még tudatosan közölték is a tanulókkal. Még ha léteztek is erre különféle okok, árthatott-e volna valami még komolyabban a *Fának*? Még rosszabb, hogy egyes emberek – mintha a helyzet nem lett volna már elég kaotikus – a démontermészetük alapján híreszteléseket terjesztettek a világban.

A *Dáfá* a világegyetemhez tartozik, és az emberi társadalomig nyomul előre. Ha egy ilyen nagy *Fá* van terjesztve, hogyan maradhatna akkor bármi az elrendezésen kívül? Minden, ami történt, nem a *Dáfá*-tanítványok *xinxing*je számára szolgáló teszt? Mi hát a művelés? Ha te azt mondd, hogy jó, én azt mondom, hogy jó, és mindannyian azt mondják, hogy jó, hogyan lehet látni akkor egy ember szívét? Csak a kritikus pillanatban láthatjuk a szívét. Ha bizonyos ragaszkodásokat nem enged el, még azt is merészelhetné, hogy eláruljon egy buddhát – ez egy kis probléma? Némelyek féltek, de mitől féltek hát? Tanítványok! Hiszen elmondtam nektek, hogy egy ember arháttá művelte magát és leesett, mivel félelem fogta el. A hétköznapi emberek minden ragaszkodását el kell távolítani! Némely tanítványok azt mondták: „Mi félnivaló létezik ott? A testem még levágott fejjel is tovább meditálna.” Az összehasonlítás világossá teszi, hogyan művelték ezek magukat. Természetesen egyes illetékesek aggódnak a *Dáfá* biztonsága miatt; ez egy más dolog.

Mi csak azt szeretnénk, hogy azok a tanítványok, akik nem művelik magukat szorgalmasan, felismerjék a saját hiányosságait; hogy azok, akik csak együtt loholnak velünk, napvilágra kerüljenek; hogy azok, akik rejtett módon aláássák a *Fát*, lelepleződjenek; és hogy azok, akik valódi tanítványok, elérjék a beteljesülést.

Li Hongzhi

1996. augusztus 28.

A művelés nem politika

Némely tanulók nagyon elégedetlenek a társadalommal és a politikával, és ezzel az erős, le nem vetett ragaszkodással tanulják a *Dáfánkat*. Ráadásul megpróbálják kihasználni a *Dáfánkat*, hogy beleavatkozzanak a politikába. Egy ilyen piszkos érzületből született magatartás beszennyezi a Buddhát és a *Fát*. Ha nem adják fel ezt a gondolkodásmódot, biztosan nem fogják elérni a beteljesülést.

Az előadásaimban újra és újra hangsúlyoztam, hogy az emberi társadalom formáját – függetlenül a társadalmi vagy politikai rendszer típusától – a menny előre elrendelte és lerögzítette. Egy művelőnek nem kell az embervilág dolgaival törődnie, nemhogy politikai harcokba keverednie. Annak a rendje és módja, ahogyan a társadalom kezel bennünket, nem a művelők szívét teszi próbára? Nekünk nem szabad beleavatkoznunk a politikába.

Ez a mi művelési formánk a *Dáfában*, és nem csatlakozunk semmilyen politikai erőhöz – sem az országon belül, sem azon kívül. Azok a befolyásos személyek nem művelők, és így nem tölthetnek be bármilyen felelősségteljes pozíciót a mi *Dáfánkban*, sem a nevükkel, sem ténylegesen.

Tanítványaim, meg kell jegyeznetek magatoknak, hogy mi azok vagyunk, akik valóban művelik magukat. Mi vagyunk azok, akik elengedjük a hírnevet, gazdagságot és a hétköznapi emberek érzéseit. Mi köze van a társadalmi rendszernek a műveléshez? Csak akkor érhetitek el a beteljesülést, ha kivétel nélkül minden ragaszkodást eltávolítottatok a művelésen keresztül. Egy művelőt – eltekintve attól, hogy jól végzi a munkáját – nem érdekel sem a politika, sem a politikai hatalom; különben ő egyáltalán nem az én tanítványom.

Mi segíthetünk a művelőknek, hogy megkapják a *Fát*, és hogy elérjék az igazi buddhaságot. És mi rávezethetjük a jóra a társadalomban élő embereket, ami jól jön az emberi társadalom stabilitásának. De a *Dáfát* nem az emberi társadalom kedvéért tanítják, hanem azért, hogy ezzel elérjék a beteljesülést.

Li Hongzhi

1996. szeptember 03.

Egy felelős személy is művelő

A különböző területeken levő asszisztensközpontjainkért felelős személyek azok, akik a sokféle munka és panasz ellenére síkraszállnak a *Dáfá*ért. De úgy tűnik, hogy sokan ezek közül az asszisztensek közül nem jönnek ki jól egymással, és ezért nem működnek együtt, miáltal a *Dáfá* jó hírneve csorbát szenvedett az emberek fejében. Némelyek megkérdeztek: „Ez abban rejlik, hogy ezek az emberek nem elég alkalmasak a munka elvégzésére?” Azt mondom, hogy ezt a hétköznapi emberek szemlélik így. Mindazonáltal a tulajdonképpeni ok az, hogy az asszisztensközpontok koordinátoraiként és helyettes koordinátoraiként ti is művelők vagytok, és olyan ragaszkodásokkal rendelkeztek, amelyeket nem tudtok elengedni, és ezért szükségetek van egy környezetre, hogy megszabaduljatok tőlük. De amikor feszültségek keletkeznek a felelősök között, legtöbbször félretoljátok őket azzal, hogy „nincs együttműködés”, vagy a *Dáfá* számára végzett munkát veszitek ürügyként ahelyett, hogy kihasználnátok ezt a jó alkalmat arra, hogy magatokba nézzetek és megemelkedjétek. És mivel nem engedtetek el a ragaszkodásaitokat, és nem emelkedtetek meg, a következő alkalommal a probléma újra fel fog bukkanni. Ez teljes bizonyossággal hátrányosan fogja befolyásolni a *Dáfá* számára végzett munkátokat. Hát nem veszitek észre, hogy a felelősök közötti feszültségeket én rendeztem el, avégett hogy megemelkedhessetek? De ti arra használjátok a *Dáfá* számára végzett munkátokat, hogy elrejtsetek a ragaszkodásaitokat, amelyeken keresztül meg kellett volna emelkednetek, de amit nem tettetek meg. És amikor a problémák túl nagyá válnak ahhoz, hogy még legyőzhessétek őket, gondolatban nálam panaszkodtok. Tudjátok, hogy mit gondolok én erről ebben a pillanatban? Az nincs úgy, hogy ti egy asszisztensközpont koordinátoraként a *Dáfá* számára dolgoztok, és azáltal elérhetitek a beteljesülést, anélkül, hogy megemelnétek a *xinxing*eteket. Hiszen a tanulók is fel tudják ismerni mindegyik konfliktushelyzetben, hogy a *xinxing* megemeléséről van szó; akkor miért ne tudnák egy asszisztensközpont koordinátorai is? Avégett hogy megemelkedhessetek, a szíveteket fel kell izgatni a felbukkanó konfliktusok során, különben nem megy. A *Dáfá* számára végzett munka is jó alkalom számotokra, hogy megemeljétek a *xinxing*eteket!

Ezt a cikket kifejezetten nektek írtam, mivel mindegyik szavatok és mindegyik cselekedetetek közvetlen befolyást gyakorol a tanulókra. Ha ti saját magatok jól művelitek magatokat, ezen a területen a *Fá* jól terjedhet, és a tanulók még jobban fogják művelni magukat. Máskülönben ártotok a *Fának*. Mivel ti a *Dáfá* elitje vagytok a hétköznapi emberek szintjén, az nem megy, hogy én csak dolgoztassalak benneteket anélkül, hogy elérjétek a beteljesülést.

Li Hongzhi

1996. szeptember 03.

Mi a művelés?

Ha művelésről van szó, sok ember azt hiszi, hogy néhány gyakorlat végzése, a meditációban való ülés és néhány mantra megtanulása már művelés lenne; azáltal akkor egy istenséggé, egy buddhává válna, vagy elérné a *Daót*. Valójában ez nem művelés, hanem csak a világi képességekért való gyakorlás.

A vallásban nagy hangsúlyt fektetnek arra, hogy saját magukat műveljék, amit úgy neveznek: „*xiuxing*” (a magatartás művelése), és ezáltal az egy másik végletbe jutott. A szerzetesek és apácák nagy erőfeszítéseket tesznek, hogy a szentírásokat szavalják, és a szentírások ismeretét tekintik olyan útnak, hogy elérjék a beteljesülést. Valójában Sákjamuni buddha, Jézus és Lao-ce idejében egyáltalán nem léteztek szentírások; csak a valódi művelés létezett. Amit a tiszteletreméltó mesterek tanítottak, pusztán arra szolgált, hogy irányítsa a művelést. Később az utódok visszaemlékeztek a szavaikra, könyvekben foglalták össze és szentírásoknak nevezték őket. Lassanként aztán elkezdték tanulmányozni a buddhista filozófiát és a Dharma elméleteit. Ezek az emberek a vallásos szentírások tanulmányozását és azok kutatását tekintik művelés-gyakorlásnak, ahelyett, hogy valóban művelnék magukat, és a tiszteletreméltó mesterek által akkoriban tanított Dharmát vennék útmutatásként a valódi műveléshez.

Ez egy történelmi lecke. Tanítványok, akik a *Fálun Dáfában* művelik magukat, nektek feltétlenül ügyelnetek kell arra, hogy semmi esetre se tekintsétek a *Fát* hétköznapi emberi tudománynak vagy a szerzetesek számára szolgáló valaminek, úgy, hogy ne műveljétek magatokat valóban. Miért mondtam én nektek, hogy tanulnotok, olvasnotok és kívülről kellene megtanulnotok a *Zhuán Fálunt*? Azért, hogy irányítsa a művelésüket! Azok, akik csak a gyakorlatokat végzik, de nem tanulják a *Fát*, semmiképpen sem *Dáfá*-tanítványok. Csak akkor lehet egy igazi művelés-gyakorlásról beszélni, ha a gyakorlatok mellett – járulékos eszközként a beteljesüléshez – a *Fát* is tanuljátok, művelitek a szíveteket, és valóban alapvetően megváltoztok, miközben megemelitek a *xinxing*eteket és a szinteteket.

Li Hongzhi

1996. szeptember 06.

A *Dáfá* örökké tiszta marad, mint egy gyémánt

A vallást nem szabad összevegyíteni a politikával, különben a vezetője elkerülhetetlenül világi dolgokkal fog foglalkozni. Bár arról beszél aztán, hogy ráveszi az embereket a jószívűségre, és visszavezeti őket a tiszta földre, de a szívében biztosan rosszindulatú és álszent; mert hírnévre és gazdagságra törekszik. A hatalom az, amire a világi emberek törekszenek, és a hírnév egy nagy akadály a beteljesüléshez vezető úton. Ez a személy szükségszerűen egy démoni vallás vezetőjévé válik az idő folyamán. Mivel a vallás célja az, hogy megtanítsa az embereket arra, hogy jók legyenek, avégett hogy végül visszatérhessenek a mennyországukba, azoknak az alapelveknek, amelyeket tanít, magasabbaknak kell lenniük, mint az emberi társadalomban levőknek. Ha ezeket most az embervilágban levő politika számára használják fel, akkor ez a mennyei alapelvek legrosszabb aláásása. Hogyan vehetnének rá emberi ragaszkodások istenségeket és buddhákat arra, hogy belekeveredjenek az emberi társadalom piszkos politikai ügyeibe és hatalmi harcaiba? Ez olyasmi, amit egy ember akkor tesz meg, amikor a démontermészete hajtja. Egy ilyen vallást a kormányok elkerülhetetlenül arra használnak fel, hogy erőszakot fejtsenek ki, és vallásháborúkat folytassanak, és így válik egy démoni vallássá, amely árt az emberiségnek.

„Vallás az egész nép számára” szintén nem megy: Először is, ezáltal a vallási alapelveket könnyen meg lehet változtatni és a hétköznapi emberek társadalmának az elméleteire korlátozni. Másodsor, a vallást könnyen politikai eszközzé lehet változtatni, ami megrongálja a *Buddha-Fá* hírnevét. Harmadsor, a vallási vezető politikussá válhatna, miáltal a vallás a Dharma végidejébe jut, és démoni vallássá válik.

A *Fálun Dáfá* nem vallás, de a jövőendő nemzedékek annak fogják tekinteni. A művelésre adják az embereknek, de nem azért, hogy egy vallást alapítsanak. Éppenséggel nagyszámú ember létezhet, aki a *Dáfát* tanulja, de nem megengedett minden polgárt követővé tenni és arra kényszeríteni, hogy egységes művelési tevékenységekben vegyen részt. A *Dáfában* való művelés mindig önkéntes. Sohasem szabad arra kényszeríteni valakit, hogy részt vegyen a művelés-gyakorlásban.

Semmilyen időpontban sem szabad politikai ügyekre felhasználni a *Dáfát*. A *Dáfá* a jó felé fordíthatja az emberek szívét, és így stabilizálhatja a társadalmat. De a *Dáfát* nem azért terjesztik, hogy megőrizze a hétköznapi emberek társadalmát. Tanítványok, jegyezzétek meg, a *Dáfát* sohasem szabad politikai erőnek vagy más hatalmaknak felhasználniuk, mindegy, milyen sok nyomás is létezen a jövőben.

Soha ne avatkozzatok bele a politikába, és ne avatkozzatok bele az állami ügyekbe. Műveljétek magatokat valóban, és maradjatok jószívűek. Őrizzétek meg a *Dáfá* tisztaságát és változtathatatlanágát, amely – olyan elpusztíthatatlanul, mint egy gyémánt – a mindörökkévalóságig létezni fog.

Li Hongzhi

1996. szeptember 07.

Elmélyülő megértés

Tulajdonképpen már elég világosan beszéltem a buddha-természetről és a démontermészetről. Azokat a vizsgákat, amelyeken átmentek, arra gondolták el, hogy eltávolítsák a démontermészeteket. Mégis nektek egyre újra különféle kifogásaitok vannak, vagy ráadásul a *Dáfát* használjátok fel, hogy elrejtsetek azt; nem emeltétek meg a *xinxing*eteket, és egyik lehetőséget a másik után szalasztottátok el.

Világos-e nektek, hogy ameddig művelők vagytok, minden környezetben és minden körülmények között én minden megpróbáltatást és kellemetlen dolgot, amivel találkoztok – még ha a *Dáfá* számára végzett munkával is kapcsolatos, vagy mindegy, hogy milyen jónak és szentnek is találjátok azt – arra fogok használni, hogy eltávolítsam a ragaszkodásaitokat, és feltárjam a démontermészeteket, avégett hogy ez megszűnjön? Mert a megemelkedések a legfontosabb dolog.

Ha ezen a módon sikerül megemelkednetek, akkor az, amit tiszta szívvel csináltok, a legjobb és legszentségesebb dolog lesz.

Li Hongzhi

1996. szeptember 09.

Figyelmeztető szavak

Én már négy éve terjesztem a *Dáfát*. A tanulók egy részénél nagyon lassan emelkedik a *xinxing* és a szint; ők még mindig azon a szinten találhatók, ahol csak az érzéseik és érzékeléseik által értenek meg engem és a *Dáfát*. A testi változásaik és a természetfeletti képességek felbukkanása miatt hálásak nekem. Ez azonban a hétköznapi emberek megértése. Ha ti nem akarjátok megváltoztatni az emberi állapototokat, és ezért nem tudtok észszerű módon eljutni a *Dáfá* valódi megértéséhez, el fogjátok szalasztani a lehetőséget. Ha nem változtatjátok meg azt az emberi gondolkodásmódot, amely az évezredek során mélyen a csontjaitokba ivódott, nem lesztek képesek kilépni ebből a felszínes emberi burokból és elérni a beteljesülést. Hiszen nem szabad annak lennie, hogy én mindig karmát távolítsak el számotokra, miközben ti nem éritek el, hogy valóban megértsétek a *Fát*, és felülemelkedjétek az emberi nézeteken és elképzeléseken. A gondolkodásmódotok, a megértésetek, és a megbecsülésetek irántam és a *Dáfá* iránt mind az emberi gondolkodásmód kifejezése. De amit én tanítok nektek, az az, hogy felülmúljátok a hétköznapi embereket, és valóban észszerűen értsétek meg a *Dáfát*!

A művelésnél nem teszel saját erődből valódi, szilárd előrelépéseket, amelyek nagy, alapvető változásokat idézhetnének elő a belsődben, ahelyett az én erőmre hagyatkozol, és erős külső tényezőket használsz, ami azonban sohasem változtathatja át buddha-természetté az emberi természetedet. Ha ti mindannyian a szívetekből tudjátok megérteni a *Fát*, az a határtalan *Fá* megtestesülése – a hatalmas Buddha-*Fá* újbóli megjelenése az emberi világban!

Li Hongzhi

1996. szeptember 10.

A *Dáfát* nem szabad ellopni

Tanítványaim! Én ismételten mondtam, hogy a *Dáfá* továbbadása az embereknek már a legnagyobb együttérzést jelenti számukra. Évek milliárdjai alatt ez még sohasem létezett! Mégis néhányan nem tudják értékelni. Mások ráadásul meg akarják változtatni a *Fát* és a gyakorlatokat, hogy olyasmivé tegyék őket, ami ennek következtében hozzájuk, a nemzetükhöz vagy az országukhoz tartozik. Gondolkodjatok csak el ezen! Ti ezt jónak találjátok, mivel ragaszkodtok az önérdeketekhez vagy a nemzetiségetek érdekeihez és így tovább – ez a hétköznapi emberek gondolkodásmódja. És ez rendben is lenne, ha te a hétköznapi emberek társadalmának a dolgaival foglalkoznál; De ez itt nem a hétköznapi emberek dolga. A *Fát* nem a ti nemzeteteknek terjesztik. Ez a világegyetem *Dáfája*, az alapvető Buddha-*Fá*! Azért adják tovább az embereknek, hogy megmentsék őket. Ám te megváltoztatod egy ilyen nagy *Fát*...? Csak egy picikének a megváltoztatása ebből már egy óriási nagy bűn. Vigyázzatok arra, hogy sohase fejlesszettek ki démoni gondolatokat, csak mert ragaszkodtok a hétköznapi emberek társadalmához! Ez rendkívül veszélyes!

Tudtátok, hogy az utóbbi években néhány tanuló hirtelen meghalt? Néhányan közülük pontosan azért haltak meg, mert ilyesmit csináltak. Ne gondoljátok, hogy a Mesteretek bármivel is hozzájárult volna ehhez. Nektek tudnotok kellene, hogy különböző szinteken számtalan *Fá*-védő istenség létezik, akinek az a feladata, hogy megóvja a *Fát*! Azonkívül a démonok sem fogják engedni, hogy büntetlenül maradj! Mert te megmenekültél az összes karmától, amit az előző életeidben okoztál, mivel az őszinte *Fá*ban műveled magad. De mihelyt egy hétköznapi emberré minősítenek vissza, senki sem fog többé megvédeni téged, és a démonok el fogják venni az életedet. Akkor az is értelmetlen, hogy más buddháktól, *daóktól* és istenségektől kérj védelmet, mert ők senkit sem fognak megvédeni, aki aláássa a *Fát*. Azonkívül a karmád is vissza fog térni a testedbe.

Nehéz művelnie magát az embernek, de nagyon könnyű lefelé esnie. Ha valaki nem tud átmenni egy vizsgán, vagy nem tud elengedni egy erős emberi ragaszkodást, könnyen az ellenkező irányba mehet. Ebből túl sok lecke létezik a történelemben. Csupán ha leasett, tudja megbánni az ember, de akkor már túl késő.

Li Hongzhi

1996. szeptember 22., Bangkok

Mi a megvilágosodás?

A megvilágosodást „a bölcsesség felébredésének” is nevezik. A mi *Dáfánkban* a művelési energia felszabadításaként nevezik meg. Ez azt jelenti, hogy egy ember lezárta a teljes művelési folyamatot, a művelésen keresztül elérte a beteljesülést, és ennek következtében a mennyországba fog menni.

Milyen akkor egy megvilágosult állapota a beteljesülés után? Azok, akik a buddha-szintre művelték magukat, már buddhák lettek; azok, akik a bódhiszattva-szintre művelték magukat, már bódhiszattvák lettek; és azok, akik az arhát-szintre művelték magukat, már arhátok lettek. Azok, akik a *Daót* művelték, már *daók* lettek, miközben azok, akik az istenségek szintjére művelték magukat, már istenségek lettek. Mivel a beteljesülés után némely megvilágosultaknak még van valami tennivalójuk az embervilágban, vagy kívánságokat kell beteljesíteniük, egy ideig még az emberi társadalomban kell élniük. A hétköznapi emberek közötti élet azonban nagyon nehéz számukra. Mivel nagyon különböznek a gondolkodásmódjukban a hétköznapi emberektől, képesek felismerni a hétköznapi emberek összes rossz gondolatát, bezárólag az erős ragaszkodásaikkal és az önző, piszkos, számító gondolataikkal. Ezenkívül egyidejűleg fel tudják ismerni több ezer ember legkisebb gondolati tevékenységeit. Ráadásul a hétköznapi emberek társadalmában mindenütt karma és vírusok léteznek; sok más rossz dolog is lebeg a levegőben, ami ismeretlen az emberek számára. Ők ezt mind világosan láthatják. Az emberi társadalom karmája ebben a végidőben szörnyen nagy, úgyhogy egy ember a légzésnél egy csomó karmát, vírust és mérges gázt vesz fel magába. A megvilágosultak számára az embervilág egy olyan hely, ahol csak nehezen tudnak tartózkodni.

Hogyan néznek hát ki? Ezen törik a fejüket azok a tanítványok, akik ilyesmihez ragaszkodnak. Ne próbáljátok meg kideríteni, hogy ez vagy az belépett-e a megvilágosodás kezdeti állapotába, vagy eljutott-e a beteljesüléshez. Szorgalmasan és valóban kellene művelnetek magatokat, és így gyorsabban eljutnotok a beteljesüléshez. Miért másokra nézni? Valójában azok, akik megvilágosodtak, gyakran olyan tanítványok, akik nem teszik közszemlére magukat, hanem csendesen és valóban művelik magukat. Különböző korcsoportokhoz tartoznak, és megjelenésükben nem különböznek a hétköznapi emberektől. Nagyon valószínűen nem tűnnek fel különösen. Ámbár minden isteni erő és átváltozási forma felett rendelkeznek, úgy találják, hogy az emberek olyanok, mint kicsi, alacsony élőlények, akik számára nem fizetődik ki bevetni ezeket a képességeket. Azonkívül az embereknél kicsinyes, emberi nézetek idéződnenek elő, amikor látják ezeket a dolgokat, és makacsul ragaszkodó örömmel szemlélnék őket, ami elviselhetetlen a megvilágosultak számára. A hétköznapi emberek számára nehéz megérteni, hogy miben rejlik a Buddha-*Fá* isteni erőinek a nagyszerű értelme és az igazi jelentése.

Jelenleg egyes tanulók – akik túl sok más dologgal törődnek, ahelyett hogy szorgalmasan a művelésre összpontosítanának – mindenütt olyan emberek után kutatnak, akik eljutottak a megvilágosodáshoz, és így tovább. Gondolkojatok csak el ezen, a megvilágosultak már buddhák, és mindent birtokolnak, amivel egy buddhának rendelkeznie kell. Hogyan engedhetnék meg, hogy az emberek tudomást szerezzenek róluk? Hogyan tudhatnak az emberek a buddhákról? Ha te mindenütt utánuk kutatsz, a ragaszkodásaid – a becsvágyad, a kíváncsiságod, az érvényesülési vágyad, és a tolokodásod, egy törekvő érzülettel párosítva – egyidejűleg zavarják a tanulók nyugodt művelését. Tudjátok, hogyan érzik ők magukat ennél? Minden szándékos emberi cselekedet és gondolat kellemetlenséget okoz nekik.

Mivel jelenleg léteznek egyes tanulók, akik nagyon magas szintekről jöttek, hogy megkapják a *Fát*, ők nagyon gyorsan el fognak jutni a megvilágosodáshoz. Amikor azt mondtam, hogy két évet adok a tanulóknak a művelésre, az a tanítványoknak erre a részére vonatkozott. De tulajdonképpen a *Dáfá*-tanítványaink mindegyike gyorsan megemelte a szintjét a valódi művelésben. Sokan közülük szintén hamarosan el fognak jutni a megvilágosodáshoz, ami korábban elképzelhetetlen volt a művelők számára. Remélem, hogy mindannyian újra megnyugszanak, szorgalmasan haladnak előre, és állhatatosan előrelépéseket tesznek. A beteljesülésnél én mindenkit fogadni és kísérni fogok.

Li Hongzhi

1996. szeptember 26.

Az emberiség megújítása

Az a valóság, amelyet az emberek ismernek, egy illúzió, amelyet a történelmi fejlődés téves szemlélete és az empirikus tudományok hoztak létre. Ez nem a világegyetemben levő nagyszerű valóság igazi megtestesülése, és az igazi valóság bizonyosan új tudományt és új megértést fog előidézni. A világegyetem törvényszerűségei újra fel fognak bukkanni az embervilágban.

Az ember önzése, mohósága, butasága és tudatlansága összefonódik a jóval, ami az emberi természetben lakozik, és a tudatlanságuk révén az emberek tudtukon kívül mindent megteremtnek, amit el kell viselniük, és ami jelenleg felemészti a társadalmat. Számos társadalmi probléma – a legkülönbözőbb fajtájú – bukkan fel a világban, és mindenütt válságok leselkednek. De az emberek nem tudják, hogy az okok a saját természetükben találhatók. Az erkölcs hanyatlása miatt már nem képesek felismerni, hogy a szörnyű emberi szív a társadalmi problémák mérgező gyökere, és így ostoba módon egyre újra a társadalmi folyamatokban próbálják keresni a kiutat. Ennek következtében az emberek sohasem ismerik fel, hogy minden úgynevezett kiút, amelyet saját maguk számára teremtenek, a valóságban ahhoz vezet, hogy bezárják saját magukat. Így még kevesebb kiút létezik, és az új problémák, amelyek ebből jönnek létre, még rosszabbak. Fáradtságos módon az emberek aztán megint találnak egy parányi szabad teret, és új intézkedéseket foganatosítanak, amelyekkel azonban a megmaradó darabka teret újból bezárják. Ez aztán egy hosszabb időközön át ismétlődik, míg végül már nem marad hely, és nem tudnak sem kiutat találni, sem az igazságot látni a bezárt téren túl. Az emberek most kezdik elviselni mindazt, amit teremtettek. Ez a világegyetem étellel szembeni kiválogatásának az utolsó formája.

A Fő-Buddha, akinek az irgalma mérhetetlen, átadta az embereknek a Buddha-*Fát*. A világegyetem még egy esélyt ad az embereknek, midőn a nagy Buddha-*Fá* újra hagyja megjelenni a világegyetem igazi valóságát az embervilágban, eltöröl minden szennyet és tudatlanságot, és emberi nyelv révén visszaadja a ragyogását és a pompáját. Tartsd becsben! A Buddha-*Fá* közvetlenül előtted van.

Li Hongzhi

1996. szeptember 28.

Elfajulás

A papság méltatlan viselkedése megszegi a tisztasági fogadalmat, és eléri, hogy Isten megbízása egy lyukas garast se érjen többé; ez megdöbbeníti az embereket és az istenségeket egyaránt! A jószívű emberek mindig az egyedüli megbízható személyeknek tartották őket, amikor a megváltásról van szó. A csalódás ahhoz vezetett, hogy az emberek egyre kevésbé hisznek a vallásban, és végül teljesen elveszítették az Istenbe vetett hitüket, úgyhogy fenntartás nélkül minden lehetséges rossz tettet elkövetnek. Máig ez már olyan messzire jutott, hogy az emberek démoni természettel rendelkező teljesen elfajult lényekké váltak, ami megint csak ahhoz vezetett, hogy minden istenség teljesen elveszítette az emberekbe vetett bizalmát. Ez a fő okok egyike, amiért az istenségek nem törődnek többé az emberekkel.

Li Hongzhi

1996. október 10.

A buddha-természetben semmi sincs kihagyva

A *Fában* én többször megemlítettem, hogy a buddhista szútrák keletkezését és a Dharma végidejét főként az okozta, mert emberek a saját szavaikat és ismereteiket keverték bele a *Buddha-Fába* – ez a legnagyobb történelmi lecke. Mégis léteznek egyes tanítványok, akik nem vetik le a hétköznapi emberek érzületét. A démontermészettől kihasználva ragaszkodnak az érvényesülési vágyukhoz, ami az ékesszólásukon és az irodalmi tehetségükön keresztül jut kifejezésre, és így tudtukon kívül aláássák a *Buddha-Fát*.

Miután a tanulók a művelés közben megemelték a felismeréseiket, a tapasztalatcserénél a saját korábbi gyengeségeikről beszélnek. Az utóbbi időben egyes emberek ezt újra és újra úgy nevezték meg, mint „szemetet lerakni”; ezzel teljesen megváltoztatták a művelés értelmét. A művelés szentséges; semmi köze a hétköznapi emberek önkritikájához vagy megbánásához. Tanítványok! Hiszen nektek nem szabad valamilyen tetszőleges fogalmat venni, amit aztán mindannyian használnak és megemlítenek. Nem kevertetek ezzel valami emberi dolgot a *Dáfába*? Az utóbbi évben, miután a pekingi asszisztensközpont négy mondatot terjesztett, külön ezért írtam a „Helyreigazítás” című cikket, és nektek ügyelnetek kellene erre. Természetesen még mindig létezik néhány más helytelen fogalom, amely keringésben van. Hiszen gondoljátok át egyszer, ha ma egy szót fűznek hozzá, és holnapután egy másikat, a következő nemzedék tanítványai az idő folyamán nem tudják majd többé felismerni, ki mit mondott. Így változtatnák meg fokozatosan a *Dáfát*.

Tisztában kell lennetek azzal, hogy ezt a művelési formát, amit hátrahagyok nektek, nem szabad megváltoztatni. Amit én nem teszek, nektek sem kellene megtennetek; amit én nem használok, nektek sem kellene használnotok. Ahogyan én beszélek a művelés közben, úgy beszéljete ti is. Figyeljete! A *Buddha-Fá* öntudatlan megváltoztatása mindazonáltal a *Buddha-Fá* aláassása.

Azt is szeretném elmondani nektek, hogy a múltban a természetetek valójában az énközpontúságra és az önzésre épült. Mostantól kezdve mindennél, amit tesztek, először másokra kellene gondolnotok és az önzetlenségig művelnetek magatokat. Mostantól kezdve mindennél, amit tesztek vagy mondotok, másokra és még a jövő nemzedékekre is kellene gondolnotok. És a *Dáfá* megváltoztathatatlanságára!

Li Hongzhi

1997. február 13.

Tisztán és éberén

Ami az asszisztensközpontok koordinátorainak a jelenlegi munkamódszereit illeti, néhány dolgot meg kell mondani. A központ követelményeit megvalósítani helyes, de nektek figyelnetek kell arra az útra és módra, ahogyan csináljátok. Én gyakran mondom, ha egy ember csak mások javát tartja szem előtt, anélkül, hogy a legcsekélyebb saját szándékait vagy személyes megértését hozzáfűzné, akkor a szavai a könnyekig meghathatnak másokat. Én nemcsak a *Dáfát* tanítottam nektek, hanem a fellépésemet is hátrahagyom nektek. Miközben dolgozol, a hanglejtésed, a jószívűséged és az érvelésed megváltoztathatják egy ember szívét, míg a parancsok sohasem tudják! Ha mások nincsenek meggyőzve a szívükben, csak felszínesen fognak engedelmeskedni, de ismét a saját akaratukat fogják követni, ha senki sincs a közelben, aki látja őket.

Minden *Dáfá*-munka arra szolgál, hogy emberek megkapják a *Fát*, és a tanítványok javuljanak. E nélkül a két dolog nélkül értelmetlen. Ezért minden tevékenységet a helyi adottságoknak és a tanulók helyzetének megfelelően kell megszervezni, nem pedig általánosítani. A *Dáfá* tanulása önkéntes, pláne a tevékenységekben való részvétel! Tulajdonképpen egy asszisztensközpont koordinátora elsősorban példakép a *Fá*-tanulásnál; ha saját maga nem tanulja jól a *Fát*, nem tudja jól végezni a munkát. A tapasztalatcserére szolgáló konferenciáknak, amelyeket a különböző területeken levő asszisztensközpontok szerveznek, semmi esetre sem szabad önkritikára szolgáló konferenciákká válniuk. Az ilyen komoly *Fá*-konferenciáknak, ahol a *Dáfá*ban való művelés során szerzett tapasztalatokról beszélnek, sohasem szabad olyan rendezvényekké válniuk, ahol a társadalom sötét oldalát mutatják fel. Még kevésbé szabad a tanulókat arra kényszeríteni, hogy felfedjék a hibáikat és hiányosságait a hétköznapi emberként leélt idejükből. Mert ezzel komoly, negatív kihatásokat okoznának, és ártanának a *Dáfá* hírnevének. Nektek tisztában kell lennetek azzal, mit kellene csinálni, és mit nem. Ez egy komoly művelés-gyakorlás. A tapasztalatcserére szolgáló konferenciáknak az a céljuk, hogy a tanulók megemelkedjenek, és terjesszék a *Dáfát*, és nem az, hogy nyilvánosságra hozzák, milyen rosszak voltak egykor a tanítványaink. Arra vannak ott, hogy a *Dáfá*ban való művelésről beszéljenek, és nem arra, hogy „piszkos vizet” öntsenek ki! Az a munka, amelyet ti a *Dáfá* számára végeztek, nincs elválasztva a művelésedetektől. Azok a tényezők, amelyek arra szolgálnak, hogy megemeljék a *xinxing*eteket, mindenütt felbukkannak a munkátoknál. Nemcsak dolgoznotok kell, hanem a beteljesülést is el kell érnetek. Tudom, hogy néhányan közületek csak ritkán olvassák a könyveket, vagy tanulják a *Fát*. Nem is használják arra a különböző cikkeket – amelyeket számotokra írtam, és amelyeket ti *jingwen*eknek neveztek – hogy azokkal ítéljék meg magukat. Mik hát a *jingwen*ek? Ezek rendszeresen (*jing*) olvasandó cikkek (*wen*). Olvassátok őket? Ha többet tanuljátok a *Fát*, nem fogjátok rosszul végezni a munkátokat. Azért mutatok rá a hiányosságaitokra, hogy a *Dáfá* szilárdan fejlődjön, és kevesebb probléma keletkezzen. Valójában a *Dáfá* is azon van, hogy gazdagítsa az ismereteiteket, és megteremtse a *Dáfá* elitjét.

Li Hongzhi

Hongkongban, 1997. június 13.

Örökre tartsátok emlékezetben

Dáfá Egyesületek:

Azt mondom, hogy minden tanítványnak azonnal meg kell semmisítenie mindent, amit nem adtam ki nyilvánosan, de mégis engedély nélkül kering, mint például az egyik *chengde*-i előadásomat; a természetfeletti képességekről szóló dolgokat, amiket egy pekingi gyakorló mesélt el; a *dalian*-i asszisztensközpont koordinátorának a beszédét; a *guizhou*i asszisztensközpont koordinátorának a barlangtörténetét, és más beszédeket. Éppúgy a különböző területek illetékes személyeinek a beszédeit; olyan dolgokat, amiket a tanulók mondtak, miután láttak engem; a Fő Egyesület felelőseinek a beszédeit és így tovább. A beszédeim jegyzeteit, audiokazettáit és videóit, amiket engedély nélkül állítottak össze. Mindezt helyben meg kell semmisíteni, és nem szabad megőrizni, mindegy, hogy milyen kifogással. Mit jelent hát „a *Dáfá* megóvása”? Ez szolgál a legnagyobb mértékben a *Dáfá* megóvására, és egy mérce annak megítélésére, hogy tudjátok-e követni azt, amit mondok nektek, és hogy valóban a tanítványaim vagytok! Szeretnék még egyszer rámutatni, hogy a Sákjamuni által tanított Dharmát ezen a módon pusztították el. Ez egy történelmi lecke. Mostantól fogva senkinek sem szabad többé a különböző területek *Dáfá*ért illetékes személyeinek vagy a tanítványoknak a beszédeit hangszalagra vagy videóra felvennie; éppoly kevésbé szabad írásban összeállítani és terjeszteni ezeket. Itt nem egy bizonyos személy problémájáról van szó, és arról sincs szó, hogy egy bizonyos személyt kritizáljunk, hanem arról, hogy megóvjuk a *Dáfát*. Kivéve a *Dáfá*-tanulók *Fá*-tanulásra és tapasztalatcserére szolgáló találkozóit, valamint azokat a tevékenységeket, amelyeket a nagy asszisztensközpontok szerveznek a Fő Egyesület támogatásával – jegyezzétek meg magatoknak, hogy minden, ami nem tartozik a *Dáfához*, de a *Dáfában* terjesztik, aláássa a *Dáfát*.

Li Hongzhi
1997. 06. 18.

Egy kemény ütés

Annak érdekében, hogy több ember művelhesse magát a *Dáfában*, jelenleg a művelés főképpen a hétköznapi emberek társadalmában zajlik. A gyakorlók a munkahelyükön és a hétköznapi emberek más környezetekben művelik magukat; csak a szerzeteseknek és apácáknak kell ide-oda vándorolniuk. Jelenleg mégis léteznek néhányan, akik az országot járják, és *Dáfá*-tanítványoknak adják ki magukat. Minden ok nélkül befészkelik magukat a tanulók otthonaiba, ahol esznek, isznak, pénzt fogadnak el, és kérnek is ilyesmit. Csalnak és trükköznek, és a *Dáfában* levő részt használják fel, midőn kihasználják a tanulók jóindulatát. De miért nem tudják felismerni ezt a tanulóink? A művelés azt jelenti, hogy saját magukat műveljék. Gondoljátok csak át, miért nem művelik hát magukat teljes nyugalomban ezek az emberek otthon? Egy nehéz környezet segíthet abban, hogy jobban műveljék magukat. Miért nem hallgatnak ezek az emberek a szavaimra, és járják az országot? Miért esznek a tanulóknál, miért akarják és veszik el a dolgaikat, és kérik fel egyidejűleg a tanulókat, hogy engedjék el a ragaszkodásaikat? Ezt tanítottam én? És ami még rosszabb, némelyek hónapokig laknak a tanulóknál; ez nem egy nyilvánvaló beavatkozás és a tanulók művelésének a megzavarása? Úgy gondolom, hogy ezeknek az embereknek mindent vissza kell fizetniük, amit meettek és kicsaltak. Máskülönben a *Dáfá* nem fogja eltűnni ezt. Ha a jövőben újra előfordul ilyesmi, akkor az ilyen embereket úgy kezelhetitek, mint egy közönséges csalót, és feljelentethetitek őket a rendőrségen, mert ezek az emberek egyáltalán nem a mi tanulóink.

Ezenfelül egyes területeken úgynevezett *Fát* magyarázó csoportokat szerveztek; ők mindenhová odamennek, és becsapják a tanulókat. Szintén léteznek némelyek, akik egyedi személyeket hívnak meg, hogy beszédet tartsanak, és ezzel aláássák és megzavarják a tanulók művelését. Felszínesen szemlélve úgy tűnik, hogy ezek az emberek a *Dáfát* terjesztik, de valójában saját maguknak csinálnak reklámot. A tanulók művelését a *fasheneim* szisztematikusan rendezik el. Csak úgy van, hogy némely tanuló nem tudja ezt, vagy nincsenek tudatában ennek. Tehát ezek az emberek nem okoznak akkor zavarásokat? Mindenekelőtt azoknak nagyon nehéz felismerni a különbséget, akik csupán rövid ideje tanulják a *Fát*. Olyanok is léteznek, akik olyan konferenciákon tartanak úgynevezett beszédeket, amelyeket több ezren látogatnak. Amit mondanak, az csak saját magukról szól. Még a *Dáfá* egyes mondatait is meghatározzák, vagy értelmezik a *Dáfát*, miközben a testük fekete karmát és ragaszkodások anyagait sugározza ki a tanulókra. A *Zhuán Fálunban* kifejezetten kijelentettem, hogy ez tilos. Miért nem gondolkodtok el ezen? Ez mindenekelőtt azok számára érvényes, akik az ilyen események megrendezéséért és a meghívásért felelősek; valószínűleg megfoghatatlan kárt okoztatok a *Dáfá*-tanítványoknak, és többé nem vagytok alkalmasak arra, hogy felelősséget vállaljatok a *Dáfá*-tanítványokért. Azok, akik nem hallgatnak rám, és nem a *Dáfá* követelményei szerint cselekszenek, lehetnek-e a tanítványaim? Ezek nem olyan cselekedetek, amelyek a *Dáfá* ellen irányulnak? Ha ez nem olyan cselekedet, amely kárt okoz a *Dáfának*, akkor hát mi ez? Tanítványok, hiszen ti nem mindig csupán akkor ismerhetitek fel ezeket a dolgokat, amikor én felmutatom nektek őket. Tulajdonképpen minden benne van a *Fában*. Miért nem olvassátok hát gyakrabban a könyveket? Azt javaslom, hogy mindenki nyugtassa meg a szívét, és olvassa el tízszer az Esszenciális dolgok további előrelépésekhez című könyvet, amit írtam, és amit ti *jingwennek* neveztek. Hasztalan nyugodt szív nélkül tanulni a *Fát*; tehát nyugodj meg és tanulj.

Egyes területeken léteznek olyan felelősek, akik nem olvassák a könyveket, és nem tanulják a *Fát*. Ráadásul azt állítják, hogy fejfájást kapnak, amikor a *Fát* olvassák. Nem nyilvánvaló, hogy démonok zavarják őket, és még mindig nem akarnak kiszabadulni az irányításuk alól? Még új tanulók is fel tudják ismerni ezt a problémát. Lehetnek még ezek az emberek illetékesek a *Dáfá* számára? Úgy találok, hogy jobb, ha az ilyen emberek saját kezdeményezéséből egyszerű tanulókká válnak, megnyugodnak, és egy ideig tényleg valóban művelik magukat – ez előnyös mind a *Dáfá* számára, mind számukra. Létezik egy olyan személy is, aki pontosan fordítva értette meg a leveletem, amelyben kritizáltam őt. Anélkül hogy észrevette volna a hibáját, másolatokat készített, és szétosztotta őket, azért hogy felvágjon velem, és még azt is mondta, hogy a Mester írt neki. Ezenfelül – avégett hogy a tanulók kövessék az utasításaikat – némelyek gyakran használnak beszéd közben olyan szavakat, mint: „*Li* tanár nevében én...” és így tovább. Senki sem képviselhet engem. Hogyan válhatnak a te szavaid az én szavaimmá? Az én szavaim *Fá*; lehetnek-e a te szavaid *Fá*? Tanítványok! Azt javaslom, hogy egyelőre egy bizonyos ideig legyetek egyszerű tanulók, és csupán aztán vegyétek

fel újra a munkátokat, amikor tiszta a fejetek. A felelős, mindegy, hogy mennyi munkát végez a hétköznapi emberek között, önkéntesen dolgozik a *Dáfá* számára. A munkában elért siker csak a hétköznapi emberek közötti kifejezésforma; de ami igazán lehetővé teszi az emberek számára, hogy megkapják a *Fát*, és terjesszék azt, az magának a *Dáfának* a hatalmas ereje és a *fasheneim* konkrét elrendezései. A *fasheneim* nélkül, akik ezeket a dolgokat teszik, még csak a felelősök védelmét sem lehetne biztosítani, nem is beszélve a *Fá* széles körű terjesztéséről. Tehát ne tartsátok saját magatokat olyan nagyra. A *Dáfában* nem létezik dicsőség, gazdagság és hivatalnoki minőség – csak a művelés.

Li Hongzhi
1997. 06. 18.

Még egyszer a megítélés mércéjéről

Az utóbbi időben sok új tanuló csatlakozott, aki még nem képes mélyebben megérteni a *Dáfá* követelményeit. Egyes területeken kiváltképpen még a *Dáfá* számára illetékes személyek is új tanulók. Ezért a legrövidebb időn belül alaposan kell tanulnotok a *Fát*, avégett hogy az egész viselkedéset és fellépéset megfeleljen a *Dáfának*. Egyidejűleg a különböző területeken levő Fő Asszisztensközpontoknak nagyon kell ügyelniük a munkatársaik kiválasztására. Azokat, akik félrevezetik a tanulókat, a lehető leghamarabb ki kell cserélni, és azoknak a tanítványoknak, akik jól tanulják a *Dáfát*, át kell venniük a felelősséget.

Az utóbbi időben némely asszisztensközpontok megkérték az állítólag nyitott égi szemmel rendelkezőket, hogy megfigyeljék a tanulók művelési helyzetét. Valójában mindaz, amit ezek az emberek láttak, hamis volt. Már régen megmondtam, hogy a kritérium egy tanítvány megítélésére egyes-egyedül a *xinxingje*. Azonkívül sohasem hagynám, hogy valaki, aki sem a megvilágosodást, sem a beteljesülést nem érte el, tisztán láthassa a tanítványaim tényleges művelési állapotát. Azok, akik láthatnak, csak azokat a dolgokat látják, amiket az alacsony szintjükön mutatnak meg nekik, és nem képesek magasabb szinteken levő dolgokat látni. Ha egy illetékes egy ilyen személyt használ arra, hogy tanulókat figyeljen meg, érvényesülési vágy jöhet létre nála. Azonkívül a démontermészete zavarni és szabotálni fog, miáltal a gondolatai átváltoztatják a látottakat. Az már önmagában hibás, hogy ez a személy *Dáfá*-tanítványokat figyel meg, és az az illetékes, aki megkérte, hogy tanulókat figyeljen meg, szintén nem tartotta magát a szavaimhoz. Miért nem hallgatnak a Mesterük szavaira? Az egyedüli kritérium egy tanuló művelési állapotának a megítélésére a *xinxingje*. Tudjátok, minden dimenzió egyidejűleg létezik, és ugyanazon a helyen. Minden dimenzióban élőlények fedhetik át az emberi testeket, miáltal egy ahhoz hasonló megjelenési kép keletkezik, mint a megszállottságnál. Mindazonáltal ezek az élőlények más dimenziókban léteznek, és semmi közük az emberekhez. Megérthetnek-e az állítólag nyitott égi szemmel rendelkezők ilyen összetett helyzeteket?

Azonkívül néhányan azt állítják mellékesen, hogy ez vagy az a személy megszállott. Én mondom nektek, hogy a probléma azoknál van, akik ilyen állításokat tesznek.

Az ebben a világegyetemben létező dimenziók rendkívül összetettek. Azzal, amit mostanáig elmagyaráztam, már kimerítettem az emberi nyelv összes lehetőségét. Sok helyzet nem írható le emberi nyelvvel. Még egy olyan tanítvány is, aki elérte a beteljesülést, csak azt láthatja tisztán, amit a megvilágosodási helyzetében bizonyított, nem is beszélve egy olyan személyről, aki még műveli magát.

Li Hongzhi
1997. 06. 18.

Megállapítás

Dáfá-tanítványok, nektek feltétlenül meg kell jegyeznetek magatoknak, ha bármikor a jövőben, bárki, bárhol, bármilyen ürüggyel megpróbálja ágazatokra, iskolákra, irányzatokra vagy felekezetekre felosztani a *Dáfát*, akkor az a *Fá* aláasása. Amit én nem tanítottam nektek, sohasem szabad megtennetek. Érvényesülési vágyat és önelégültséget használ ki legkönnyebben a démontermészet. Amit felismertetek a *Dáfából*, csak a *Fá*-alapelvek egy kis része egyetlenegy szinten a határtalan *Fán* belül. Ezért nektek semmi esetre sem szabad meghatároznotok a *Fát* vagy a *Fá* egy részét vagy csak bármilyen mondatot is belőle. Ha ezt nyilvánosan csinálod, abban a pillanatban, amikor kimondod, bűnös karma keletkezik, amely olyan nagy, mint egy hegy vagy az ég; hogyan tudnád akkor még művelni magad? Ha valaki megváltoztatja a *Dáfát*, és egy másik rendszert hoz létre, a bűne határtalanul nagy lesz. Amikor az élőlény visszafizeti ezt a karmát, a fájdalom – amikor rétegről rétegre megsemmisítik – végtelen lesz.

A *Dáfá* helyreigazíthatja a világegyetemet, és természetesen rendelkezik a *Fá* erejével, hogy elnyomja a gonoszt, megszüntesse a rendetlenséget, harmonizáljon mindent, és elévülhetetlen maradjon. Ebben a tekintetben már tényleg sok lecke létezik; mert a *Fát* aláasó tettekkel olyan istenségek törődnek, akik védik a *Fát*. Amikor élőlények értékelik a *Dáfát*, a saját életüket is értékelik, és irgalmasak más élőlényekkel szemben. A *Dáfá* megváltoztathatatlan és megingathatatlan; örökké tovább fog élni, és mindig létezni fog a világban. Menny és föld örökre stabil marad.

Li Hongzhi
1997. 07. 01.

Egy párbeszéd az Idővel

Mester: Milyen problémákat láttál a tanítványaimnál?

Istenség: A tanítványaid két csoportba oszthatók.

Mester: Melyik két csoportba?

Istenség: Az egyik csoport azokból áll, akik a követelményeid szerint szorgalmasan tudnak előrehaladni a *Fában*; ez meglehetősen jó. A másik csoport emberi dolgokhoz ragaszkodik, nem akarja ezeket feladni, és nem képes arra, hogy kitartóan előrelépéseket tegyen.

Mester: Igen, ezt láttam.

Istenség: Időt adtál nekik arra, hogy megértsék a *Fát*. Így némelyek egészen különböző szándékokkal jöttek. Miután tanulták a *Fát*, a legtöbben meg tudják változtatni a szándékaikat, amelyek miatt kezdetben tanulták a *Fát*.

Mester: Néhányan még nem változtak meg.

Istenség: Ők már túl sok időt használtak fel.

Mester: Igen, ez így van!

Istenség: Nézetem szerint azokra, akik nem válhatnak istenségekké, nem kellene több időt pazarolni. Tulajdonképpen ők csak emberek maradhatnak.

Mester (önmagával beszél): Ők túl mélyen eltévelyedtek az embervilágban. Végezetül csak így maradhatnak. Csak attól tartok, hogy végül ők még csak emberek sem maradhatnak!

Istenség: Tulajdonképpen egyáltalán nem olyan rossz embernek lenni az új világban. Ellentétben a világegyetemben levő számtalan magas szintű lényel, akit a történelem kiselejtezett, ezek az emberek összehasonlíthatatlanul szerencsések.

Mester: Ennek ellenére még szeretnék egy keveset kivárni és megnézni, hogy milyenek, amikor azokat a még mikroszkopikusabb anyagokat, amelyek tönkreteszik az emberiséget, eltávolítottam. Aztán fogok dönteni. Hiszen végül is azért jöttek, hogy megkapják a *Fát*.

Istenség: Ami az embereknek ezt a csoportját illeti, úgy néhányan közülük azért jöttek és tanulják a *Fát*, mert nem tudják megtalálni az életcéljukat. Ragaszkodnak ehhez a nézethez, és nem akarják megváltoztatni.

Mester: Sok új tanítvány tartozik ezekhez az emberekhez.

Istenség: Némelyek közülük azért is jöttek, hogy megtalálják a *Fának* azt az oldalát, amelyet jónak találnak. De nem tudják elengedni azt az oldalt, ami ahhoz vezet, hogy nem egészen tudják megérteni a *Fát*.

Mester: Ilyen emberek léteznek a sokéves tanítványok között is. És a legfeltűnőbb jel az, hogy ők mindig emberekkel vagy a saját múltjukkal hasonlítják össze magukat, de képtelenek a *Fá* követelményeivel megítélni magukat különböző szinteken.

Istenség: Ezek a problémák már nagyon komollyá váltak. Jó lenne, ha elérhetnék azt, hogy saját magukban kutassanak azok után a dolgok után, amelyeket másoknál találtak meg.

Mester: Itt az ideje, hogy tiszta fejűvé váljanak, avégett hogy a környezetük igazi művelési környezetté váljon, és így valódi istenségekké válhassanak.

Li Hongzhi
1997. 07. 03.

A *Fá* magyarázata

A *Dáfá*ban minden lénynek, különösen a tanítványoknak, különböző szinteken újra és újra régóta vannak félreértéseik a *Fával* szemben abban az aspektusban, hogyan emelendő meg a *xinxing*. Minden alkalommal, amikor démoni megpróbáltatások bukkannak fel, nem az eredeti természetükkel ismerik fel ezeket, hanem kizárólag az emberi oldalukkal értik meg ezeket. Így gonosz démonok használják ezt ki, hogy vég nélkül zavarjanak és szabotáljanak, ami hosszú időre nehézségekbe juttatja a tanulókat. Valójában ez azon múlik, hogy az emberi oldal nem érti meg kielégítően a *Fát*. Mesterségesen gátolta az isteni oldalakat; vagyis gátolta a már készre művelt oldalakat, és megakadályozta abban, hogy helyreállítsa a *Fát*. Hogyan gátolhatja a még nem készre művelt oldal a fő gondolatokat és azt az oldalt, amelyik már megkapta a *Fát*? Ti mesterségesen tápláltátok a gonosz démonokat, és használtattátok ki velük a *Fá* réseit. Ha jönnek a démoni nehézségek, és akkor tanítványként valóban meg tudjátok őrizni a rendíthetetlen nyugalmatokat, illetve a szívetek meg tud felelni a különböző szinteken levő követelményeknek, ez már elég ahhoz, hogy átmenjetez ezen a vizsgán. Ha azonban ez végtelenül megy így tovább, és abban az esetben, ha nem léteznek más problémák a *xinxing*eteknél vagy viselkedéseteknél, akkor biztosan úgy van, hogy a gonosz démonok az általatok meghagyott réseket használják ki. Egy művelő mindazonáltal nem egy hétköznapi ember. Hogyhogy nem állítja helyre tehát a *Fá* az eredeti természetet?

Csupán ma magyarázza el a Mester ezt a *Fát*, és erre két ok létezik: Először is, ebben a tekintetben nyilvánvalóvá vált a problémátok; másodsor, már elértetek egy nagyon mély megértést a *Fáról*, és nem fogjátok többé csak felületesen megérteni azt.

Azzal is tisztában kell lennetek, hogy a „természetes” nem létezik, és az „elkerülhetetlenek” is megvannak az okai. Valójában a „természetes” a hétköznapi emberek egy felelőtlen indoklása, ha nem tudják megmagyarázni a világegyetemet, az élet és az anyag jelenségeit. Azt sem tudják elképzelni, mit jelent tulajdonképpen a „természetes”. Ennek a beállítottságnak a befolyása alatt ti mindezeket a démoni nehézségeket elkerülhetetleneknek tartjátok, és úgy vélitek, hogy ezek éppen ilyenek volnának. Ezáltal egy passzív állapot jön létre, amelyben látszólag semmit sem lehet tenni. Ezért a ti emberi oldalatoknak tisztában kell lennie ezzel. És az még fontosabb, hogy az az oldal, amelyik megkapta a *Fát*, tisztában legyen ezzel.

Vigyázzatok, nem arra szólítalak fel benneteket, hogy mesterségesen tegyetek valamit. Csak a *Fá*-alapelveket magyarázom el nektek, hogy egy tiszta megértést kapjatok ezekről. Valójában a *Dáfá* nemcsak az emberek megváltására szolgál, hanem az összes lény számára is elmagyarázták minden szinten. A megvilágosodott eredeti természet saját magától tudja, hogy mi a teendő. Elővigyázatosan kezelni az emberi oldalakat arra szolgál, hogy felismerésen keresztül ti megemelkedhessetek a *Fában*. A *Dáfá* harmonizál minden lényt, és az összes lény is harmonizálja a *Dáfát*. Én azért magyaráztam el nektek a *Fá* méltóságát és szentségét, hogy kitakarítsam a zavarodottságaitokat és a *Fával* szembeni félreértéseiteket.

Li Hongzhi
1997. 07. 05.

A hétköznapi emberek szívének a levetése; a tényleges műveléshez való ragaszkodás

A *Dáfá* terjesztése révén egyre több ember létezik, aki meg tudja érteni a *Dáfát*. Ezért ügyelnünk kell egy problémára, mégpedig arra, hogy a hierarchia emberi koncepcióját nem szabad bevinni a *Dáfába*. Mind a sokéves, mind az új tanulóknak ügyelniük kell erre a problémára. Mindenkinek, aki azért jött, hogy tanulja a *Fát* – mindegy, hogy mennyire tanult, milyen nagy a vállalkozása, vagy milyen magas a pozíciója, és mindegy, hogy milyen különleges képességei vannak, vagy milyen természetfeletti képességeket birtokol –, ténylegesen művelnie kell magát. A művelés mérhetetlenül dicsőséges és komoly. Hogy el tudjátok-e engedni ezeket a különleges emberi érzületeket, az egy nagy, nagyon nehéz akadály, amelyet mégis feltétlenül le kell győznötök. Mert olyan tanítványokként, akik valóban művelik magukat, le kell vetnetek ezeket a ragaszkodásokat, mivel különben – anélkül hogy feladnátok ezt a szívet – semmi esetre sem juthattok el a beteljesüléshez.

A sokéves tanítványoknak is ügyelniük kell erre. Mivel egyre több ember tanulja a *Fát*, arra kellene figyelnetek, hogy az új tanulókat úgy vezessétek, hogy valóban műveljék magukat. Egyidejűleg saját magatoknak nem szabad lazítanotok. Ha a körülmények megengedik, több időt szentelhetek a *Fá*-tanulásra és a gyakorlásra. A *Dáfá* hagyományának a fenntartása, a *Dáfá* művelési alapelveinek a megőrzése és a tényleges műveléshez való ragaszkodás hosszú távú próbatétel minden *Dáfá*-tanítvány számára.

Li Hongzhi
1997. 07. 31.

A középút választása

Avégett hogy a *Dáfá*-tanítványok ne tegyenek kerülőutakat a művelésük során, minden alkalommal, amikor egy általános vagy komoly probléma felmerül, írok egy cikket, hogy időben rámutassak erre, és a tanítványok felismerjék, és a *Dáfá* kevesebb veszteséget szenvedjen el. Mert az, hogy a helyes utat választhatjuk-e, nemcsak attól függ, hogy a tanítványok becsületesen művelik-e magukat, hanem attól is, hogy a *Dáfá* egész formája őszinte-e. Ezért mesteretekként gyakran ki fogom javítani az eltéréseket.

A különböző megértések miatt egyes tanítványok újra és újra egyik végletből a másikba esnek. Minden alkalommal, amikor azt a *Fát* olvassák, amit írtam, szélsőséges intézkedéseket foganatosítanak, és ezáltal új problémákat okoznak. Amikor azt mondom, hogy meg kellene változtatnotok az emberi megértéseket, akkor ez nem azt jelenti, hogy ragaszkodjatok ahhoz az állapothoz, ahogyan az ember érti meg a *Dáfát*. De nem is szabad észszerűtlennek vagy különcknek lennetek. Én arra szólítalak fel benneteket, hogy tiszta értelemmel értsétek meg a *Dáfát*.

Li Hongzhi
1997. 08. 03.

A *Fá* helyreigazítja az emberszívet

A *Dáfá*-tanítványok növekvő számával azoknak az embereknek a száma is nő, akik meg akarnak tudni valamit a *Dáfáról*. Közöttük léteznek néhányan, akik nem a művelésért jöttek, hanem azért, mert látták, hogy az emberi társadalom számára nem létezik többé kiút, és ezért a *Dáfában* akarnak megoldást találni. Ez ahhoz vezet, hogy a gyakorlók összetétele összességében már nem tiszta, és egyidejűleg egy másik szempontból is zavarja a *Dáfát*. Például, miután a *Dáfá* inspirálta őket, némelyek akciókat indítottak a társadalomban. Egy ilyen *Fá*-lopó magatartás – tehát olyasmit tenni, ami a *Dáfától* indul ki, de nem igazolja a *Dáfát* – egy másik szempontból a *Dáfá* ellen irányul. Valójában egy akció sem tudja alapjától fogva megváltoztatni az emberszívet. Az ilyen akciók hatásai nem is tartósak – idővel az embereknek elégük van belőlük. Azután még bonyolultabb jelenségek keletkezhetnek. A *Dáfának* semmi esetre sem szabad ilyen helyzetbe kerülnie.

A jó polgárok sok érdemdús cselekedetét, amelyről jelenleg a médiában – mint például a rádióban, a televízióban, az újságokban és így tovább – beszámolnak, a mi *Fálun Dáfá*-gyakorlóink tették, mivel a *Dáfában* művelik magukat, és ezáltal javították a *xinxing*jüket. A médiabeszámolók azonban azt állítják, hogy ezek az emberek azért cselekedtek így, mert példaképek vagy kulcsfigurák és így tovább lennének. Ennél teljesen figyelmen kívül hagyják, hogy a viselkedésük a *Dáfában* való művelés kihatása. Ezt főleg a tanítványok saját maguk okozták. A művelés egy nagyszerű és csodálatos dolog. Miért nem tudod nyíltan és méltóságteljesen megmondani az újságíróknak, hogy azért csináltad ezeket a dolgokat, mert a *Dáfában* műveled magad? Ha az újságírók nem akarják megemlíteni a *Dáfát*, semmi esetre sem szabad egy olyan ábrázolást védelmeznünk, ami ugyan utánozza a *Dáfát*, de nem igazolja. Mi mindannyian megpróbáljuk, hogy jó emberek legyünk, és ez a társadalom és az emberiség javát szolgálja. Miért nem rendelkezhetünk akkor egy jogos és törvényes környezettel? Tanítványok, jegyezzétek meg magatoknak, a *Dáfá* harmonizál benneteket, és ti is azon vagytok, hogy harmonizáljátok a *Dáfát*.

Li Hongzhi
1997. 08. 17.

Alapelvek olyan tanítványok számára, akik szerzetesek és apácák

Az utóbbi időben egy vallás néhány szerzetese és apácája elkezdte a *Dáfában* művelni magát. Avégett hogy olyan gyorsan, mint lehetséges, megemelkedjenek, nekik fel kell adniuk azokat a rossz szokásokat, amelyeket a jelenlegi vallások egy hosszú időközön át fejlesztettek ki. Azoknak a *Dáfá*-tanítványainknak, akik a hétköznapi emberek között művelik magukat, nem szabad ilyesmiket támogatniuk a hontalanok között. Az a művelési módszer, amit Sákjamuni hagyott hátra a szerzeteseknek és apácáknak, nagyon jó. Mindazonáltal a mai hontalanok megváltoztatták azt, mivel sokan közülük nem tudják levetni a pénzhez való ragaszkodást. Még néhány kifogást is kitaláltak ennek az igazolására, mint például templomok felújítása, buddha-szobrok készíttetése, buddhista szentírások nyomtatása, a templomok fenntartási költségeinek fedezése és így tovább. Ezek mind szándékos cselekedetek, amelyeknek semmi közük a tényleges műveléshez. Ezzel semmi esetre sem juthatnak el a beteljesüléshez.

Ha a *Dáfában* akarod művelni magad, el kell engedned a pénz és birtoklás iránti ragaszkodásodat; hogyan tudnál különben megfelelni egy *Dáfá*-tanítvány mércéjének? Ráadásul a hontalanságban élő tanítványoknak – kivéve különleges helyzetekben – nem szabad járművel, repülővel vagy hajóval utazniuk; mindnyájuknak gyalog kell járniuk. Csak a szenvedés elviselésével lehet a saját karmát kiegyenlíteni. Ha éhesek, szabad alamizsnáért könyörögniük egy tálkával – de csak ételért szabad koldulniuk, sohasem pénzért vagy árukért. Éjjel a különböző területeken élő *Dáfá*-tanítványoknál éjszakázhatnak, de nem szabad hosszan maradniuk. Szigorú követelményeket kell felállítanotok saját magatokkal szemben! Különben nem vagytok a tanítványaim. Mivel az olyan tanítványok, akik szerzetesek vagy apácák, más feltételekkel rendelkeznek a művelés számára, mint azok a tanítványok, akik otthon művelik magukat, őket a társadalom sem kezeli hétköznapi emberként. Avégett hogy a hontalan tanítványok olyan gyorsan jussanak el a beteljesüléshez, mint lehetséges, nekik az embervilágban kell megfékezniük magukat; semmi esetre sem szabad élvezetre törekednetek, vagy valamilyen kifogással élve dicsőségre és gazdagságra törekednetek. Még kevésbé szabad pénzért könyörögnötök és haza küldenetek. Ha nem tudjátok feladni a világi gondolatokat, nem is kellene szerzetessé vagy apácává válnotok. Az ősi időkben nagyon szigorú követelményeket állítottak fel a hontalanokkal szemben. Azoknak a *Dáfá*-tanítványoknak, akik szerzetesek vagy apácák, még szigorúbb követelményeket kell felállítaniuk önmagukkal szemben. Mivel te már szerzetes vagy apáca lettél, miért nem tudod akkor elhagyni a világi gondolatokat?

Tanítványok! Ami azokat a tanítványokat illeti, akik otthon művelik magukat, úgy ők fokozatosan fognak elszakadni a világi dolgokhoz való ragaszkodástól. De azon tanítványok számára, akik szerzetesek vagy apácák, ez az első, amit el kell érni, és ez a hontalanság mércéje is.

Li Hongzhi
1997. 10. 16.

Környezet

A művelés-gyakorlásnak az a formája, amelyet hátrahagytam a *Dáfá*-tanítványoknak, odahat, hogy a tanítványok valóban megemelkedhetnek. Így például felkérlek benneteket, hogy együtt végezzétek a gyakorlatokat a parkban, miáltal létrejön egy környezet. És ez a környezet a legjobb módja annak, hogy megváltoztassa egy ember felszínét. A *Dáfá*-tanítványok magatartása – bezárólag minden szóval és tettel –, ami az ebben a környezetben való művelés révén jön létre, ahhoz vezethet, hogy az emberek felismerjék a hiányosságaikat, és megtalálják a réseiket. Arra készítheti őket, hogy javítsanak a magatartásukon, és gyorsabban megemelkedjenek. Ezért az új tanulóknak vagy az önképzés útján haladó tanítványoknak feltétlenül a gyakorlólhelyekre kell menniük és ott gyakorolniuk. Kínában jelenleg mintegy 40 millió gyakorló létezik, aki naponta a különböző gyakorlólhelyeken együtt gyakorol; létezik még több tucatnyi millió sokéves tanítvány, aki nem megy gyakran a gyakorlólhelyre – sokéves tanítványok számára ez normális; ezt a művelési állapot okozza. De az új tanítványoknak semmi esetre sem szabad elveszíteniük ezt a környezetet. Mert mindannyian, akikkel kapcsolatba kerültek a társadalomban, hétköznapi emberek, és pedig olyan hétköznapi emberek, akiknek az erkölcsé gyorsan csúszik lefelé. Ebben a nagy festékes edényben az emberek csak az áramlattól sodortathatják magukat.

Szintén sokan léteznek még olyanok, akik csupán rövid ideje tanulják a *Dáfát*; ők titokban gyakorolnak otthon, mert félnek, hogy mások ezt megtudják, és emiatt rosszul érzik magukat. Gondoljátok csak át, milyen érzület ez. Egy hétköznapi félelem olyan ragaszkodás, amelyet a művelés révén el kell távolítani, de te félsz, hogy mások rájönnek, hogy *Dáfát* tanulsz? A művelés nagyon komoly dolog. Hogyan kellene szemlélned hát magadat és a *Fát*? Vezető beosztásban is léteznek néhányan, akiknek kínos, hogy kimenjenek, és ott végezzék a gyakorlatokat. De ha még egy ilyen egyszerű érzést sem tudsz legyőzni, akkor hát mit tudsz még művelni? Tulajdonképpen, még ha a gyakorlólhelyre is mész, nem feltétlenül létezik ott olyan valaki, aki ismer téged. Némely munkahelyeken szinte minden vezető alkalmazott *Dáfát* tanul, azonban mindegyik anélkül, hogy tudna a többiekről. Ezt a környezetet ti saját magatok teremtettétek meg, és ez a megemelkedéshez való kulcs is. Gyakran látom, hogy a gondolkodásmódok nagyon jó a *Fá*-tanulásnál és a gyakorlásnál, de mihelyt érintkezésbe kerültek a munkatokkal és más emberekkel, pontosan olyanok vagytok, mint a hétköznapi emberek. Néha még a hétköznapi embereknél is rosszabbnak tűntök. Hogyan lehet ilyesmi egy *Dáfá*-tanítvány viselkedése?

Én a tanítványaimként akarok kezelni benneteket, de mit kellene tennem, ha ti saját magatok nem akartok a tanítványaim lenni? Mindegyik ragaszkodás, amelyet a művelésük közben el kell távolítanotok, egy fal, amely elzárja a művelési utatokat. Ha te nem vagy eltökélt a *Fá* iránt, nem tudod művelni magad. Ne vedd túl komolyan a hétköznapi emberek közötti pozíciódat. Ne gondold, hogy mások nem értenek meg, ha *Dáfát* tanulsz. Gondoljátok csak át, még az emberek azon állítása is, hogy a majmoktól származnak, nagy tekintélynek örvend. Ámde a világegyetem e nagy *Dáfájánál* te szégyellsz egy illő pozíciót adni neki – ez csupán az emberek igazi szégyene.

Li Hongzhi
1997. 10. 17.

Gyökerestől kitépni

Az utóbbi időben néhány lelkiismeretlen firkász, tudomány-szédelgő és hamis *qigong*-mester, aki mindig is *qigong* elleni támadásokkal próbált meg híressé válni, szakadatlanul nyugtalanságot szított. Ők csak azért vannak oda, hogy káoszba taszítsák a világot. Az egész országban újságok, rádióállomások és tévéadók vetik be a propagandagépezetüket, hogy aláássák a *Dáfánkat*, ami rendkívül rossz befolyást gyakorolt a népre. Szándékosan ártottak a *Dáfának*, és ezt nem szabad figyelmen kívül hagyni. Ilyen rendkívüli körülmények között a pekingi *Dáfá*-tanítványok egy különleges eljárási módot választottak, hogy megmondják azoknak az embereknek, hogy fel kellene hagyniuk a *Dáfá* lejárásával – és ez nem volt hibás. Ez egy szélsőséges helyzetben történt – más területeknek ezt nem kellene utánozniuk. Ha tanulók a lakosság szempontjából és saját kezdeményezésükre odamennek ezekhez a tájékozatlan és felelőtlen médiaügynökségekhez, és tisztázzák nekik a valódi helyzetünket, azt nem szabad helytelennek tekinteni.

Nem arról akarok beszélni, hogy ez az eset önmagában helyes vagy helytelen volt-e. Inkább arra szeretnék rámutatni, hogy ez az esemény leleplezett néhány embert. Ők még mindig nem változtatták meg alapvetően az emberi nézeteiket, és még mindig az emberi szemszögből látják a problémákat, tehát hogy emberek védelmeznék embereket. Már említettem, hogy a *Dáfá* semmi esetre sem avatkozik bele a politikába. Ennek az eseménynek a tulajdonképpeni célja az volt, hogy segítsen a médiumoknak megérteni a mi tényleges helyzetünket, avégett hogy pozitív módon ismerjenek meg bennünket, és ne rángassanak bele minket a politikába. Egy másik szemszögből nézve a *Dáfá* a jó felé fordíthatja az emberek szívét, és hozzájárulhat a társadalom stabilizálásához. De tisztában kell lennetek azzal, hogy a *Dáfát* egészen biztosan nem ilyesmiért terjesztik, hanem a művelés számára.

A *Dáfá* teremtette meg a legalacsonyabb szinten levő emberek életmódját. Akkor az emberek különböző viselkedési formái az emberi lét eme szintjén – mint például a tényekről való kollektív beszámolás bárkinek és így tovább – nem tartoznak-e ahhoz a számtalan életmódhoz, amelyet a *Dáfá* adott a legalacsonyabb szinten levő emberiségnek? Az csak úgy van, hogy – amikor emberek tesznek valamit – jószívűség és gonoszság egyidejűleg létezik. Emiatt léteznek harcok és politika. A *Dáfá*-tanítványok most ilyen egészen különleges körülmények között használták a legalacsonyabb szinten levő *Fá* ezen aspektusát, és ennél teljesen bevetették a jó oldalukat. Ez nem olyan viselkedés volt, amely harmonizálja az emberek szintjén levő *Fát*? Mégis, kivéve különösen szélsőséges körülmények között, ezt a fajta megközelítési módot nem szabad átvenni.

Már rég észrevettem, hogy egyes embereket nem arra hűz a szívük, hogy megóvják a *Dáfát*, hanem bizonyos dolgokat akarnak megvédeni az emberi társadalomban. Semmi kifogásom sem lenne ellene, ha te egy hétköznapi ember lennél. Biztosan jó dolog olyan jó embernek lenni, aki védelmezi az emberi társadalmat. De te most művelő vagy. Az, hogy milyen álláspontból szemléled a *Dáfát*, alapvető fontosságú, és erre akarok rámutatni neked. A művelésed közben minden eszközt fel fogok használni, hogy felfedjem a ragaszkodásaidat, és gyökerestől kitépjem őket.

Hiszen nem hagyhatjátok, hogy mindig én vezesselek magasabb szintre benneteket, anélkül hogy saját magatok megmozdulnátok. Csupán ha alaposan el van magyarázva a *Fá*, tesztek egy lépést. Ha nincs alaposan elmagyarázva, nem mozdultok, vagy ráadásul az ellenkező irányba mozdultok el. Én nem ismerhetek el művelésként egy ilyen magatartást. A döntő pillanatban, amikor én szakításra szólítalak fel benneteket az emberi léttel, ti nem követtetek engem. Egy esély sem fog megisméltódni. A művelés komoly; a távolság egyre nagyobb lesz. Rendkívül veszélyes valami emberi dolgot hozzáilleszteni a műveléshez. Tulajdonképpen szintén rendben van egyszerűen jó embernek lenni; de tisztában kell lennetek azzal, hogy az utatokat ti saját magatok választjátok meg.

Ennél az eseménynél meg lehetett figyelni, hogy több személy szaladgált körbe a tanítványok között, és károkat okozott. Ahelyett hogy helyes gondolataik lettek volna, és udvariasan megosztották volna a nézeteiket az asszisztensközpontokkal, pletykákat terjesztettek a gyakorlók között, vizsályt szítottak, frakciókat szerveztek, és a hétköznapi emberek legrosszabb módszereit alkalmazták. Néhányan még az eszüket is elvesztették, és megpróbálták elkergetni a tanulókat. Néhány tanuló, akit el akartál üzni, sokkal jobban művelte magát, mint te. Utánagondoltál-e ennek? Miért cselekedtél ilyen észszerűtlenül és dühösen? Egy ilyen lelkiállapot nem hoz téged abba a helyzetbe, hogy

felismerd az erős ragaszkodásodat? Én mindnyájatoknak megmondom, hogy ez a *Fá* elképzelhetetlenül nagy, és ti sohasem fogjátok teljesen megismerni és megérteni az alapelveit.

Én nem fektetek hangsúlyt egy bizonyos formára, és minden lehetőséget ki fogok használni, hogy felfedjem a mélyen elrejtett ragaszkodásaitokat, és megszabadítsalak tőlük.

Li Hongzhi
1998. 07. 06.

Kiért létezni

Amiket az emberek a legnehezebben tudnak feladni, azok a nézeteik. Némelyek még az életüket is feláldozzák téves alapelvekért, és nem tudnak megváltozni. Mindazonáltal magukat a nézeteket csupán a születés után alakítják ki. Az emberek mindig azt hiszik, hogy ezek a rendíthetetlen gondolatok – amelyek ráveszik őket, hogy minden árat megfizessenek, anélkül hogy egy további gondolatot pazarolnának el erre – az ő saját gondolataik. Ezáltal elutasítják az igazságot, még ha látják is azt. Valójában minden nézetet – az ember veleszületett tisztaságával és ártatlanságával ellentétben – a születés után alakították ki, és nem az ember valódi énje.

Ha most a megszerzett nézetek túl erőssé válnak, akkor irányítják egy ember igazi gondolkodását és magatartását. Mégis ebben az időpontban az ember még mindig azt gondolja, hogy ezek az ő saját gondolatai lennének. Szinte minden mai embernél ez az eset áll fenn.

Ha egy élőlény valóban mérlegelni tud fontos dolgokat, anélkül hogy bármilyen nézetei lennének róluk, akkor ez az ember valóban ura önmagának. Ez a tisztánlátás pedig bölcsesség, és különbözik a hétköznapi emberek úgynevezett intelligenciájától. Ha valaki ezt nem tudja, akkor őt a kialakított nézetek uralják, vagy külső gondolatok irányítják, és ráadásul egész életében harcol érte. És ha megöregedett, még azt sem tudja, mit csinált egész életében. Ámbár semmit sem ért el egész életében, a nézetei irányítása alatt számtalan hibás dolgot tett. Ez ugyancsak ahhoz vezet, hogy a következő életében ki kell egyenlítenie a hibás tettei által létrehozott karmát.

Ha egy ember izgatott, a gondolatait és a hangulatát nem az értelem, hanem a *qing* irányítja. Ha egy ember különböző nézeteit, mint például a tudományba, a vallásba vagy egy ideológiába vetett hitét és így tovább megkérdőjelezi a Buddha-*Fá* igazsága, szintúgy felizgatja magát. Ez aztán ahhoz vezet, hogy az emberi természet gonosz oldala kerül túlsúlyba, és a nézetei irányítása alatt még ésszerűtlenebbé válik. Vaktában hangoztat állításokat, vagy bonyolultabbá tesz mindent. Még sorskapcsolattal rendelkező emberek is elveszíthetik ezáltal az eleve elrendelt lehetőséget, miáltal a cselekedeteik egy örökös, mély megbánáshoz vezetnek.

Li Hongzhi
1998. 07. 11.

Felolvasás a *Fában*

Jelenleg egyre több *Dáfá*-tanítvány létezik; ennél megfigyelhető egy tendencia, éspedig az, hogy az újonnan beszállók jobb felismerési képességgel rendelkeznek. A szélsőbaloldali gondolkodás akadályai nélkül, amely korábban létezett a társadalomban, és anélkül, hogy szükség lenne egy folyamatra, hogy fogalmilag elfogadhassák, a csoportos *Fá*-tanuláshoz nem kell túl sok időt tölteniük beszélgetéssel. Ezért sok időt kell szentelniük a *Fá*-tanulásra, hogy olyan gyorsan megemelkedjenek, mint amennyire lehetséges. Minél inkább megtelnek vele a gondolatok, annál gyorsabb a változás.

Egyszer beszéltem arról, hogy mi egy jó és mi egy rossz ember. Az tehát nincs úgy, hogy valaki, aki valami rosszat tett, rossz ember, és valaki, aki valami jót tett, jó ember. Némely emberek feje tele van gonosz gondolatokkal, csak nem mutatják azt ki, vagy ravaszak és alattomosak; mégis az ilyen emberek valóban rossz emberek. Másfelől némely emberek eredetileg egyáltalán nem rosszak, és csak alkalmilag tettek valami hibásat. Ezeknek tehát nem kell rossz embereknek lenniük. Hogyan kellene akkor megértenünk, hogy mi egy jó és mi egy rossz ember?

Az ember olyan, mint egy tartály; ő az, ami benne található. Minden, amit az ember irodalmi és művészi alkotásokban lát a szemével és hall a fülével, erőszak, pornográfia és cselszövések, és a való világban személyes előnyökért folytatott harcok, a pénz imádata és a démontermészet más megjelenésformái és így tovább. Ezekkel a dolgokkal a fejében egy ilyen ember valóban rossz ember, mindegy, hogyan is mutatkozik meg. Egy ember viselkedését a gondolatai irányítják. Mit tehet tehát az ember, ha csak ilyen dolgok vannak a fejében? Amiatt, hogy minden embernek megvan többé vagy kevésbé az a problémája, hogy a gondolatai különböző mértékben szennyezettek, nem tudja többé felismerni a fellépő problémákat. Hibás társadalmi tendenciák, amelyek a társadalom minden területén megmutatkoznak, szinte észrevétlenül változtatják meg az embereket, mérgezik meg az emberiséget, és teremtenek nagyszámú démontermészettel rendelkező embert, aki a hagyomány, a jóra való ellen, és az erkölcs ellen van. És pontosan ez az, ami igazán aggasztó! Még ha javul is a gazdaság a társadalomban, ezeknek az embereknek a kezében tönkremegy, mert nincs emberi gondolkodásmódjuk.

Ha egy ember ezzel szemben a jóságos, hagyományos érzületeket veszi fel magába, amelyek már ezernyi évek óta léteznek, a jóra való magatartásban és a mércékben hisz, és csak jó dolgokkal van tele, milyen lesz akkor a magatartása? Hogy most ezt megmutatja-e vagy sem, ő valóban jó ember.

Egy olyan tanuló, aki semmi mással sincs tele, csak *Dáfával*, biztosan egy valódi művelő. Ezért fontos, hogy világos megértése legyen a *Fá*-tanulásról, hogy gyakran olvassa a könyvet, hogy gyakran olvassa azt hangosan – ez a kulcs ahhoz, hogy valóban megemelkedjen. Egyszerűbben kifejezve, amíg te olvasod a *Dáfát*, megváltozol; amíg te olvasod a *Dáfát*, megemelkedsz. A *Dáfá* határtalan tartalma, és a kiegészítő eszközök – a gyakorlatok – lehetővé teszik neked, hogy elérd a beteljesülést. Ennél mindegy, hogy közösen vagy egyedül olvastok.

Az elődeinknek volt egy mondásuk: „Ha az ember reggel hallja a *Daót*, este meghalhat.” A mai emberek közül senki sem tudja valóban megérteni a jelentését. Tudjátok, hogy azok a gondolatok, amelyek a *Fával* vannak tele, hasonlítottak a *Fához*? Hová fog menni akkor ez a rész, ha az ember, aki a *Fát* hallotta, meghal? Hogy ne csak egy részt vigyetek magatokkal, hanem érétek el a beteljesülést, felkérlek titeket, hogy mélyítsétek el a *Fá*-tanulást, távolítsátok el a ragaszkodásaitokat, és engedjétek el az összes emberi nézeteiteket.

Li Hongzhi
1998. 08. 03.

A Buddha-*Fá* és a buddhizmus

Amikor Buddháról beszélnek, akkor sok ember azonnal a buddhizmusra gondol. A buddhizmus tulajdonképpen csak egyike azoknak a formáknak, ahogyan a Buddha-*Fá* megjelenik az embervilágban; mert a Buddha-*Fá* még más módon is megmutatkozik az embervilágban. Más szóval a buddhizmus nem képviselheti az egész Buddha-*Fát*.

A buddhizmusban nem is származik minden Sákjamuni buddhától. A világon léteznek még a buddhizmus más formái, amelyek nem tisztelik Sákjamuni buddhát a vallásuk alapítójaként, és néhánynak tényleg egyáltalán semmi köze sincs Sákjamuni buddhához. Például a tibeti buddhizmus sárga sapkái Mahávairócsana tathágatát imádják, és Sákjamunit Mahávairócsana tathágata *fashen*-buddhájaként nevezik meg. És a tibeti buddhizmus fehér közösségének, amely Milarepát imádja, egyáltalán semmi köze sincs Sákjamuni buddhához, és nem is említi meg Sákjamuni buddhizmusát. Abban az időben a hívők még csak Sákjamuni buddha nevét sem ismerték, nem is beszélve arról, hogy nem tudták, ki volt Sákjamuni buddha. A tibeti buddhizmus más iskolái is különböző ismereteket birtokolnak Sákjamuni buddháról. A hinájána buddhizmus az igaz buddhizmusnak tekinti saját magát, amelyet Sákjamuni tanított, és a forma szempontjából tényleg a Sákjamuni buddha idejéből származó művelési formát vette át. Megtartotta az eredeti parancsolatokat és öltözetet, és csak Sákjamuni buddhát imádja. Kínában csupán a megreformálása után vezették be a buddhizmust a kínai *han*-területen. A művelési forma drasztikusan megváltozott, és már nemcsak Sákjamuni buddhát imádják, hanem sok buddhát imádnak. Időközben a parancsolatok száma megkétszereződött, és a régi kínai népvallások szertartásait is belevonták. A vallásos szertartásoknál olyan kínai hangszereket használnak, mint a *myu*, harangok, gongok és dobok, és az öltözet stílusát az ősi kínai népviselethez igazították. Ezt „mahájána buddhizmusnak” nevezik, és jelentősen különbözik Sákjamuni buddha eredeti buddhizmusától. Emiatt a hinájána buddhizmus abban az időben nem ismerte el a mahájána buddhizmust Sákjamuni iskolájaként.

Mindezt azért említem meg, hogy a buddhizmus keretein belül magyarázzam el a Buddha-*Fá* és a buddhizmus közötti kapcsolatot. Most történelmi szempontból szeretném megvitatni. A nyugati kultúrában az ókori görög kultúra kiásott maradványai között is felfedezték a szvasztika szimbólumát. Valójában a régmúlt időkben, az özönvíz előtt az emberek szintén Buddhát imádták. Az özönvíz idején egyes ógörög fajok, amelyek Nyugat-Ázsiában és a Himalája délnyugati vidékén éltek, túléltek azt. Akkoriban brahmanoknak nevezték őket, és ők a mai fehér bőrű indiaiak. És valóban a brahmanizmus kezdetben Buddhát imáda. A Buddha-imádat hagyományát az ősi görögöktől örökölte, akik akkoriban „istenségekként” nevezték meg a buddhákat. Körülbelül 1000 évvel később a brahmanizmus elkezdett reformálódni, és pedig hasonlóan a buddhizmus reformációjához a modern mahájána buddhizmusban, a tibeti buddhizmusban végbement reformációhoz, a japán buddhizmusban végbement reformációhoz és így tovább. Több mint 1000 évvel később, az ősi India idejében, a brahmanizmus belépett a Dharma végidejébe, és az emberek számos más dolgot kezdtek el imádni Buddha helyett. Ebben az időben a brahmanok már nem hittek Buddhában; valójában csak démonokat imádtak még. Az állatok megölése és feláldozása rituális imádatként zajlott. Amikor Sákjamuni buddha megszületett, a brahmanizmus már teljesen egy démoni vallássá vált. Ez nem azt jelenti, hogy a Buddha megváltozott; maga a vallás vált démonivá. Az indiai ókor maradványai között a korai brahmanizmusból származó szobrok még mindig megtalálhatók a hegyi barlangokban. Az istenségek szobrászati ábrázolásai mind hasonlóan a buddhák ábrázolásaira. Ezek Kínában is megtalálhatók a buddhizmus buddha-szobrai között. Például több nagy barlangban két egymással szemben ülő buddha-szobor létezik, és így tovább. A Buddha még mindig buddha; a vallás volt az, amely démonivá vált. A vallás nem képviselhet buddhákat és istenségeket. Az emberi szív romlottsága volt az, ami elidegenítette a vallásokat.

Mindez azt mutatja, hogy a Buddha-*Fá* örökkévaló, és hogy a Buddha-*Fá* a világegyetem tulajdonsága. A hatalmas Buddha-*Fá* teremtette a buddhákat. Tehát az nincs úgy, hogy Sákjamuni buddha teremtette a Buddha-*Fát*. Sákjamuni buddha megvilágosodás által ismerte fel a Buddha-*Fát*, és ez igazolta a megvilágosodási helyzetét.

Hadd tegyek még egypár megjegyzést az emberi civilizáció eme fejlődéséről. Tudtatók, hogy a *dao* egyfajta istenség, a buddha egy másfajta istenség, és Jehova, Jézus és a szentséges Mária

szintű egyfajta istenség? Nekik különböző megvilágosodási helyzetük és különböző kinézetük van a művelési céljaik és a kozmikus *Dáfáról* való ismereteik különbözősége miatt, amelyet a megvilágosodásuk által igazoltak. Az óriási kozmikus testet a Buddha-*Fá* teremtette, és nem ezek a buddhák, *daók* és istenségek. Ennyit még szabad az embereknek tudniuk, de amiről továbbra is tudatlanok maradnak, az óriási! Nem megmondta egyszer Sákjamuni buddha, hogy a tathágata-buddhák olyan számosak, mint a Gangeszben levő homokszemek? Ezeknek a buddháknak a tanításai lehetnek hasonlóak ahhoz a Dharmához, amit Sákjamuni buddha tanított? Ha az embervilágba jönnek, hogy terjesszék a Dharmát, lehet ez akkor valóban szó szerint egyforma azzal, amit Sákjamuni buddha magyarázott el? Az a hat buddha, aki Sákjamuni buddha előtt jött, azt a Dharmát tanította, amit Sákjamuni tanított? A buddhizmusban azt mondják, hogy a jövőben Maitréja buddha azért jön az embervilágba, hogy elmagyarázza a *Fát*; akkor meg fogja ismételni Sákjamuni buddha szavait? Szomorúnak találom, hogy a mai buddhizmus elért egy olyan pontot, ahol az ember ostoba módon magától a vallástól megszállott, ahelyett hogy tényleg művelné magát. Képmutatók és vallásos gazfickók rontják meg mind a művelési helyeket, mind a szerzeteseket. Ha úgy utánagondolok ennek, ez viszont egyáltalán nem olyan meglepő. Valójában Sákjamuni buddha már akkoriban beszélt a Dharma végidejében levő helyzetről. Hiszen miben különbözik még a modern buddhizmus a kései szakaszában levő brahmanizmustól?

Ma még egyszer eljöttem az embervilágba, hogy terjesszem a *Fát*, és pedig közvetlenül a világegyetem eredeti *Dáfáját*. Némelyek nem merik ezt elismerni, ámde nem a művelés miatt önmagában, hanem hogy megóvják a vallásokat, vagy azért, mert a hétköznapi emberek érzései keresztbe tesznek nekik. A vallást önmagában Buddhával teszik egyenlővé. Némelyiknél ez megkérdőjelezte a buddhista körökben levő státuszát; az emberi szíve izgatottá vált, és tiltakozik ellene. Ez még egy kicsi ragaszkodás? És a hátsó gondolatokkal rendelkezők, akik még rágalmazni is merik a Buddha-*Fát* és a buddhákat, már a pokolban levő kísértetekké váltak. Csak úgy van, hogy a földi életük még nem ért véget. Ők mindig a vallás egyfajta tudósainak tekintik magukat, de hát mennyit tudnak ők valóban a Buddha-*Fáról*! Mihelyt Buddháról van szó, sokszor azonnal a buddhizmussal hozzák kapcsolatba; mihelyt buddhista iskolákat említenek meg, úgy gondolják, hogy azokról a buddhista vallásokról beszélnek, amelyekhez ők tartoznak; mihelyt a Buddha-*Fát* említik meg, annak tartják azt, amit ők ismernek. Sok ember létezik hosszú idő óta az egész világon, aki a hegyek mélyén műveli magát. Sokan közülük a buddhista iskolák különböző művelési módszerei szerint művelik magukat, amelyeket ezernyi évek óta adnak át, és semmi közük Sákjamuni vallásához. Milyen képesítésük van ezeknek a vallásos gazembereknek, akik még csak meg sem tudnak különböztetni ilyen kifejezéseket és fogalmakat, hogy kritizálják a *Fá* *lun Dáfát*? A múltban Jézus megjelenése feldühítette a zsidóságot; 2500 évvel ezelőtt Sákjamuni buddha megjelenése megrázta a brahmanizmust. Úgy tűnik, hogy az emberek sohasem tudnak pozitív tanulságokat levonni a történelemből; ehelyett mindig csak negatív leckékből tanulnak, hogy megvédjék a saját érdekeiket. A világegyetemben létezik a keletkezés, fennállás és romlás törvényszerűsége – semmi sem örök és megváltoztathatatlan. Különböző történelmi korokban buddhák jönnek a világra, hogy átadják a *Fát*, és embereket váltsanak meg. A történelem ezen a módon fejlődik. A jövőben emberiség is hallani fogja a Buddha-*Fát*.

Li Hongzhi
1998. 12. 17.

A sokéves tanulókhöz Pekingben

Sokéves tanulók Pekingben:

Néhány szó a regisztráció témájával kapcsolatos elgondolásaimról. Világossá tehetjük a hozzáállásunkat az állami sporthivatallal szemben, és mindenekelőtt tisztázhatjuk a következőket:

Először is, mi nem egy egészségmegőrzésre szolgáló *qigong* vagyunk; nálunk művelésről van szó. Mégis lehetővé tehetjük a művelőknek, hogy betegségeket távolítsanak el, és egészségessé tegyék a testet.

Másodszor, nekünk nincs szervezeti formánk. Ez az út egy forma nélküli nagy Út, pénz gyűjtése nélkül, dolgok megőrzése nélkül, hivatalos státusz és tisztségek nélkül. Ha mi világos szabályok nélkül mindenhol regisztráltatnánk magunkat, és aztán kötelezettségek és szabályzatok léteznének, és részt vennénk az egészségmegőrzésre szolgáló *qigong*-rendezvényeken, vagy akár hamis *qigong*-tanfolyamokon is, úgy az egyáltalán nem megy.

Harmadszor, jó ötletnek tartom, hogy közöljem a Nemzeti Sportszövetséggel, hogy a kilépésem oka a *Qigong* Kutatótársaságból az volt, hogy ne keverjenek össze az úgynevezett *qigong*gal. Az úgynevezett *qigong* csak arra szolgál, hogy becsapják az embereket a pénzükért, és az úgynevezett egészségmegőrzésre szolgáló *qigong*nál is csak pénzről van szó. És annak minnek kellene lennie, hogy besorolják a *qigong*-mestereket? Évtizedeken át művelték magukat, és nem besoroláson keresztül váltak *qigong*-mesterré. Az ilyen besorolások felelőtlenek és károsak a társadalom számára. Támogatja a különböző rossz emberi érzületeket, miközben mi éppen az ilyen emberi ragaszkodásokat akarjuk eltávolítani. Ezért semmi esetre sem fogunk összeállni velük.

Az lenne a legjobb, ha önállóan regisztrálhatnánk magunkat, és pedig egységesen regisztráltathatnánk magunkat Pekingben az állami hivatalnál. A többi helynek nem kellene önállóan regisztrálnia vagy bejelentenie magát. Ha az önálló regisztráció nem lehetséges, akkor úgy kellene maradnia, mint eddig, tehát hogy az emberek saját kezdeményezésükre tanulják a *Fát*, és végezzék a gyakorlatokat – szervezés nélkül –, és önként vegyenek részt a reggeli gyakorlatokon, úgy, hogy a sajátosság és a tisztaság megmaradjon.

Li Hongzhi
1998. 12. 25.

A shandongi Dáfá-asszisztensközpontnak

Shandongi Dáfá-asszisztensközpont:

Ami egy templom építését illeti *Qingyun*-ben, úgy szeretném tisztázni a tanulóknak, hogy ez nem olyasmi, amit a *Dáfá*ban csinálunk, és semmi köze sincs a *Dáfá*ban való műveléshez; tehát ne törődjete velem. Ha egy szerzetes templomot épít, ez az ő saját dolga, a szerzetes személyes ügye. Akkoriban mesterként a tanítványaim tartózkodási helyének a lehetőségével törődtem, és azzal, hogyan tanulhatnák szerzetesként a *Dáfát*. A mostani helyzetet szemlélve ez nyugtalanságot okozott, úgyhogy már nem lehet nyugodt szívvel tanulni a *Fát*. Egyes más helyekről való tanulóknak nehezükre esik otthon tanulni a *Fát*, és ők is *Qingyun*-be mennek és összeállnak a többiekkel. Ez már komolyan megzavarta a tanulók művelését. Némely tanítványok, akik nem szerzetesek, szintén részt vesznek a templom építésében. Amikor egy másik tanuló rámutat nekik arra, hogy ezek a cselekedetek nem felelnek meg a *Dáfának*, a Mester szavait használják, hogy ő itt volt, és így tovább, hogy elrejtse a ragaszkodásaikat. Néhány cselekedetük már komolyan megzavarta a tanulók szabályos művelését. Még csak fel sem ismerik, hogy már a *Dáfá* ellenkező oldalára álltak. Vettessetek le a tanulókkal minden ragaszkodást, tanultassátok velük a *Fát*, és menesszete haza mindenkit, aki nem itteni illetőségű.

Mindegy, hogy hol tartózkodsz, a *Dáfá* művelési módszerét nem lehet megváltoztatni. Ha nem vagy szerzetes, semmi esetre sem szabad szerzetesekkel együtt szaladgálnod körbe; még kevésbé szabad a tanulók között szaladgálnod körbe mindenütt, és pénzt gyűjtened a templomépítés nevében. Azoknak a tanulóknak, akik a templomépítésre adakoztak, az nem fog segíteni a művelésüknél; mert az ilyesminek egyáltalán semmi köze sincs a műveléshez és a megemelkedéshez. Ellenkezőleg, bizonyos terhelést okoz azoknak a tanulóknak, akiknek nincs sok pénzük, ami ugyancsak megzavarja a művelésüket. Hogy valaki saját maga mit akar tenni, az nem érdekel. Mindazonáltal ez nem az, amit én mondtam nektek, és semmi köze sincs a műveléshez. Tanítványok, miért nem tudjátok hát elengedni ezt a törekvő szívet?

Valójában én egész idő alatt rámutattam nekik arra, ha valamit hibásan csináltak. De ők egyszerűen azzal a szándékkal takarják ezt el, hogy makacsul akarnak csinálni valamit, és nem akarnak, vagy nem mernek szembeszállni ezzel a ragaszkodással. A *Fá*-tanulásnál is ragaszkodnak a ragaszkodásukhoz, és olyan szavakat keresnek, amelyek előnyösek arra, amit makacsul csinálni akarnak, és igazolást a ragaszkodásuk számára. Ez nem *Fá*-tanulás, és még kevésbé művelés. Korábban többször beszéltem arról, hogy ne szaladgáljanak mindenütt körbe, hanem nyugodt szívvel műveljék magukat. Azt is mondtam, hogy nem szabad mindenütt a tanulókhöz menniük és bármilyen *Fát* elmesélniük nekik. A viselkedésük mindenütt heves reakciókat váltott ki. Egész idő alatt figyelemmel kísértem őket, és megadtam nekik a lehetőséget a felébredésre. Ők viszont egyre újra félretolták a lehetőségeket, amiket adtam nekik, és egyre újra azt tették, ami ellenkezik a *Dáfával*. Nem képesek arra, hogy saját magukat műveljék, de zavarják a tanulókat. Egyre újra elszalasztották az esélyeiket. Tegyétek jóvá! Megnézem magamnak azt az utat, amit mostantól fogva választotok... Ha problémád van, nézz magadba; ez az alapvető különbség a *Dáfá*-tanítványok és a hétköznapi emberek között.

Li Hongzhi
1999. 03. 03.

A *Dáfát* nem szabad kihasználni

A *Dáfá* minden lényt megmenthet és megválthat. Ezt a nagyszerű ténytet még az úgynevezett magas szintű élőlények sem tagadhatják többé, akik a három világgörbe menekültek, és a három világgörböl valók sem, akik károkat okoztak a *Dáfának*. Ebből adódik azonban egy probléma, amely a hétköznapi emberek között mutatkozik meg. Például némelyek, akik korábban a *Dáfá* ellen voltak, vagy nem hittek a *Dáfában*, most szintén jöttek, hogy tanulják a *Dáfát*, és műveljék magukat. A *Dáfá* minden lényt megválthat, és nekem semmi ellenvetésem sincs az ellen, hogy valaki tanulja a *Dáfát*; én pontosan minden lény számára terjesztem a *Dáfát*. A döntő pont abban rejlik, hogy a szívükben ezek az emberek nem engem tekintenek az igazi mesterüknek. Ők azért tanulják a *Dáfát*, hogy megvédjék azt, amit mélyen a belsejükben nem tudnak elengedni, mint például a vallásuk dolgait vagy a szívükben levő istenségeket. Ez egy *Fát* lopó magatartás. A *Dáfá* kihasználásának a szándéka már önmagában egy megbocsáthatatlan bűn. Egyeseknél azonban az emberi oldaluk nincs egészen tudatában a dolgoknak; ezért állandóan figyelemmel kísérem őket. Mert úgy gondolom, bármilyen okból is tértek a *Dáfá* útjára, ez egy ritka lehetőség számukra. Az egyik oldalon nyitva hagyom a hálót. Végül is olyan időben születtek, amikor a *Dáfá* széles körben terjed, és emberi testet birtokolnak. Még mindig arra várok, hogy felébredjenek.

Valójában néhány ember, aki ezen a módon jött, teljesen megváltoztatta az eredeti megértését, és elszánt, valódi *Dáfá*-tanítvánnyá vált. De létezik egy olyan rész is, amelyik nem akar megváltozni, és már régóta botorkál körbe a *Dáfában*. Annak érdekében, hogy megörizzem a *Dáfá* stabilitását az embervilágban, nem tűrhetem tovább, hogy ezt így folytassák. Akkor ők valóban el fogják veszíteni az esélyüket. Ahogy mondtam, felszínes változásokat láthatnak más élőlények. De hogy téged meg lehet-e menteni, vagy sem, az a saját szíved változásától és megemelkedésétől függ. Ha ez nem változik meg, nem emelkedhetsz meg, és semmit sem kaphatsz. Valójában a *Zhuán Fálun* olvasása hozott bizonyos hasznot a testednek a felszínen; máskülönben viszont semmit sem kaptál. Mit érhettek hát el egy ilyen rossz szívvel? Ó, emberek! Gondoljatok csak utána ennek! Miben kellene hinni, és miben nem? Miért művelitek magatokat? Kiért gyakoroltok? Kiért létezik az élet? Bízom abban, hogy ti ilyen dolgokat helyesen tudtok mérlegelni. Máskülönben azt, amit elveszítetek, sohasem kaphatjátok meg újra. Amikor a *Dáfá* megnyilvánul az embereknek, ezek nem az egyedüli dolgok, amiket el fogtok veszíteni.

Li Hongzhi
1999. 03. 16.

Állhatatosan és szilárdan

A Buddha-*Fában* való művelés nagyszerű és egyidejűleg komoly is. Tanítványok, ti csak azt tudjátok, hogy az embervilágban létezik igaz és hamis; de azt nem tudjátok, hogy más dimenziókban az élőlények – bezárólag az istenségekkel – az egész világegyetemben erősen különböznek a különböző szintjeik miatt. Ez ahhoz vezet, hogy különböző módon értik meg a dolgokat és a valóságot. Különösen azon körülmény alapján, hogy nincsenek tisztában a *Fá*-helyreigazítás valóságával, néhányan közülük súlyos zavarásokat és ellenállásokat okoztak, és kárt okoztak azzal, hogy különböző módszereket használtak arra, hogy kapcsolatba kerüljenek a tanulókkal, és zavarják őket. Ezáltal néhány tanulónál, akinek az égi szeme alacsony szinten van felnyitva, *Dáfá* iránti kételyt és zavarodottságot idéztek elő. A legtöbben ezek közül a három világgörben található élőlények közül – az úgynevezett istenségek – és a különböző úgynevezett magas rangú lények, akik magas szintekről menekültek be ide, hogy elkerüljék a *Fá*-helyreigazítást, nem ismerik az igazságot a *Fá*-helyreigazításról, és ellenállnak neki. Aláássák a tanulók őszinte hitét és elszántságát azzal, hogy felfednek, illetve elmagyaráznak a tanulóknak néhányat a saját nézeteiken nyugvó felismeréseik közül, vagy megtanítanak a tanulóknak néhány dolgot, és így tovább. Valójában ezek mind nagyon alacsony dolgok és félrevezető hazugságok, hogy megtéveessenek. Mivel hát ők istenségek, és nagyon barátságosnak és jószívűnek tűnnek, ez ahhoz vezet, hogy némely tanuló, akik nem értik meg elégségesen a *Dáfát*, ingadoznak a gondolataikban. Ennek következtében némelyek felhagytak a *Dáfá* tanulásával, és némelyek ráadásul áttáltak a másik oldalra. Jelenleg ez a probléma nagyon komoly, és ezeknek az embereknek a helyzete nagyon sajnálatra méltó. Amit elvesztettek, sohasem fogják újra megkapni, és ez egy nagy sorscsapás az életükben.

Én már elmagyaráztam nektek az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez” és a *Zhuán Fálun* című könyvekben a „nincs második iskola” témáját és azt a kérdést, hogyan kellene művelnie magát egyvalakinek nyitott égi szemmel. Miért nem tudtok magatokon uralkodni, amikor látjátok azokat a képmutató úgynevezett magas lényeket, akik barátságosságot színlelnek, és beszélni akarnak veletek? Elvezethetnek ők benneteket a beteljesüléshez? Miért nem gondoltok utána ennek? Miért hagytak figyelmen kívül benneteket, mielőtt *Dáfát* tanultatok? Miért törődnek veletek annyira, miután *Dáfát* tanultatok? A művelés komoly. Már a *Dáfá* összes *Fá*-alapelvét megtanítottam nektek. Mindezek a dolgok olyasmik, amiket végig kell csinálnotok, és vizsgák, amelyeken át kell mennetek a személyes művelésetek során. Ha nem tudjátok legyűrni őket, ezt saját magatok okoztátok. Egész idő alatt esélyeket adtam nektek, hogy felismerjétek ezt, és újra a helyes útra jussatok. De a *Dáfá* miatt nem várhatok tovább, és meg kell írnom ezt a cikket. Tudom, ha ezt a cikket olvassátok, hirtelen fel fogtok ébredni, de persze ezt nem a saját műveléseteken keresztül ismertétek fel. Miért nem zavarták hát meg a többieket? Azt mondtam, hogy a *Fá*-helyreigazítás a három világgörön kívül kezdődött el; ezért a három világgörön belül levő némely úgynevezett istenségek nem láthatták. Ezért mertek olyan dolgokat tenni, amik szabotálják a *Dáfát*. Ha a *Fá*-helyreigazítás belép a három világgörbe és az embervilágba, sehová sem menekülhetnek el. Eközben mindent, amit tettek, feljegyeztek, és az fogja meghatározni a jövőendő pozíciójukat. Néhányat közülük alacsonyabb szintre fognak lefokozni, néhányan emberré válnak, néhányan az alvilág kísérteteivé válnak, és néhánynak teljesen kioltják az életét a szinte végtelen és ismétlődő megsemmisítés során – megtorlásként mindazért, amit tettek. Mert ezek azok a pozíciók, amiket a saját *xinxing*jük igazi feltárásán keresztül kapnak meg. Minden magasabb élőlény is hasonló módon határozza meg újól a pozícióját a *Dáfában*, és ez érvényes az embervilágban levő dolgok és a hétköznapi emberek számára is. A *Fá*-helyreigazításnál léteznek azok, akik felemelkednek; azok, akik leereszkednek; és azok, akiket megsemmisítenek. Mindegy, hogy istenségek-e, emberek vagy kísértetek, mindannyian új pozícióba lesznek elhelyezve, a lét különböző szintjeire, a teljes megsemmisítésig. Nagyra becsüllek benneteket, mert képesek vagytok művelni magatokat; ez az oka annak is, amiért ilyen magas *Fá*-alapelveket magyaráztam el nektek. Nagyra becsüllek benneteket, mert a *Dáfában* tudjátok művelni magatokat, hogy az őszinte *Fá*, az őszinte megvilágosodás igazán nagyszerű megvilágosultjaivá váljatok.

A démontermészet eltávolítása

Az USA nyugati partján megrendezett tapasztalatcserére szolgáló *Dáfá*-konferencia után egyes emberek, akik ragaszkodással hallgatták a *Fát*, azt állították, hogy a művelés hamarosan a végéhez érne, és a Mester magával vinné a gyakorlók egy részét. Ez olyan magatartás, amely komolyan szabotálja a *Dáfát*, és a démontermészet erős megjelenése is. Mikor tettem én valaha is ilyen kijelentést? Vagy onnan ered, hogy a ragaszkodásaid alapján tévesen értetted meg a dolgot? Honnan tudod te, hogy el fogod érni a beteljesülést? Hogyan juthatsz el a beteljesüléshez, ha még csak arra sem vagy képes, hogy elengedd a ragaszkodásaidat? A *Dáfá* komoly. Hogyan viselkedhetnének mi úgy, mint egy szekta? A démontermészet milyen más formáit hordozod még magadban? Engedd el. Miért kell feltétlenül a *Dáfá* ellenkező oldalára váltanod? Ha továbbra is a tanítványom akarsz lenni, akkor azonnal fogd be a szádát, amit démonok használnak ki.

Tanítványok, én ismételten mondtam, hogy a művelés komoly és szentséges, és a művelésünknek egyidejűleg kell felelősnek lennie a társadalommal, az emberekkel és saját magunkkal szemben. Miért nem tudjátok ti őszintén és olyan módon művelni magatokat, ami megfelel a hétköznapi emberek társadalmának? Azt javaslom mindazoknak, akik azt mondták másoknak, hogy már nem maradna idő, és előkészületeket kellene tenni, vagy, hogy a Mester ezt vagy azt a személyt magával vinné, és így tovább, hogy azonnal fordítsák visszájára azokat a kihatásokat, amelyeket közvetlenül vagy közvetve okoztak. Egyetlenegy szót sem szabad kihasználniuk a démonoknak. A mi utunknak, ahogyan elérjük a beteljesülést, nyílnak és őszintének kell lennie.

Li Hongzhi
1999. 03. 30.

Szójegyzék

<i>Dáfá</i>	a nagy <i>Fá</i>
dicsőség és gazdagság	dicsőség a tekintély, hírnév értelmében is; gazdagság a személyes érdekek, előnyök értelmében is
<i>Fá</i>	nagy kozmikus Törvény
<i>Fá ding</i>	nagyon stabil, szilárd, nem megváltoztatandó
<i>fashen</i>	a kozmikus Törvény teste, törvényttest
<i>Fofá</i>	Buddha- <i>Fá</i>
<i>gong</i>	művelési energia, művelési gyakorlat
<i>guowei</i>	szó szerint: gyümölcshelyzet. Különböző szintek, amelyeket a művelés által lehet elérni
<i>jingang</i>	valami nagyon erős, állandó, elpusztíthatatlan
<i>jingwen</i>	szentírások, gyakran olvasott írások
<i>mixin</i>	szilárd hit, gyakran a babona értelmében használva
<i>zhengguo</i>	szó szerint: a helyes gyümölcs. Eredmények, amelyeket a művelésnél lehet elérni

A kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
chan	csan	ch'an
Chengde	Csengtő	Ch'engte
Dafa	Tafa	Tafa
Dalian	Talien	Talien
dao	tao	tao
Dao	Tao	Tao
de	tő	te
Fa	Fa	Fa
Fa ding	Fa ting	Fa ting
Falun	Falun	Falun
Falun Dafa	Falun Tafa	Falun Tafa
Falun Fofa	Falun Fofa	Falun Fofa
Falun Gong	Falun Kung	Falun Kung
fashen	fasen	fashen
Fofa	Fofa	Fofa
futi	futi	fut'i
gong	kung	kung
gongneng	kungneng	kungneng
Guangming	Kuangming	Kuangming
Guizhou	Kujcsou	Kueichou
guowei	kuovej	kuowei
han	han	han
jingang	csinkang	chinkang
jingchang	csingcsang	chingch'ang
jingwen	csingven	chingwen
Lao Zi	Lao Ce	Lao Tzu
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
Lunyu	Lunjü	Lunyü
mixin	mihszin	mihsin
muyu	mujü	muyü
qigong	csikung	ch'ikung
Qingyun	Csingjün	Ch'ingyün
Ren	Zsen	Jen
Shan	San	Shan
Shandong	Santung	Shantung
Shijiazhuang	Sicsiacsuang	Shihchiachuang
taiji	tajcsi	t'aichi
wen	ven	wen
xinxing	hszinhszing	hsinhsing
xiuxing	hsziuhhszing	hsiuhsing
yang	jang	yang
yin	jin	yin
Zhen	Csen	Chen
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chen, Shan, Jen
zhengguo	csengkuo	chengkuo
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun

A német fordítás elkészült:	2003. 05. 04.	Utolsó – német – módosítás:	2022. 09.
A magyar fordítás elkészült:	2006.	Utolsó – magyar – módosítás:	2024. 04. 25.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Essentielles für weitere Fortschritte I

https://de.falundafa.org/buecher_online/essentials/jjyz.html

Falun Fofa - Essentielles für weitere Fortschritte I (falundafa.org)

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Falun Gong* és a *Zhuán Falun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Falun Dáfá | Könyvek és újabb írások (falundafa.org)

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Falun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezetekkel vannak ellátva a megközelítő helyes kiejtés érdekében.